

முத்தி லாந்தகா

அரசாங்க சமாச்சாரப் பகுதியால் வெளியிடப்பட்டது

மலர் 9: இதழ் 4

மார்ச், 1957

விலை : சதம் 15

அறிவித்தல்

தமிழில் அல்லது சிங்களத்தில் கமாச்சாரப் பகுதி வெளியிடும் ஸ்ரீ ஸங்கா என்ற திங்கள் இதழுக்கு வருடச் சந்தா தபாற் செலவு உட்பட ரூபா 3 ஆகும். சந்தாச் செலுத்திய மாதந்தொடக்கம் அல்லது அந்த மாதச் சஞ்சிகை இல்லையென்றால் அதேத் தொடக்கம் 12 மாதங்களுக்கும் சஞ்சிகைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

சந்தா 12 மாதங்களுக்கும் கட்டப்பட வேண்டும். அதற்கு குறைந்தகாலச் சந்தா ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது.

பணம் போஸ்றல் ஓபர், மனி ஓபர் அல்லது செக்கு மூலம் அதிகாரி, (Superintendent) அரசாங்கப் பிரசரப் பகுதி, தபாற் பெட்டி 500, கொழும்பு என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பப்படுதல் வேண்டும்.

விலாச மாற்றம், சஞ்சிகை கிடையாமை முதலிய இன்னேரன்ன விஷயங்களைப்பற்றிய கடிதங்கள் மேற்படி விலாசத்துக்கே அனுப்பப்படல் வேண்டும்.

ஸ்ரீ ஸங்கா பிரதிகளைப் பிரதியொன்று 15 சதவீதம் கொழும்பு, செக்கிரட்டேரியட், கீழ்த் தளத்திலுள்ள அரசாங்க பிரசரப் பகுதியில் பெற்றுக்கொள்ளலாம். தபாஸ் மூலம் வேண்டுமானால் ஒரு பிரதிக்கு தபாற் செலவு 8 சதம் சேர்த்து அனுப்பவேண்டும். ஸ்ரீ ஸங்கா பெற்றுக்கொள்வது சம்பந்தமான கடிதங்கள் யாவும் பிரசரப் பகுதி அதிகாரி, செக்கிரட்டேரியட் கட்டிடம், கொழும்பு 1 என்ற விலாசத்துக்கு எழுதவேண்டும்.

24 பிரதிகட்கு மேல் வாங்குபவர்கட்கு தபாற் செலவு இனும்

50 பிரதிகள் அல்லது அதற்கு மேற்பட வாங்கும் வர்த்தகர் கருக்கு 20 சத விகிதக் கமிஷன் வழங்கப்படும்.

பொருளடக்கம்

					பக்கம்
1.	நேபாள மன்னரின் இலங்கை விஜயம்	..	..	..	3
2.	இஸ்லாமும் பெண்களும்	..	..	..	10
3.	மாதச் செய்திகள்	..	..	..	12
4.	உலகம் போற்றும் உத்தமர்	..	..	..	13
5.	பன்மொழிப்பயிற்சியும் தமிழ்மொழி விருத்தியும்	..	..	..	14
6.	பொன்னம்பலவாணேசர் கோயிலுக்கு நேபாள மன்னர் விஜயம்	..	..	..	16
7.	தண்ணீரும் குடல் நோய்களும்	..	..	..	19
8.	நேபாளம்	..	..	..	21
9.	கரவை திருத்துதல்	..	..	..	22
10.	நோன்பின் மகத்துவம்	..	..	..	24
11.	வவுனிக்குளம்	..	..	..	25
12.	துறைநீலாவணை	..	..	..	27
13.	கல்நூனி ஆனந்தகுமாரசுவாமி	..	..	..	29

பகவான் புத்தர் பரிநிர்வாணமடைந்து 2500 வருடங்கள் பூர்த்தியானதை ஞாபகப்படுத்தி ஒரு வருடத்திற்கு ஜயந்தி விழாக்கொண்டாட அரசாங்கம் தீர் மானிதத்து. வருடத்தின் 12 பூரணத் தினங்களிலும், இலங்கையின் புனித நகர்களில் ஜயந்திவிழாவை ஆரம்பித்துவைக்க பிறநாட்டுப் பெரியார்களை வரவழைத்தது. இவ்விதமாக வரவழைக் கப்பட்ட பெரியார்களில் நேபாள மன்னரும் ஒருவர். புத்தர் நேபாளத்தில் பிறந்தவராகையாலும், மகேந்திர பன்னர் சாக்கிய வம்சத்தைச் சேர்ந்தவராகையாலும் அவரைப் புத்த ஜயந்தியில் கலந்து கொள்ள வருமாறு இலங்கை அரசாங்கம் கேட்டுக் கொண்டது. நேபாள மன்னர் இவ்வரவழைப்பை ஏற்று மகாராணியாருடன் இலங்கைக்கு விஜயாந் செய்தார். மகேந்திரமன்னரின் இலங்கை விஜயம் இந்துக்களின் பேரதிர்ஷ்டமென்றே கொல்லலாம். புத்த ஜயந்தியில் கலந்து கொண்ட நேபாள மன்னரை கொழும் புவாழ் இந்து மக்கள் கொட்டாஞ்சேனையிலுள்ள பொன்னம்பல வாணேசர் கோயிலிலே இந்து சமயாசாரப்படி வரவேற்றனர். இந்து யன்னான மகேந்திரர் புத்தஜயந்தியில் பங்கு பற்ற நாட்டிய நடனங்களுக்கிடையே சிவனைவிபாதமலைக்கு அன்றுச்செல்லப்படும் அரிய காட்சியை அட்டைப்படம் கித்தரிக்கின்றது.

நேபாள மன்னரின் இலங்கை விஜயம்

புத்த ஜயந்தி விழாக்களில் கலந்து கொள்ளும் பொருட்டு பல்வேறு நாடுகளையும் சேர்ந்த இளவரசர்களும், பிரதம மந்திரிகள் முதலான பல பிரமுகர்களும் இவ்வருடம் இலங்கைக்கு விஜயாந் செய்தார்கள். இப் பெளத்த விழாக்களில் கலந்து கொண்ட ஒரேயொரு இந்து அரசர், நேபாள மன்னரான மாட்சிமை தங்கிய மகேந்திர வீர விக்கிரம ஷா தேவர் அவர்களாவர். இன்று உலகிலுள்ள ஒரேயொரு இந்து சுயராச்சியம் நேபாளம் என்பதையும், எத்தனையோ மாற்றங்களின் மத்தியிலும் இந்து சமயமும், இந்துக் கலாச்சாரங்களும் அங்கு செழித்து வளர்ந்து கொண்டிருப்பதை யும் வாசகர்களுக்கு நினைவுட்டுகிறோம்.

அன்று 1957 ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 13 ந் திகதி, நேபாள மன்னரும் மகாராணியும் புத்த ஜயந்தி விழாக்களில் கலந்து கொள்ள இலங்கை வருகின்றனர் என்ற செய்தி மக்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. பிற்பகல் 2.30 மணியளவில் வரவிருந்த மன்னர் தம்பதிகளைக் காணும் அவாவுடன் மக்கள் வெயிலையும் பொருட்படுத்தாது இரத்மலானை விமான நிலையத்தில் வந்து குழுமினர், ஏதோ சில காரணங்களால் விமானம் குறிப்பிட்ட நேரத்துக்கு வரவில்லை. இருந்தும் மக்கள் மனந்தளராது ஆவ வுணர்ச்சியிடன் அமைதியாக விருந்தனர். அவர்கள் மனதை வகிரிக்கும் பொருட்டு விமான நிலையத்தில் இசைத்தட்டுகள் ஒவிப்பப்பட்டன.

விமான நிலைய வாசலின் எதிரே சிங்கக் கொடியும் நேபாளக் கொடியும் கெம்பிரோகாப் பறந்து கொண்டிருந்தன. சிகப்புக் ம்பளங்கள் தரையில் விரிக்கப்பட்டிருந்தன. வாசலுக்குச் சற்றுத் தாரத்தே இலங்கை இராணுவ வீரர் அனி வகுத்து நின்றனர். அவர் சுலுக்குப் பின்புறத்தே நான்கு பிரங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. முன்றவின் ஒரு கோடியில் பிரித் மண்டபம் ஒன்று நிறுவப்பட்டு வெகு அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. அதன் நடவண் ஓர் குத்து விளக்கு ஏரிந்துகொண்டிருந்தது. அதைச்சுற்றி ஏறக் குறைய இருபது பெளத்த குருமார் சாந்த சொலூபீகளாய் அமர்ந்திருந்தனர். பிரித் மண்டபத்துக்கருகே வர்ணக்குடைகளால் நிழ விடப்பட்ட நாலைந்து ஆசனங்களிடப்பட்டிருந்தன. அங்கு கலாச்சார மந்திரி, திரு. ஜயவீர குருப்பு அவர்களும் பதில் உள்நாட்டு மந்திரி திரு. மஹாநாம சமரவீர அவர்களும் விமானத்தை

சரியாக பிற்பகல் 3.20 மணி. மன்னர் தம்பதிகளைக் கொண்டிருந்த இந்திய விமானப் பட்டையைச் சேர்ந்த ‘புஷ்பகா’ எனும் விமானம் பிரித் மண்டபத்துக்குச் சற்று எதிரில் வந்திரங்கியது. திரு. ஜயவீர குருப்பு அவர்களும், திரு. மஹாநாம சமரவீர அவர்களும் திரு. மைத்திரிபால சேனநாயக்கா அவர்களும் மன்னரை அழைத்துவரவிமானத்தில் ஏறினர். இதற்கிடையில் கவர்னர் ஜெனரல் சேர் ஒலிவர் குணத்திலக்கா, பிரதமர் பண்டாரநாயக்கா, திருமதி. பண்டாரநாயக்கா, இதர மந்திரிகள், இராணுவ, பொலிஸ் தலைவர்கள் ஆதியோர் விமானத்துக்கு அண்மையில் வந்து குழுமினர்.

சற்று நேரத்தின் பின் திரு. ஜயவீர குருப்பும் மன்னரும், மகாராணியும் அவர்களைத் தொடர்ந்து இதர பிரமுகர்களும் விமானத்தை விட்டிறங்கி வந்தபோது மங்கள பேரிகை முழுங்கிறது. மன்னர் தரையில் கால் வைத்ததும் 21 பிரங்கிக் குண்டுகள் தீர்க்கப்பட்டன. அப்போது அங்கு குழுமியிருந்த அணைவும் மௌனமாக நின்றனர். இருபத்தேராவது வெடி தீர்க்கப்பட்டபின் கவர்னர் ஜெனரல் சேர் ஒலிவர் குணத்திலக்க அவர்களை திரு. ஜயவீர குருப்பு அவர்கள் மன்னருக்கு அற்முகங் செய்து வைத்தார். அதையடுத்து பிரதமர் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டார். பிரதமரின் புதல்வனும், புதல்வியும் மன்னர் தம்பதிகளுக்கு மலர்ச் செண்டுகளை வழங்கினர். பின்னர் இராணுவத் தலைவர்களும், பொலிஸ் தலைவரும் அற்முகப்படுத்தப்பட்டனர். பிரதம சேநைதிபதி திரு. அந்டன் முத்துக்குமாரு மன்னரைத் தனியாக அழைத்துச் சென்று இராணுவ அணிவகுப்பைக் காண்பித்தார். இராணுவத் தினரின் மரியாதையை ஏற்றுக்கொண்டபின் மன்னரும் இராணியும்

மகேந்திர மன்னரையும், மகாராணியையும் வரவேற்க இலங்கைப் பிரதமர் குடும்பச்சிதம் இரத்மலானை விமான நிலையத்திற்குச் சென்றிருந்தார்.

பிரித் மன்டபத்துக்குச் சென்று பொத்த குருமாரின் ஆசிர்வாதத் தைப் பெற்றனர். அடுத்து, அங்கு அடுக்கடுக்காக நின்ற மந்திரி களும், வெளிநாட்டு ஸ்தானீகர்களும், ஏனைய பிரமுகர்களும் திரு. ஐயலீர குருப்பு அவர்களால் மன்னருக்கு அறிமுகப்படுத்தப் பட்டனர்.

விமான நிலைய உட்புற வாசலில் நிறுவப்பட்டிருந்த மேடையில் நடைபெற்ற வரவேற்பு வைபவத்திற்குப் பதிலளித்துப் பேசுகையில் மன்னர் கூறியதாவது :—

“இத் தினத்தில் நேபாள மக்களின் நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கிறேன். எனது விஜயத்தினால் எமது நாடுகளுக்கிடையே யுள்ள கலாச்சாரத் தொடர்பு மேலும் வளரும் என்பதே என்கருத்து. நாம் கொண்டுள்ள பரஸ்பர மதிப்பையும் அன்பையும் இல்லையம் நிருபிக்கின்றது. எனது நாடு இலங்கையிலிருந்து தொலையில் இருப்பினும், பலவகைகளில் நாம் இணந்துள்ளோம் என்பதற்குச் சரித்திரம் சான்று பகரும். எமது நல்லுறவு மென்மேலும் வளர வேண்டுமென்பதே என் அவா”.

இவ்வைபவம் முடிவுற்றதும் மன்னர் மக்கள் கூட்டத்தின் நடுவாக விமான நிலையத்துக்கு வெளியே வந்தபோது அவர்கள் சந்தோஷ மிகுதியால் கரகோஷன் செய்தனர். மன்னர் என்றால் மணிமுடி தரித்து வாளேந்தி, கெம்பீர உடையனிந்து வருவார் என்று மக்கள் எதிர்பார்த்திருந்திருப்பர். ஆனால் மகேந்திர மன்னர் காவிநிற நேபாள தேசிய உடையும், சாதாரண குல்லாத் தொப்பியும் அணித்திருந்தார். மகாராணியும் சாதாரண உடையிலேயே காணப் பட்டார். இவர்களிருவரும் இந்து முறைப்படி குங்கும திலக மிட்டிருந்தனர்.

விமான நிலையத்துக்கு வெளியே வந்ததும் மன்னரும் கவர்னர் ஜெனரல் சேர் ஒவிவர் குணத்திலக்க அவர்களும் ஒரு திறந்த காரில் ஏறி இராணி மாவிகைக்குப் புறப்பட்டனர். மன்னர் சென்ற காரின் முன்னே வெண்ணிற உடையனிந்த பத்துப் பொவில் உத்தியோகத்

தர்கள் மோட்டார் சைக்கிள்களில் பவனி சென்றனர். மன்னரது காரைத் தொடர்ந்து சென்ற காரில் பிரதமரும், பாரியாரும், மகாராணியாரும் சென்றனர். அவர்களைத் தொடர்ந்து இதர மந்திரிமார்களும், பிரமுகர்களும் கார்கள் சென்றன. இரத்மலானையிலிருந்து கோட்டைவரை செல்லும் பாதையெங்கனும் மக்கள் கூட்டங் கூட்டமாக நின்று இராஜ பவனியைப் பார்த்து சந்தோஷ ஆரவாரஞ் செய்தனர்.

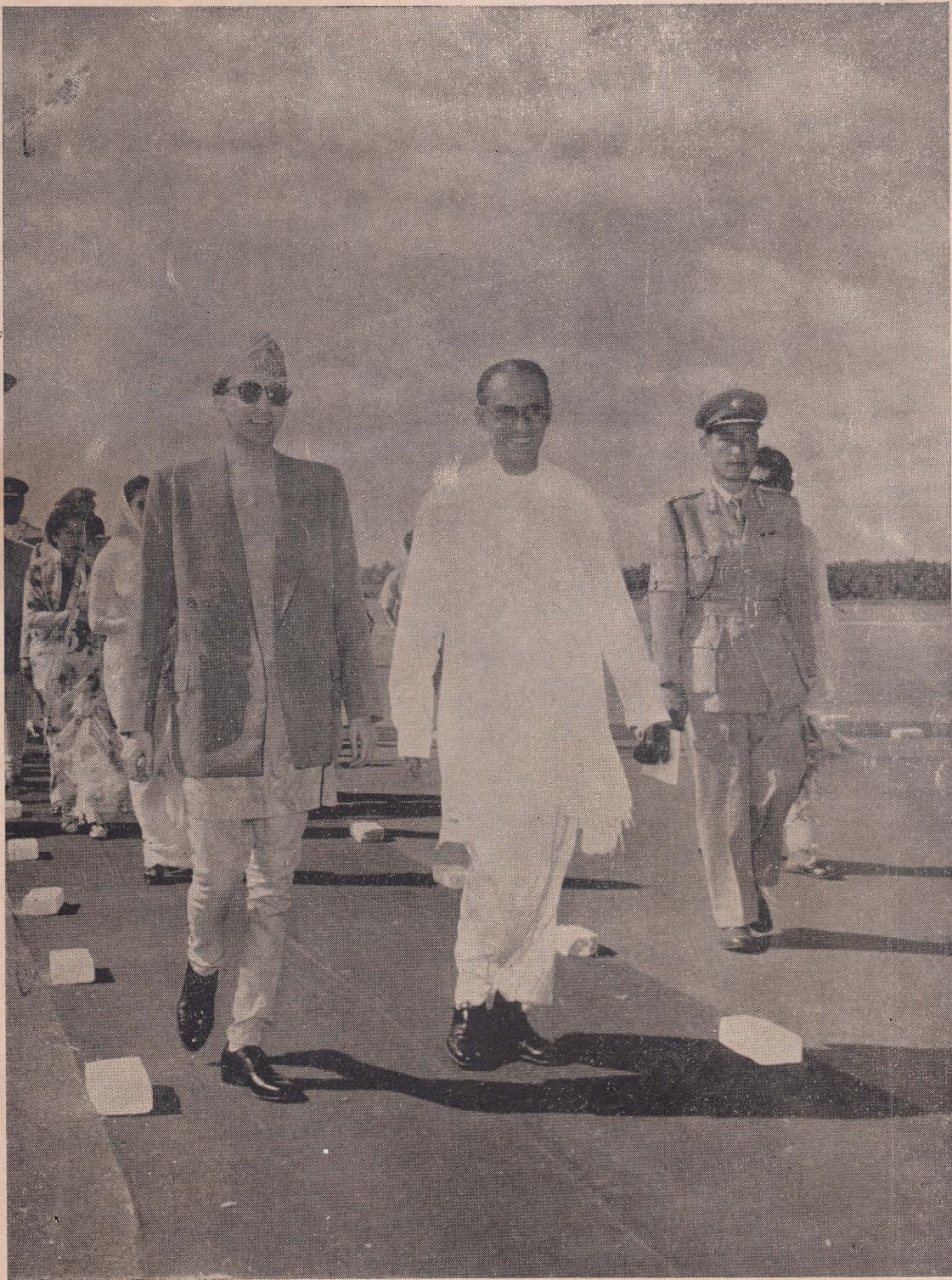
மன்னர் தம்பதிகள் இராணி மாவிகையில் சிறிது நேரம் தங்கிய பின் மாலை 5.30 மணியளவில் கொழும்பு முனிசிப்பல் சபையின் வரவேற்பு விழாவில் பங்குபற்றச் சென்றார்கள். மன்னரின் வருகையை எதிர்பார்த்து பெருந்திரளான மக்கள் நகர மண்டபத் தின் உள்ளும் புறமும் குழுமியிருந்தனர். மேயர் திரு. வி. எ. சுகதாசா மன்னர் தம்பதிகளை வரவேற்றுப் பேசுகையில் கூறியதாவது :—

“புத்த ஐயந்திக் கொண்டாட்டங்களில் கலந்து கொள்வதற்காக இந்நாட்டுக்கு வந்ததன் மூலம் தாங்கள் எங்களுக்கு அளித்துள்ள கொரவத்தை நாங்கள் பெரிதும் உணருகிறோம். பூர்வீக காலந் தொட்டே எங்களின் இரு நாடுகளுக்கிடையிலும் மத, கலாச்சாரத் தொடர்புகள் இருந்து வந்துள்ளன. தங்களின் விஜயத்தினால் இந்தத் தொடர்புகள் மேலும் பலப்படுத்தப்படும்.

தங்களின் ஆட்சி நீட்சீ வாழுவேண்டுமென்றும், தங்கள் நாடு சமாதானத்தையும் சுபீட்சத்தையும் தொடர்ந்து அனுபவித்து வருமென்றும் நாங்கள் நம்புகின்றோம்”.

மன்னர் மகேந்திரா வரவேற்புக்குப் பதிலளித்துப் பேசியதாவது :—

“எங்களுக்கு இங்கு அளிக்கப்பட்ட வரவேற்புக்கு நாங்கள் பெரிதும் நன்றியுடையவர்களாக இருக்கிறோம். இந்த வரவேற்பு நேபாள மக்கள் அனைவருக்குமான ஓர் வரவேற்பென நாங்கள் என்னுகிறோம்.

புத்தஜயந்தி விழாவில் பங்குபற்றுவதற்காக வரவணமுக்கப்பட்ட நேபாள மன்னர் தம்பதிகள் விமான நிலையத்தில் இறங்கி யதும் நமது பிரதமரால் வரவேற்கப்பட்டனர்,

நேபாளம் ஓர் சமாதானப் பிரியமுள்ள நாடாகும். சமாதானத் துக்காக தொன்றுதொட்டே நேபாளம் பாடுபட்டு வந்திருக்கிறது. சமாதானமாக உடனிருந்து வாழும் கொள்கை மூலம் சர்வதேச சமாதானத்தையும், நல்லெண்ணத்தையும் நிலைநாட்ட முடியுமென்று நாங்கள் நம்புகிறோம்.

புராதன காலந்தொட்டே நமது இரு நாடுகளும் தொடர்பு ழண்டிருந்தன என்பதைக் காண்பிக்கும் ஏராளமான ஆதாரங்கள் உள்.

தீங்கள் மாபெரும் உலக ஞானியான புத்தபிரானின் போதனை கணிப் பின்பற்றும் மக்கள், எனவே உலக சமாதானம், நல்லெண்ணம் குறித்து உங்களுக்கும் எங்களுக்குமிடையில் ஒரே கருத்துத்தான் நிலவிகிறது.

மன்னரின் பேச்சு முடிந்த பின்னர் கண்டிய நடனங்கள் நடை பெற்றன.

மார்ச் மாதம் 14ந் திகதி

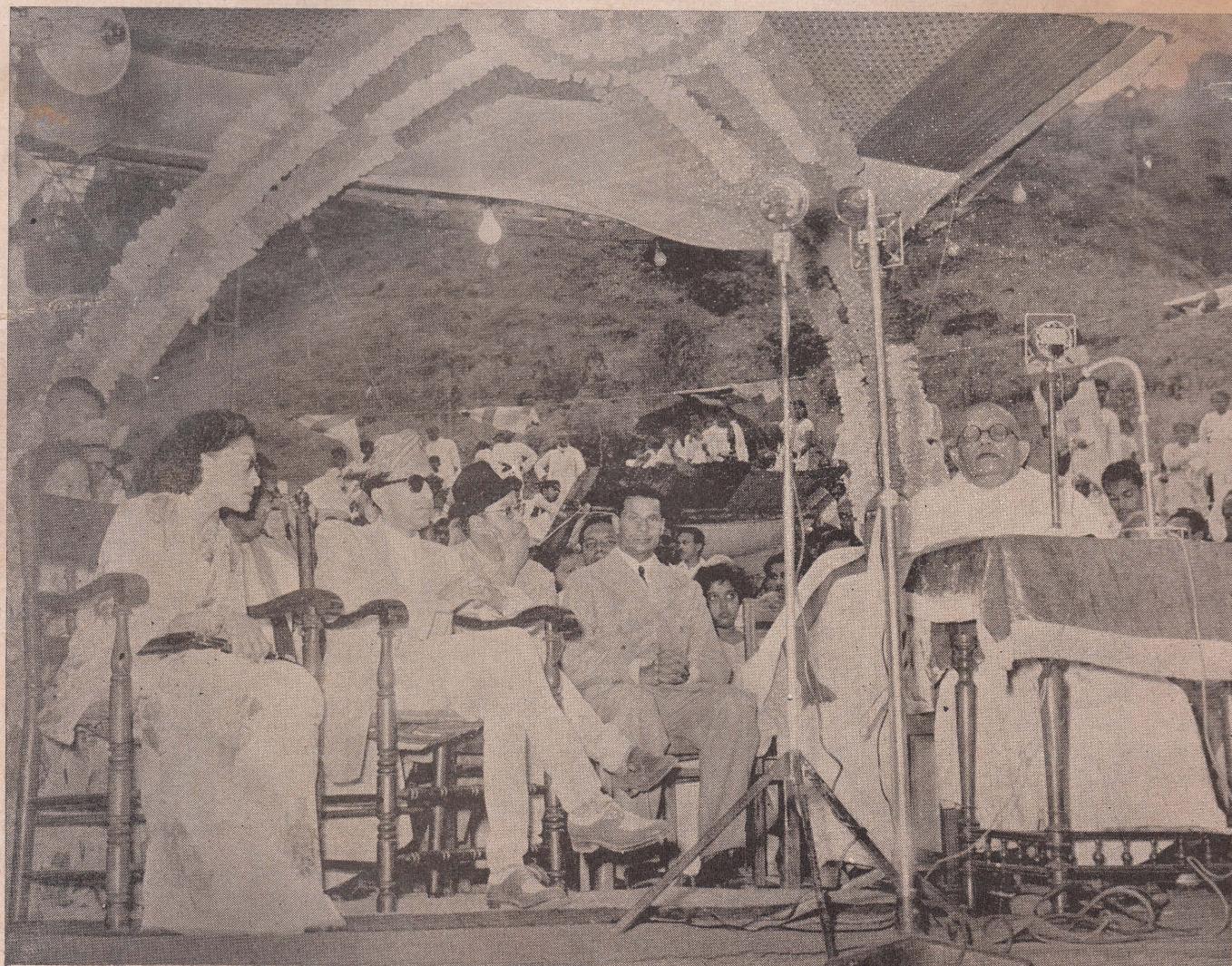
மன்னரும் இராணியும் கண்டிக்குச் செல்லும் வழியில் மாவனல்லை, பெலிகம்மனை பெளத்த கோயிலில் ஒரு விகாரைக்கு அத்திவாரக் கல் நடுவதற்காகத் தாமதித்தனர்.

சிவபெருளியாவுக்குச் சென்றனர். அங்கு பல விழாக்களில் பங்குபற்றிய பின், சிவபெருளியாவுக்குச் சென்றனர். அங்கு அவர்கள் பரிசுத்த தந்தச் சின்னங்களுக்கு வணக்கங் செலுத்தினர். மன்னர் தலதா மாவிகைப் புனருத்தாரண நிதிக்கு ரூபா 5,000 நன்கொடையளித்தார். பின்னர் கண்டி நகரசபை மண்டபத்தில் முனிசிப்பால் சபையிலை ஒரு வரவேற்பளிக்கப்பட்டது.

மார்ச் மாதம் 15ந் திகதி

மன்னர் தம்பதிகள் நுவரெலியாவுக்குச் சென்றனர். அங்கு பல விழாக்களில் பங்குபற்றிய பின், சிவபெருளியாவுக்குச் சென்றனர். அங்கு அவர்கள் பரிசுத்த தந்தச் சின்னங்களுக்கு வணக்கங் செலுத்தினர். மன்னர் தலதா மாவிகைப் புனருத்தாரண நிதிக்கு ரூபா 5,000 நன்கொடையளித்தார். பின்னர் கண்டி நகரசபை மண்டபத்தில் முனிசிப்பால் சபையிலை ஒரு வரவேற்பளிக்கப்பட்டது.

“புத்த பகவானின் போதனைகளை மனித வர்க்கத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினருக்கு மட்டும் உரியதாக்கும் குறுகிய

உக்கால்கையிலிருந்து உகம் முழுவதுக்கும் உரியதாக்கும் ஒரு பாரத கொள்கைக்கு மாற்றுவதன் மூலம் உக சமாதானம் நீடித்து நிலைப்பதற்கான ஒரு குழநிலையை ஏற்படுத்துவத் நமது நீங்காக ஆக்மையாகும்”.

இங்கு, மன்னர் பதினாயிரம் ரூபா நிதியையும், இரத்தினங்களால் இழைக்கப் பெற்ற புத்தபகவானின் சிலையான்றையும் பொத்த டண்டலத்திற்கு நன்கொடை வழங்கினார்.

இவற்றுக்குப் பிரதி உபகாரமாக ஸ்ரீபாத் ஸ்தாபன விஹாராஜ பதி இரத்தினங்களாலும், பொன் வெள்ளியாலும் இழைக்கப்பெற்ற ஒரு மாத்தையும், பெட்டகத்தையும், ஞாபகச் சின்னமொன்றையும் இராஜ தம்பதிகளுக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கினார்.

மார்ச் மாதம் 16 ந் திகதி

அன்று மன்னர் தம்பதிகள் ஹற்றனில் தங்கி அங்குள்ள சில தோட்டப் பகுதிகளுக்கும் விஜயாஞ் செய்தனர்.

மார்ச் மாதம் 17 ந் திகதி

நனுஷ்யா மார்க்கமாகக் கண்டிக்குச் சென்று அங்கு மதிய போசனமருந்திய பின் கார்மூலம் அனுராதபுரத்துக்குப் பயணமாயினர். போகும் வழியில் பொலன்றுவையில் ஓர் வரவேற்புபசாரமாளிக்கப்பட்டது. அவர்கள் வாடிவீட்டையடைந்ததும் காணி, காணி அபிவிருத்தி அமைச்சர் திரு. சி. பி. டி சில்வாவும், அரசாங்க ஏசன்டும் அவர்களைச் சந்தித்தனர். பொலன்றுவையிலுள்ள நீர்ப்பாசன, சுடியேற்றத் திட்டங்கள் அவர்களுக்குக் காண்பிக்கப்பட்டன. வாடி வீட்டில் மன்னரும், மகாராணியும் போதுமக்களுக்குச் காட்சியளித்தபோது வயதில் முதிர்ந்த ஒரு வேடன் மன்னருக்குச் சமீபத்தில் சென்று தனது துன்பக்கதையை எடுத்துக்கூறினார். மன்னர் அதை அக்கறையுடன் கேட்டு அவனுக்கு 100 ரூபா நோட்டு ஒன்றை அன்பளிப்பாக வழங்கினார்.

பிற்பகல் 5.30 மணியாலில் மன்னர் தம்பதிகள் அனுராதபுரம் போய்ச் சேர்ந்தனர். மகாபோதி விகாரையில் போக்குவரத்து மந்திரி திரு. மைத்திரிபால சேனநாயக்கா அவர்களை வரவேற்றினார். விகாரை நிதிக்கு மன்னர் 500 ரூபா நன்கொடை அளித்தார். அன்றிரவு அவர்கள் அனுராதபுரத்தில் தங்கினார்.

மார்ச் மாதம் 18 ந் திகதி

அன்று இராஜ தம்பதிகள் மிகித்தலைக்கும் அனுராதபுரத்திலுள்ள சிறித்திரப் பிரசித்திபெற்ற தேவாலயங்களுக்கும் விஜயாஞ் செய்தனர்.

அனுராதபுரத்திலிருந்து கொழும்பு திரும்பும் மார்க்கத்தில் அரசதம்பதிகளுக்கு நீர்கொழும்பு முனிசிபல் சபை வரவேற்புபசாரம் அளித்தது. நீர்கொழும்பு வாடி வீட்டில் நடைபெற்ற உபசாரத்தின் போது மேயர் அரசருக்கு மாலையனிந்து வரவேற்றினார். சிவனடிபாத மலையின் ஓவியமொன்றும், நீர்கொழும்பில் மீன்பிடிக்கும் காட்சியைச் சித்தரிக்கும் மற்றொரு ஓவியமும் அரசதம்பதிகளுக்கு வழங்கப்பட்டன. மீன்பிடி வலைகளையும், தோணிகளையும் மன்னர்மிக ஆவலுடன் கவனித்தார்.

இரவு 7.30 மணியாலில் பிரதமர் ஸ்ரீ பண்டாரநாயக்கா “டெம்பிள் டிரீஸ்” மாளிகையில் அரசதம்பதிகளுக்கு சிற்றுண்டி உபசாரமளித்தார். இந்திய அரசாங்கம் அளித்த “கௌதம புத்தா” என்ற சினிமாப் படக்காட்சி காட்டப்பட்டது.

மார்ச் மாதம் 19 ந் திகதி

காலையில் மன்னரும் மகாராணியும் கானி ராஜமஹாவிஹாரைக்கு விஜயம் செய்தனர். அவர்கள் பிஜகம் சந்தியிலிருந்து கோயிலுக்கு உள்வலமாக அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர்,

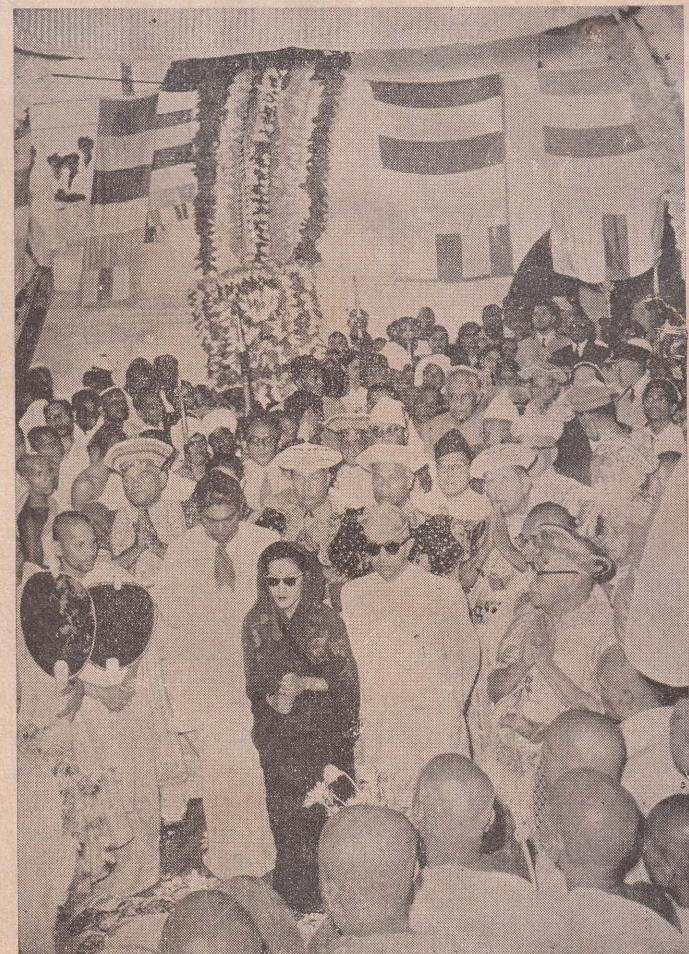
ஆலயத்தின் பிரதான வாசலில் விஹாரையின் பிரதமகுருப்பிடிடிகம் புத்தரக்கித தேரோ அரச தம்பதிகளை வரவேற்றினார். பல பிக்குகள் பிரித் தூதினர்.

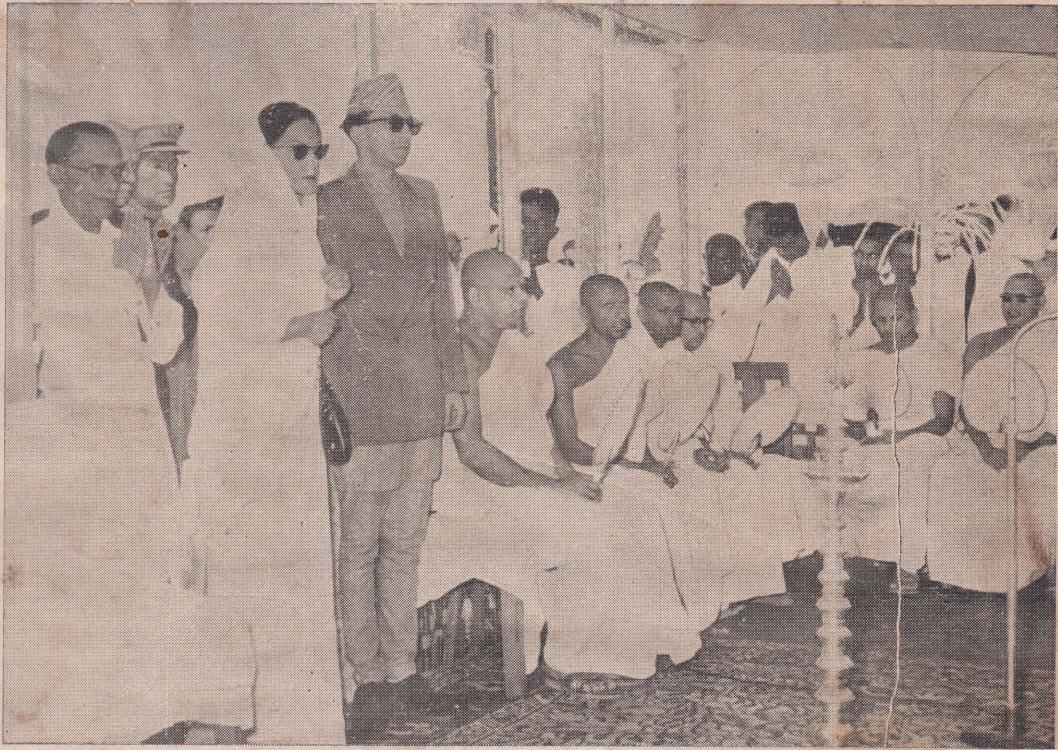
சுகாதார மந்திரி திருமதி விமலா விஜயவர்த்தன தட்டத்தில் வைக்கப்பட்ட மலர்களை மகாராணியிடம் கொடுத்தார். விபீஷண தேவாலய பல்நாயக நிலாமை ஒரு தட்டத்தில் மலர்களை வைத்து மன்னரிடம் கொடுத்தார். இதன்பின் அரச தம்பதிகள் வணக்க அறையினுள் சென்று தங்க விக்கிரகத்தின் பாதத்தில் மலர்களை வைத்து வணங்கினார்.

ஆலயத்தின் சுவர்களில் தீட்டப்பட்டிருக்கும் சித்திரங்களை அரசதம்பதிகள் பார்வையிட்டனர். வன பம்பராந்த ஸ்ரீ சீவாலி தேரோ ஆலயத்தின் சரித்திர முக்கியத்துவ சம்பவங்களை விபரமாக விளக்கிக் கூறினார். சுவரில் தீட்டப்பட்டிருக்கும் சித்திரங்களைப் பற்றிய கதைகளை ஸ்ரீ சீவாலி தேரோ விளக்கிக் கூறியதை அரசதம்பதிகள் மிகவும் ஆவலுடன் கவனித்தனர்.

இதன்பின் மன்னரும் மகாராணியும் பேலியகோடை வித்தியாலங்கார பிரிவினாவுக்கு விஜயாஞ் செய்தனர். தங்களுடைய விஜயத்தின் நூபகார்த்தமாக அங்கு ஒரு மாங்கன்றை மன்னர் நட்டார்.

கண்டி தலதாமாளிகைக்கு விஜயாஞ்செய்த மகேந்திர மன்னரையும், இராஜ லட்சமி தேவியாரையும் பொதுக்குருமார்களும், கண்டிப் பிரதானிகளும் வரவேற்கும் காட்சி.

இரத்மலானை விமான நிலையத்தில் நேபாள மன்னர் தம்பதிகளை பொத்த குருமார் “பிரித்” ஓதி வரவேற்கின்றனர்.

மார்ச் மாதம் 20 ந் திகதி

காலை 9.30 மணியளவில் கொழும்பு கொச்சிக்கடையிலுள்ள பொன்னம்பல வாணேசர் கோயிலுக்கு மன்னர் விஜயங்கு செய்தார். (இவ்வைபுவத்தையொட்டிய விவரத்தைப் பிறிதோரிடத்தில் காண்க).

காலை 10.30 மணியளவில் கொழும்பு பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் கொழும்பிலுள்ள இந்து சமூகத்தினர் மன்னருக்கு ஓர் வரவேற்பளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தனர்.

மண்டபத்துள் இடம் பெறுவதற்காக காலை 7 மணி தொடக்கம் மக்கள் திரளாக வந்து குவிந்தனர். மண்டபத்துள் இடமின் மையால் ஏராளமானேர் மண்டபத்துக்கு வெளியேயும், மண்டபத்துக்குச் செல்லும் பாதையோரமாகவும் குழுமி நின்றனர். ஒரே யொருவராக எஞ்சியுள்ள இந்து மன்னரை வரவேற்கப் போகிறோம் என்ற உணர்ச்சியால் அவர்கள் வெயிலையும் பொருட்படுத்தவில்லை. மண்டபம் வெகு அழகாகச் சோடிக்கப்பட்டிருந்தது. பெண்களுக்கெனப் பிரத்தியேக ஆசனங்கள் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தன. இந்தியாவிலிருந்த மாஜி இலங்கை வை கொமிஷனர் திரு. வி. குமாரசவாமி, சேர் கந்தையா விபித்தியநாதன், திரு. கே. ஆழ்வாப் பிள்ளை, கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் திரு. மதியாபரணம் முதலிய பல பிரமுகர்கள் மண்டப வாசலிலே மன்னர் வரவை எதிர்பார்த்து நின்றனர்.

எறக்குறைய பதினெடு மணியளவில் மன்னர் சரஸ்வதி மண்டப—காலிரூட் சந்தியில் வந்திறங்கினார். மேன வாத்தியம், கொடி, குடை ஆலவட்டங்கள் சகிதம் அவர் மண்டப வாசலுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டதும் திரு. வி. குமாரசவாமி அவருக்கு மாலை சூட்டி வரவேற்றார். அதன்பின்பு அங்கு நின்ற பல பெரியார்கள் மன்னருக்கு மாலை சூட்டினர். அங்கு நிறுவப்பட்டிருந்த மேடைக்கு மன்னர் அழைத்துச் செல்லப்பட்டதும், பள்ளி மாணவிகள் ‘பிடியதனுருவுமை’, ‘வான்முகில் வழாது பெய்து’ என்ற பாடால்

களை வெகு அழகாகப் பாடினர். அதையடுத்து பின்வரும் வாழ்ச் சூட்டுப்பா பாடப்பட்டது.

கொழும்பு வாழ் இந்துக்கள்
நேபாள மன்னர்
மாட்சிமைதங்கிய மகேந்திர வீர விக்கிரம ஷா தேவர்
அவர்களுக்கும்
மாட்சிமைதங்கிய இராணியார் இரத்தின இராச்சியலட்சமி தேவி
அவர்களுக்கும்

உவந்தளித்த வாழ்த்துப்பா.

அறம்வளர்த்த தருளின் வந்த அருங்குணவன்னால் சைவத் திறம்வளர்த்துலகு காட்டும் சீரியோன் செயலின் வீரன் புலம் வளர் தீமையாவும் போக்கியபொருப்பன் பொன்று நலம் வளர் நேபாள் மன்னன் மகேந்திர வருக நன்றே.

கற்பனை கடந்த காலம் காண்டிலாக்காட்சி தந்த நற்பெரும் மகேந்திரவர்மா நளினிமென்முகத்தாள் செய்ய பொற்புறு ராஜ்யலட்சமி பொலிவுற இலங்கை வந்தாய் அற்புதம் கண்டோம் இன்றே அண்ணலே வருக இன்னே.

பனிப்டர் இமையவெற்பின் பழம்பதி நேபாளத்தின் பனிமதி சூடும் தெய்வப் பசுபதிநாதற் போற்றித் தனியரசோசுசும் சைவத் தண்ணவியருளு மன்னு நனி பெருவீரமகேந்திர நாதனே வருக நன்றே.

வேறு

பாடும் கடல் சூழ சமூகைப் பதிவாம் சைவப் பழங்குடியோர் தேடும் திருக்கை லாயமலை செறிநாட்டரசே மகேந்திரவுனைக் கூடும் உவகை மிக்காக் குளிர்ந்தமனத்து நின்ராணி சடில் ராஜ்ய லட்சமியோ டென்றும் வாழ் ஏத்துவமே,

பின்னர் ஆரம்பமான கூட்டத்துக்கு திரு. வி. குமாரசவாமி அவர்கள் தலைவரும் வகித்துப் பேசியின், சேர். கந்தையா வயித்தியநாதன் அவர்கள் தழியிலும், ஆங்கிலத்திலும் வரவேற்புப் பத்திரம் வாசித்துவித்தார். அது வருமாறு :—

மாட்சிமை தங்கிய நேபாள மன்னர்

மகேந்திர வீர விக்கிரம ஷா தேவா
திவ்விய சமுகத்திற்கு,

நாண்புமிகு மன்ன் :

கொழும்பு மாநகரில் வசிக்கும் இந்துக்களாகிய நாம் தங்களையும் அரசியாரையும் மனமுவந்து வரவேற்கிறோம். தங்கள் வரவு நல்வர வாருகு! மூவுகின் கண்ணுள்ள சுதந்திர மன்னர் வரிசையில் இந்து மதத்தினராய் திகழும் ஒரேயொரு மன்னர் தாங்களே என்ற தன்மையில் தங்களின் இலங்கை விஜயம் சுற்றேனும் பொதுமைத் தன்று. சமுத்தின் சனத்தொகையில் ஐந்திலொன்றுயுள்ள இந்து மக்களைப் பொறுத்த மட்டில் தங்கள் வருகை அபூர்வத்தில் அபூர்வம் என்றால் மிகையன்று.

முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவப்ரானின் இருக்கையெனப் பண்டைடப் புராணங்கள் போற்றிய கைலாசத்தை தன் எல்லையில் கொண்டிருப்பதோடு நன்றாக அண்மையில் பசுபதிநாதர் கோயில் கொண்டிருக்கும் பெருமையோடு விளங்குவது பரிசுத்த நேபாள தேசம். ஆகவே நம்முடன் அவளோவி சில நேரம் கழிப்பதற்கு இசைந்துகொண்டதற்காக தங்களுக்கு நமது நன்றியைப் பாராட்டுகின்றோம்.

உலகத்தின் முடியரசுகளில் மிகப் புராதன இந்து சமயத் தனி யரசைக் கண்டு வனக்கம் செலுத்தும் வாய்ப்புக் கிடைத்தமை குறித்துப் பெருமதப்படுகின்றோம். தங்கள் தேசம் சின பாரத நாடுகளுக்கு இடைப்பட்ட காரணத்தால் சின பாரத பண்பாட்ட மைதியுடன் விளங்குவதோடு, அந்தாடுகளைக் காலத்துக்குக் காலம் பாதித்த பிற நாட்டு ஆகிக்க வலையில் சிக்காது சுதந்திரத்துடன் பொலிவுற்றிருப்பதும் ஈன்டு குறிப்போத்துக்கும். இவ்வகையே இந்து மதக் கலாசாரங்களை பாங்குடன் காத்து வந்த தம் முன்னேரின் அரும் பணிகளும் போற்றத் தகும்.

சைவம் பொத்தம் ஆதிய இருபெரும் சமயங்களும் சமரசப் பாங்கிலே நேபாளத்தில் பல காலம் நிலவி வரும் சீரிய வழக்கை அறிந்து உவகை கொள்ளுகின்றோம்.

ஐநாயக முறையைப் பின்பற்றி நாட்டைப் பரிபாவிக்கவும் நாட்டில் மக்களை அற வழியில் கொண்டு நடத்தவும் தங்களுக்கும் தங்கள் சந்ததியாருக்கும் நீண்ட வாழ்வும் போதிய ஆற்றலும் வந்தடைய இறையருள் துணை நிற்பதாக! “உன்மையின் சொருபம் ஒன்றே, ஆனால் வேறுபடுத்திக் கூறுவர் ஞானிகள்,” என்ற இருக்கு வேத வாக்கியத்திற்கேற்ப இந்து மதத்திற்கு அச்சாணியாய் விளங்கும் சமரச ஞானத்தையும் மற்றும் அரிய பாரம்பரியக் கொள்கை களையும் தொடர்ந்து புரந்தும் பரிந்தும் வர தேவரீரைப் பணிவுடன் வேண்டுகின்றோம்.

இங்ஙனம்,
தங்கள் பணிவுள்ள தொண்டர்கள்
கொழும்பு இந்துக்கள் சார்பாக,
த. வைத்தியநாதன்.

நேபாள மன்னரும் மகாராணியாரும் “டெம்பிள் ப்ரீஸ்” விருந்தில் கலந்து கொண்டனர். மகாதேசாதிபதியும், பிரதமரும் மன்னர் தம்பதிகளுடன் காட்சியளிக்கின்றனர்.

மன்னர் மகேந்திர பதிலவிக்கையில், இந்து சமயம் உலகிலுள்ள புராதன சமயங்களிலோவிரென்றும், அதைப் பேணி வளர்த்தற்கு தனது நாடு எவ்வளர்ந்து முயற்சித்து வரும் என்றும் கூறி, தனக்கு அளிக்கப்பட்ட வரவேற்பையும் வியந்தார்.

பேசுக்ககள் முடிவடைந்ததும் மன்னர் மேடையிலிருந்து கீழே இருங்கிவந்து ஓர் ஆசனத்தில் அமர்ந்ததும் அநேகர் தமது கையொப்ப ஞாபகக் குறிப்புப் புத்தகங்களில் அவரது கையொப்பத்தைப் பெற்றனர்.

தமிழக நாகரீகத்தோடு முன்னேறவரும் நடன நிகழ்ச்சிகள் மண்டப மேடையில் நடைபெற்றன. செல்விகள் குழுதினி வல்லி புரம், சாந்தரமணி மகேந்திரன், சுபோதினி தம்பிஜௌ ஆகியோர் அந் நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றினர். இவை முடிவடைந்ததும், மன்னர் எல்லோரையும் வணங்கி விடைபெற்றுச் சென்றார். மகேந்திர மன்னருக்கு ஜே! என்ற கோஷம் வாஜைப் பிளந்தது.

அதைத் தாள் 21 ந் திகதி மன்னர் தம்பதிகள் இலங்கையை விட்டுப் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். வழக்கம்போல மந்திரிகளும், பிரமுகர்களும் இரத்மலாணியில் கூடி அவர்களை மகிழ்ச்சியாக வழியனுப்பி வைத்தனர்.

இஸ்லாமும் பெண்களும்

ஏ. ஸீ. எம். இப்ராஹிம் (இலங்கை வாடனேலியில் ஒலிபரப்பப்பட்டது)

விரிந்து பரந்த இப்பூவுக்கிலே மக்கட் பிரிவு ஆண்—பெண் என இரு பாலாரில் இபங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆண்கள் பெண்களின் உதவியையும், பெண்கள் ஆண்களின் ஒத்தாசையையும் பெற்று வாழ வேண்டியிருக்கின்றது. எனவே ஒரு சமூகத்தில் ஆண்களுக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகின்றதோ அதே போன்றே பெண்களுக்கும் அந்த இடம் கிடைக்கவேண்டியது பகுத்தறிவுக்குரிய செயலாகும்.

பொதுவாகப் பெண்களை எடுத்துக் கொண்டால் சமுதாயத்தின் வாழ்வோ, தாழ்வோ அவர்கள் கையில்தான் தங்கியிருக்கிற தெனலாம். எனையில் சமூகத்தின் வளர்ச்சியில் பெரும்பகுதி அவர்கள் கையில் இயற்கையாகவே இறைவனால் ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கிறது. எப்படியெனில் வருங்கால வீரசிகாமணிகளை உலகுக்கு அளிப்பவர்கள் அவர்கள். அறிவுச் சிகரங்களாய்த் தம் அருந்தலச் செல்வங்களை ஆக்கும் பொறுப்பும் அவர்களுடையது. பாலுட்டிச் சீராட்டிப் பராமரிப்பதுடன் பகுத்தறிவுக்கு மெருகு கொடுத்து பண்ணுட்டி வளர்க்க வேண்டியதும் இம்மாதாசிகளின் வேலையாயிருந்து கொண்டிருக்கின்றது.

“ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென்றெண்ணியிருந்த வர் மாண்டுவிட்டார். வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டிவைப்போ மென்ற விந்தை மனிதர் தலைகவிழுந்தார்” என்று கூறுகிறார் ஒரு தமிழ்க் கவிஞர்.

“பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவள கற்பெனுந் திண்மையுண்டாகப் பெறின்” என்று சான்றுரை பகருகின்றார் திருவள்ளுவர்.

“நல்ல தாய்மார்களைத் தந்திடு; நல்லதொரு சமுதாயத்தை உருவாக்கித் தருகிறேன்” என்றுரைத்தார் நெப்போலியன்.

இவையெல்லாம் பெண்ணின் பெருமைக்கு ஒருசில எடுத்துக் காட்டுகள்.

இவ்வித பண்புகள் செறிந்த தாய்மார்கள், தங்களின் அரும்பணியைக் கைவிட்டு, அடக்கு முறைக்கு அடங்கி அடுப்புதுபவர்களாக, ஆண்களின் கைப்பொம்மைகளாக வீட்டுக்குள் பூட்டப்பட்டு அறி வென்றும் ஒளிபெறுது அஞ்ஞானிகளாய் ஆக்கப்பட்டிருந்தால் சமூகம்தான் உயர்வடையுமா? நாடுதான் நலன் பெற்று முன் னேறுமா?

இன்றைய அறிவுகில் சமூகத்தின் வாழ்வையும் தாழ்வையும் நிர்ணயிக்கும் பெண்களுக்குக் கல்வியறிவு அவசியமாகின்றது. ஆண்கள் மட்டுமே படித்து ஒரு சமூகம் முன்னேற்றமடையாது. படித்துப் பண்பட்ட தாய்மார்களைக் கொண்ட சமூகம்தான் முன் னேற்றமடைகின்றது. படித்த ஆண்களினிட படித்த பெண்கள் அதிகம் வேண்டும் சமூகத்தில். நாட்டிலே அறிவு பெருக விட்டி அல்ல அரசி கல்விநானமுள்ளவாய் இருக்கவேண்டும்: தாயை விடச் சிறந்த ஆசிரியன் குழந்தைக்கு வேறு யார்? தாய் கல்வி யறிவற்றவாய் இருந்தால் குழந்தை எப்படி அறிவை வளர்க்க முடியும். பெண்கள் கல்விகற்க வேண்டியது அவர்கள் நலனுக்கு மட்டுமல்ல அறிவுள்ள ஆண்களின் நலனுக்கு—சமூகத்தின் நலனுக்கு—நாட்டின் நலனுக்கு—என் இந்தப் பரந்த உலகத்தின் நலனுக்கே என்று கூறினாலும் மிகையாகாது.

பெண்களுக்கு இல்லாம் என்ன அந்தஸ்து அளித்து வந்தது. இல்லாமியப் பெண்களின் முன்னேற்றம் எவ்வாறு இருந்தது. இன்று என்ன நிலையில் இருக்கின்றது என்பதை ஆராய்வது தற்பொழுது பொருத்தமாய் இருக்கும்.

இல்லாம் தோன்றுவதற்கு முன்புள்ள பண்டைய அரேபியாவிலே அந்தகாரம் சூழ்நிதிக்குந்த நேரத்திலே—அக்கிரமங்கள் மலிந்

திருந்த தருணத்திலே—அனுச்சாரங்கள் அளவு கடந்திருந்த வேளை யிலே பெண் இனம் மிகவும் கேவலமாக மதிக்கப்பட்டு அவதியுற்றுத் திண்டாடியது. பெண்குழந்தைகள் பெறுவது ஒரு பேதைச் சனியனை விலைக்கு வாங்குவதாக உணர்ந்தவர் அன்றைய மாந்தார் என்! தாம் பெற்ற பெண் மதலைகளை தம் கையினுலேயே உயிருடன் புதைக்கத் துனிந்து விட்டார்களெனின் அன்றைய இருளில் உறைந்து கிடந்த அராபிய மக்கள், பெண்களை எவ்வளவு கேவலமாக மதித்து வந்தனர் என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

இந்த அட்டேழியங்கள் மலிந்த அன்றைய அராபிய நாட்டிலேதான் “முகமத்” என்னும் ஓளி உதயமாயிற்று. அந்த ஓளி பெண்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட இவ்வந்தியிலிருந்து அவர்களை மீட்க வந்த ஒரு வரப்பிரசாதந்தான் என்றால் மிகையாகாது. அண்ணல் நபியவர்களின் போதனைகளில் பெரும்பகுதி பெண்களின் உரிமை அந்தஸ்து பற்றியதாகவே இருந்து வந்தது.

பெண்கள் மிருகங்களைவிடக் கேவலமாக நடத்தப்பட்டதுடன் அவர்களுக்கு உயிர் இருப்பதாகவோ, மானம் இருப்பதாகவோ, கருதப்படாது சித்திரவதை செய்யப்பட்ட அந்தக் காலத்திலே, “எமனிதனே! உன்னுடைய சொர்க்கம் உன் அன்னையின் பாதத்தடியில் இருக்கின்றது. நீ உன் தாயாரை நேசிப்பாயாக” என்று மொழிந்தார்கள் அண்ணல் நபியவர்கள். அதுமட்டுமல்ல “கல்வியைத் தேடிக் கொள்வது மூல்லிமகள் ஒவ்வொருவரினாலும் கடமையாயிருக்கின்றது. மாதர்களையும், அடிமைகளையும் அகதிகளையும் எவன் பட்சமாய் நடத்துகின்றானாலே அவனே உண்மையான மதவறுதியடையவன். ஆடுமாடுகளை யடிப்பதுபோல் மனைவியை அடிப்பவன் மூல்லிமாய் இருக்க முடியாது.” இவ்வாறெல்லாம் கூறிப் பெண்களுக்குச் சம அந்தஸ்து கொடுத்துப் புனர் வாழ்வளித்துள்ளார்கள் இல்லாத்தின் எந்தல் அவர்கள்.

மேலும் இதற்குச்சான்றுக அண்ணல் நபியவர்கள் காலத்தில் நடைபெற்ற சம்பவங்களைத் திரும்பிப்பார்ப்பது அவசியமாயிருக்கின்றது. அபு ஹராரா (ரவி) அவர்கள் கூறியதாக ஹதீஸ் ஒன்றிருக்கிறது. “அல்லாஹ்வின் தாதரான எம்பெருமான் (ஸல்) அவர்களிடம் ஒருவர் சென்று, “ஆண்டவனின் தாதரவர்களோ! நான் யாரிடம் அதிகம் நல்லவனாக நடந்துகொள்ளவேண்டு” மென்றார். அதற்கு நபிகள் திலகம் “உமது தாயாரிடம்” என்று கூறினார்கள். தாயாருக்குப்பிறகு யாருடே தோழமை பாராட்டவேண்டுமென்றார். “உமது தாயாரிடம்” என்றே திரும்பவும் உரைத்தார்கள். மேலும் அவர் அக்கேள்வியையே கேட்டார். நபிகள் நாயகம் அவர்களும் “உமது தாயாரிடமே” என்று கூறிப் பதிலளித்தார்கள். திரும்பத்திரும்ப இவர்கள் இவ்வாறு கூறிய காரணம் பெண்ணின் பெருமையை உயர்த்திக் கூறியதேயாகும்.

தாயின் பெருமை பற்றிய மேலும் ஒரு நிகழ்ச்சியை நாம் கூறுமல் விடுவதற்கில்லை. முஆவியா என்பவர் தாம் ராணுவத்தில் சேர்வதற்காக நபிகள் நாயகத்தை கலந்தாலோசிக்க வந்திருந்தார். அவரிடம் நபி பெருமான் அவர்கள் “உமக்கு தாயார் இருக்கிறாரா” என்று வினவினர்கள். “ஆம்” என்றார் ஆலோசிக்க வந்தவர். உடனே நபிகள் (ஸல்) அப்படியாயின் அவர்களிடம் போய்விடுங்கள். ஏனொனில், அவரது பாதங்களின் கீழேதான் சவர்க்கம் இருக்கிறது” என்று இயம்பினார்.

இல்லாமிய சரித்திரத்திலே எத்தனையோ மாதரசிகளின் வரலாறு கள் நம் அகக்கண்ணைத் திறந்து விடுவதாயிருக்கின்றன. உம்முல் முல்மீன் ஹஸ்ரத் ஆயிஷா (ரவி) அவர்கள் மார்க்க அறிவில் திரைற்ற மாதரசியாய் விளங்கியதுடன் அனேக இமாம்களுக்கும்

பெரிய இமாமாய் நின்றிருக்கிறார்கள். நூபக சக்தி மிக்கவர்களும் அறிவுக்களுக்கியமுமான ஆயிஷாபிராட்டியவர்கள் மூலமாக ஹதில் களில் பெரும்பகுதி பெண்களால் மனனஞ் செய்யப்பட்டன. நபிகள் திவகத்தின் வாழ்க்கைத் துணைவியான கத்ஜா பிராட்டியார் முதல் அருந்தவப் புதல்வி பாத்திமா ஈருக எத்தனையோ கல்வியறிவிற் சிறந்த மாதரசிகளை இல்லாம் பெற்றிருக்கின்றது.

அன்னல் நபியவர்களின் திருப்புதல்வியார் பாத்திமா நாயகி அவர்கள் அறிவிலும் அழகிலும் சிறந்த கல்விக் கடலாய் விளங்கி “அஸ்ஸஹ்ரா” என்னும் கொரவப் பெயரையும் பெற்றிருந்தார்கள். அவர்கள் அரசியல் நிர்வாகத்தில் ஒரு ஆலோசகராகவும், கருத்தனமுந்த கவிதாஞ்சனமும், பொருள்பொதிந்த சொல் வளமும் மிகுதியான நூபகசக்தியும் உடையவர்கள்.

திறை காக்கும் திறனிலே தனக்கிணை வருமிலை என்னும்படியாக எமது நாயகம் அவர்களின் மனைவியருளொருவரான “ஹப்ஸா” பிராட்டியார் அவர்கள் அமைந்திருந்தார்கள். திருமதையின் வசனங்கள் திரட்டப்பட்ட குறிப்பேடுகளையும், ஒப்பந்தப்பட்டத்திரங்கள், சாஸனங்கள் யாவற்றையும் போரிற் கிடைத்துதும் பொதுமக்கள் விதியோகத்திற்கென ஒதுக்கப்பட்டவைகளுமான பொருட்களையும் பாதுகாத்து வைத்து இல்லாத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பெருந்தனை புரிந்தார்கள்.

ஹில்ஜி முதல் நூற்றுண்டின் முற்பகுதியிலே மூல்விம் பெண்கள் அரசியல் வாழ்வில் பங்குபற்றி வந்தனளார்கள். போர்க்களத்திலே விரர்களுக்கு உதவி செய்தும், காயம்பட்டவர்களுக்கு வைத்திய உதவி புரிந்தும் வந்த எண்ணற்ற பெண்கள் உண்டு. இல்லாத்தின் அரசியல் வாழ்விலும் கலாச்சாரத்துறையிலும் பணிபுரிந்து பங்கு கொண்ட பல பாவையர்களுமுண்டு.

அன்றைய இல்லாமிய மாதரகள் அறிவாற் சிறந்து விளங்கிய—சட்டதனுக்கங்கள் தெரிந்த சிகாமனிகளாய் வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். பாத்திமா பின் அப்பால் என்னும் மேதை கெம்ரோ சர்வ கலாச்சாலைப் பேராசிரியர்களுடன் தனித்து நின்று வாதம் நடத்தி யுள்ளார். 11 ம் நூற்றுண்டில் வாழ்ந்த பாத்திமாசல் பாக்கில்லாவும் ஒரு சட்டமேதை. இவர் ஒரு நீதிபதியாகவும் கூட இருந்திருக்கிறார். கி.பி. 641 ம் ஆண்டளவில் ஹஸரத் அபுபக்கர் (ரவி) அவர்க்கும் ஹூரா குலீசுக்கும் இடையிலே நடைபெற்ற போரில் மிகவும் வீரதீர்த்துடன் போர்ப்புறிந்த பெண்மனி கவலாவை இல்லாமிய சரித் திரம் போற்றுகின்றது. 10 ம் நூற்றுண்டிலே மக்காவில் வாழ்ந்து வந்த “கீமா” என்னும் பெண்மனியும் போற்றிப் புகழுதற்குரிய வர். இவர் தமது மாணவிகளுக்கு ஸஹி புஹாரியை ஐந்தே நாட்களில் மனப்பாடமாய்க் கற்றுக் கொடுத்தாராம்.

திரு நபி (ஸ்ல) அவர்களும் திருக்குருங்கும் மதத்துக்கும் வெளிக்கத்துக்கு மிடையில் எவ்வித வேற்றுமையும் காட்டவில்லை. உண்மை மூல்விம் ஒருவனுடைய வாழ்க்கை முழுவதுமே மதச் சார்புடையதாகத்தானிருக்கும். இல்லாம்—கூறுகின்றபடி பாந்த ஞானமும் அனுபவமும் உள்ளவே சமய உண்மைகளை விளங்கவும் மத அனுஷ்டானங்கள் பற்றிய பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கவும் முற்றும் தகுதியுள்ளவானுக்கின்றன. இல்லாமிய இல்லாம் பெண்களுக்கு அவர்களுக்குரிய இடம் அளித்து வந்ததனாலேயே அன்றைய இல்லாமியப் பெண்கள் பலதுறைகளிலும் சிறந்து விளங்கினர்.

பெண்களின் “பாத்தா” முறை அவர்கள் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாயிருக்கும் என்று கூறுவது பெரும் பிழை. கல்வி, நாகீகம், முன்னேற்றம் என்பது பெண்கள் திறந்த தலையுடன் அரை நிர்வாண கோலத்தில் கண்டகண்டவர்களுடன் சல்லாபமாடவும் குடி கேளிக்கைகளில் கும்மாளம் போடவும் செய்வதல்ல.

“பாத்தா” முறையையும் மதபக்தியையும் பேரைய மூல்விம் பெண்களாகத் திகழ்ந்தே மைமுன, ஹக்கீமா, ராபியா போன்ற கல்விக்கடல்களும், லெயியா, அல்மா, இம்மாரா போன்ற வீரச்சிகரங்களும், கண்ணா, கெள்ளா போன்றகளிதாமனிகளும் கலாலா

எனைப் போன்ற தியாகச் செல்வங்களும் வாழ்ந்ததாக எம் இல்லாமிய சரித்தோ ஏடுத்தோ துகின்றன.

பேகம் முகம்மதவி (மர்லூமா) அவர்கள் தமது வயது 60க்கு மேற்பட்டிருந்தும் தமது பாதாமுறையிலிருந்து கொஞ்சமும் வழுவாது நாட்டுக்கும் சமூகத்துக்கும் அரும்பணியாற்றினார். இந்தியாவில் மூல்விம்கள் சிறுபான்மையோராய் வதியும் ஐக்கிய மாகாணத் தின் அரசியற்கும் அங்கத்தினராயும், மூல்விம் லீகின் வலக்கரமாயும் அமைந்து கடமையாற்றினார்களெனின் அவர்கள் முன்னேற்றத் திற்குப் “பாத்தா” முறை எவ்வாறு தடையாயிருந்து கொண்டிருந்தது.

“கிரமான முறையிலும்”, பொருளாதாரத் துறையிலும் இல்லாம் பெண்களுக்கு வழங்கியுள்ள சுதந்திரத்தைப் போல் முன்னேற்றமிக்க அமெரிக்க நாட்டிலுள்ள சட்டங்களாலும் கூட வழங்க முடியாது” என்று கூறுகின்றார் அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த நீதிபதியான “கிராவெட்ஸ்” என்னும் பெரியார்.

இன்று நம் நாட்டிலேயுள்ள இல்லாமியப் பெண்கள் கல்வி வாசனையே இல்லாதவர்களாய் வாழ்கின்றார்கள். கல்வியைப் பெறக் கூடிய வசதியை அவர்களுக்கு அளிக்கின்றேயில்லை.

“பெண்ணுமிமை புனிதமானது. பெண்களுக்களிக்கப்பட்ட உரிமைகளை அவர்கள் பெற்றுள்ளார்களா என்று கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று கூறுகின்றார்கள் இல்லாத்தின் நபியவர்கள். ஆனால் இந்த உரிமைகளை அறிந்துகொள்ள—திருக்குருங்கு ஹதீல் இவைகளை விளங்கிக் கொள்ள நம் இன்றைய இல்லாமியப் பெண்களுக்கு அறிவு இருக்கிறதா என்றால் அதுதான் சந்தேகம்.

பெண்தான் வீட்டுக்கு அரசி. வீட்டுத்தலைவன் எந்தேரமும் வீட்டிலிருக்கமாட்டான். தொழில் சம்பந்தமாக—பொருளீட்டும் வேலைகாரணமாகப் பெரும்பகுதி நேரத்தை அவன் வெளியில் செலவிட வேண்டியவனுயிருக்கின்றன. ஆகவே அவ்வீட்டுக் கலைவிடம்தான் வீட்டின் பொறுப்பு விடப்படுகின்றது. இவ்வாவு மகத்தான பொறுப்பையும் ஏற்கும் ஒரு பெண் கல்வி அற்றவளாய் இருந்தால் எவ்வாறு கரும் நடைபெறும்.

ஒரு நங்கை வீட்டுப் பொறுப்பை ஏற்கும் வீட்டத்திபதியாகவும், சமயற் கலைவல்லுராகவும், தம் வீட்டில் சிறுர்களிடையேயும் மற்றவர்களிடையேயும் நீதியை நிலைநாட்டும் நீதிபதியாகவும், தாதியாகவும், “இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து” என்பதற்கொப்ப கல்வியை தம் மதலைகளுக்குப் பண்பாய்ப் பயிற்றக் கூடிய ஆசிரியையாகவும் வரவு செலவுத்திட்டம் தயாரித்து நடத்தக்கூடிய ஒரு மந்திரியாகவும் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக உண்மைத் தாயாகவும் இருக்கவேண்டும். கல்வியறிவற்ற பெண்மனியால்—அடிப்புதுவதற்கு மட்டுமே பிறந்தவளைன நாம் கருதும் ஆரணங்கால், மேற் சொல்லிய கருமங்களை எவ்வாறு செல்வனே செய்யமுடியும்.

பெண்குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்த எத்தனையோ எழைப் பெற்றேர்கள் வரதட்சணைக் கொடுமை, சீதனச் சீரழிவு காரணமாக வாடிவதங்குவதை இற்றைக்கு நம் கண் முன்னே கண்டு கொண்டிருக்கிறோம். எந்த இல்லாம் பொதுவடையைப் பூங்களை மலரச் செய்ததோ—வரதட்சணையை அடியோடு வெறுத்ததோ அங்கே வரதட்சணைப் பேயை உலவ வீட்டிலிருக்கிறோம். பெண் மகவுகட்குக் கல்வி என்னும் ஆபரனத்தைச் சூட்டி அழகு பார்ப்பதை விட்டு விட்டு வரதட்சணைக்காப் பொருள் சேர்க்க முற்படுகிறோம். முடியாவிட்டால் மூலையில் குந்தியிருந்து முனங்க ஆரம்பிக்கிறோம்.

என்று இந்த வரதட்சணைப்பேயை எம் சமூகத்திலிருந்து விரட்டுகிறோமா அன்றுதான் பெண்கள் வாழ்வு மலரும்.

ஆகவே திருமறை, ஹதீல் எடுத்தோதுகின்ற ஆண்களும் பெண்களும் உடற்கூறுப்பாடு தவிர எனையவைகளில் சரிசமெனவே கருதி அவர்கள் உரிமைக்கு ஊக்கமளித்து கல்வியில் கருணைகாட்டி, அறி வுக்கு ஆக்கமளித்து, நல்வாழ்வுற நாமுழைப்போமாது,

மாதச் செய்திகள்

பிரதம மந்திரி திரு. எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயகர் அவர்கள் பெற்றவரி மாதம் 20 ந் திகதி புதன் கிழமையில் யன்று தமது வாராந்த பத்திரிகை நிருபர்கள் மகா நாட்டில் கூறியதாவது :—

“எங்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டதாகக் கூறப்படும் குழப்பத்தை சமீபத்தில் கண்டித்த ஒரு கட்சி ஒற்றுமையையும் அமைதியையும் நிலை நாட்ட மீண்டும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப் போவதாகக் கூறியிருக்கிறது.

“உண்மையில் இது பாராட்டப்பட வேண்டியதே. அரசாங்கமும் இதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள உத்தேசித்திருக்கிற தென்று பிரகடனப்படுத்தப் பட்டிருக்கும் இச்சந்தரப்பத்தில் சிங்களிடையே தமிழர் துவேஷத்தைப் பரப்பும் ஓர் இயக்கம் தீவிரமாக வேலை செய்து வருவதாகக் கூறப்படுகிறது. சிங்களப் பிரதேசங்களிலுள்ள தமிழர் கடைகளையும் வர்த்தக ஸ்தாபனங்களையும் பகிஷ்டரிக்கு மாறு அந்த இயக்கம் சிங்களர்களைத் தூண்டி விடுகிற தெனக் கூறப்படுகிறது. இந்த இயக்கத்தில் மேற்படி கட்சியைச் சேர்ந்த சிலர் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்க் கௌன்பது துறிப்பிடத்தக்கது.

“தமிழரசுக் கட்சிக்கும் சிங்களிடையேயுள்ள சில பிற்போக்கு வாதிகளுக்கும் அனுகூலமாக விருக்கும் தமிழரின் கடைகளைப் பகிஷ்டரிக்கும் இயக்கம் நாட்டில் சட்டத்தையும் அமைதியையும் சீர் குலைத்து பலாத்காரமும் குழப்பமும் தலைதுக்கக்கூடிய பேராபத்தை மட்டுமே ஏற்படுத்தும்.”

மேற்படி கட்சியின் காரியக் கமிட்டியினால் சமீபத்தில் நிறை வேற்றப்பட்ட ஒரு தீர்மானத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் பிரதம மந்திரி பின்வருமாறு கூறினார் :—

“இக் கட்சி இன்னெலூரு நாடகத்தை அரங் கேற்ற முயற்சிகிறது. இக் கட்சியின் அடுத்த வருடாந்தக் கூட்டத்தில் ஆலோசனைக்கு வரும் முக்கிய பிரேரணை புதிய பொதுத் தேர்தல் நடத்தக் கோருவதாக விருக்குமெனத் தெரிகிறது. இந்தக் கோரிக்கைக்குக் கூறப்படும் காரணங்கள் விசித்திரமானவைகளாக இருக்கின்றன.

“வகுப்பு வாதம், திறமையில்லாத நிர்வாகம், ஊழல்கள் முதலின அக்காரணங்களிற் சில வாரும். இந்தக் காரணங்கள் ஒரு பாராளுமன்றத்தைக் கலைக்கப் போதுமானவையாக இருப்பின் பழைய அரசாங்கம் ஒரு டசன் தடவைகள் கலைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். முந்திய அரசாங்கம் புதிதாக குற்றங்களே தற்போதைய அரசாங்கத்தின் மீது சமத்தப்படுகின்றன.

“மக்களை இனிமேலும் ஏமாற்ற முடியுமென்று மேற்படி கட்சி நம்புவதைப் பார்க்க ஆச்சிரியமாக இருக்கிறது. கடந்த பொதுத் தேர்தல்களுக்கு முன் மேற்படி கட்சிதான் வகுப்பு வேற்றுமையை ஏற்படுத்தியது. இந்நிலைமைக்குப் பரிகாரம் செய்ய நாங்கள் இப் பொழுது முயற்சி செய்து வருகிறோம்.

பிற்போக்கு வாதிகளின் நடவடிக்கை

“பிற் போக்கு வாதிகளின் இந்தக் கேள்க கூத்து பாரதாரமான வினாவுகளை ஏற்படுத்தும் என்பதைப் பொது மக்கள் மறந்து விடக் கூடாது. சில பிற்போக்கு வாதிகளும், சூடியேற்ற ஆட்சி, ஏகாதி பத்திய வாதத்தை. ஆதரிக்கும் நபர்களும் தற்போதைய அரசாங்கம் தங்களுடைய நலன்களுக் கெதிரான சில தாரியங்களை நிறை

வேற்றும் என்பதை அறிந்து பெருங்கலவரம் அடைந்துள்ளனர். இந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுமென் அரசாங்கத்தில் மாற்றத்தை உண்டு பண்ண வேண்டும் என்றும் இந்தப் பிற்போக்கு வாதிகள் ஆவலாக இருக்கின்றனர்.

இப் பிற்போக்கு வாதிகளின் பிரதிநிதியாக விளங்கும் மேற்படி கட்சி தனது வருடாந்த மகா நாட்டில் கூறிய நகைப்புக் கிடமான காரணங்களுக்காக அல்ல, நான் கூறிய காரணங்களுக்காகவே எமது மக்கள் அரசாங்கத்தைச் சீக்கிரமாகக் கலைத்துவிட வேண்டுமென துடியாய்த் துடிக்கின்றது.

“ஒரு நெருக்கடியையுண்டு பண்ணி, அதனை ஒரு காரணமாகக் கொண்டு பாராளுமன்றத்தைக் கலைக்கவோ அவசர கால நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவோ மகா தேசாதிபதி அவர்களை நிர்ப்பதிக்கும் நோக்கத்துடன் சில பிற்போக்குவாதிகள் குழப்பத்தை ஏற்படுத்த தயாராக இருக்கவும் கூடும்.”

பிரதமரின் எச்சரிக்கை

தொடர்ந்து பேசிய பிரதம மந்திரி அவர்கள், “இந்நாட்டு மக்களின் சார்பில் இப்பிற்போக்கு வாதிகளுக்கு ஒரு எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன். இவ்வாருக் ஏற்படுத்தப்படும் எந்த நிலைமையையும் சமாளிக்க அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளும். பழுத்த நிர்வாக அனுபவ சாலியான மகா தேசாதிபதி அவர்கள் மேற் கண்ட பிற்போக்கு வாதிகள் நம்பிக்கொண்டிருக்கும் கிக்கலுக்கு இடமளிப்பாரென்று எண்ணுதல்விணே” என்றும் கூறினார்.

பிரதமர் தொடர்ந்து பேசியதாவது :—

“முதலில் தமிழை நியாயமான அளவுக்கு உபயோகிப்பது பற்றி “பல கோஸ்டி” கஞ்சனும் உத்தியோகப் பற்றற்ற முறையில் பேச்சு வார்த்தைகளை நடாத்துவேன். உடனே ஒரு வட்டமேஜை மகா நாட்டைக் கூட்டுவேன் என்று எண்ணுவது தப்பு.

“தமிழை நியாயமான அளவில் உபயோகித்தல் என்பதை விளக்க வேண்டு மென்ற எனது யோசனை பொதுவாக வரவேற்கப்படுகிறதென்பதைக் குறித்து நான் மகிழ்ச்சி யடைகிறேன்.”

வட மத்திய மாகாணத்தில் பிரதமர்

பிரதம மந்திரி திரு. எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் பெற்றவரி மாதம் 23 ந் திகதியும் 24 ந் திகதியும் வடமத்திய மாகாணத்தில் சுற்றுப்பிரயாணஞ்சு செய்தார்.

அனுராதபுரத்திலுள்ள நொச்சியாகமம் என்ற இடத்தில் 23 ந் திகதி நடைபெற்ற ஒரு கூட்டத்தில் பேசிய பிரதம மந்திரி அவர்கள், வகுப்புத்துவேஷம், மதத்துவேஷம், வேலைநிறுத்தங்கள் முதலிய வற்றை ஏற்படுத்தி அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்க அரசாங்கத்தின் எதிரிகள் முயற்சித்து வருகிறார்களென்றும், இப்படிப்பட்டவர்களுக்கெதிராகக் கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளத் தாம் தயாராக இருப்பதாகவும் எச்சரிக்கை செய்து விட்டு தொடர்ந்து பேசியதாவது :—

“ஒரு பொதுத் தேர்தல் நடாத்தப்பட வேண்டுமெனத் துடியாய்த் துடிக்கும் பிற்போக்குவாதிகளுக்கு எக்காரணத்தைக்கொண்டும் தான் விட்டுக் கொடுக்க மாட்டேன். பிற்போக்கு வாதிகளுக்கு

ஸ்ரீ ஸங்கா மாரிசு, 1957

மற்றெரு பொதுத் தேர்தல் வேண்டுமென்றால் உரிய காலத்தில், அதாவது ஐந்து வருடங்களுக்குப் பின் ஒரு பொதுத் தேர்தல் நடை பெறும். நாட்டின் துரோகிகளை எதிர்த்துப் போராட எனக்கு உதவி புரியுமாறு இளைஞர்களை நான் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.”

புதிய அனுராதபுர நகரத்தைப் பற்றிப் பேசிய பிரதமர், தாம் தல்தாபன மந்திரியாகக் கடமையாற்றிய காலத்தில் அதற்கு அத்திவாரக் கல் நாட்டியதாகவும் எனவே அவ்வேலை பூர்த்தியாகும் போது அதோடு சம்பந்தப்பட்டிருப்பதைக் குறித்துத் தாம் மகிழ்ச்சியடைவதாகவும் அடுத்த விசாக பெளர்ணமியின் போது இப் புதிய நகரின் வேலை பூர்த்தியாகும் தருணத்தில் தாம் பிரதமர் மந்திரியாக இருக்கவேண்டுமென்றது தெய்வங்களின் விருப்பமெனவும் கூறினார்.

புதித ருவன்வெலிசாய் தகோபாவுக் கருகாமையில் நடைபெற்ற மற்றெரு கூட்டத்தில் பேசிய பிரதம மந்திரி அவர்கள், உத்தியோக மௌழிச் சட்டத்தை அமுல் நடாத்துகையில் தமிழர் மூல்மீகள், பேர்க்காரர் ஆகியோரை நச்சுக்குவது அரசாங்கத்தின் நோக்கமல்ல வென்று கூறினார்.

சிறுபான்மையினருக்குப் பிரதமரின் வாக்குறுதி

தமது அரசாங்கம் சிறுபான்மையினருக்கு எவ்விதத்திலேனும் தீங்கிழூக்காதென பிரதம மந்திரி வாக்குறுதி யளித்தார்.

தல்துவை சோங்க முன்னேற்றச் சங்கம்

மேற்படி கூட்டம் சென்ற 27.2.57 வியாழக்கிழமை இரவு ஏழு மணியளவில் ஜனங்கு Dr. D. M. M. மூஸ்தா அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது.

முதலாவதாக கிறத்து ஒது கூட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது அடுத்தபடியாகச் சென்ற கூட்ட அறிக்கை வாசிக்கப்பட்டு சபையோரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

பின்வருபவர்கள் உத்தியோகத்தர்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள்.

தலைவர் : Dr. D. M. M. சஹ்ரீத்.

உப-தலைவர் : Dr. D. M. M. மூஸ்தா.

காரியதரிசி : A. L. M. நடீம்.

உப-காரியதரிசி : H. L. M. நியால்.

தனுதிகாரி : S. L. M. செய்னுல் ஆப்தீன்.

போதீகர் : சேர் ராசிக் பாந்.

ஊரதீவு சன சமூக நிலையம்

பொதுக் கூட்டம்

மேற்படி கூட்டம் தலைவர் திரு. அ. சபாபதிப்பிள்ளை ஆசிரியர் அவர்கள் தலைமையில் 17.3.57 நாயிறு பி. பி. 8.00 மணியளவில் இனிது ஆரம்பமாயது. காரியதரிசியால் அறிக்கை வாசிக்கப்பட்டு சபையோரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. தனுதிகாரி அறிக்கையும் அப்படியே. பின்பு திரு. த. நடராசா நிலையம் வளர்ச்சி பெற என்னும் விஷயம் பற்றியும் திரு. பொன் சந்தரேஸ்வரன் நிலையத்திற்கு எம் தொண்டு என்னும் விஷயம் பற்றியும் சொற் பொழுதி வாற்றினார்கள். பின் அநேக வாலிபர்களின் வேண்டுகோட்கிணங்க ஓர் தமிழ் வாலிபர் கழகமும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. கழக உத்தியோகத்தர்கள் பின்வருமாறு :—

தலைவர் ஊரதீவு வை. சின்னத்துரை

காரியதரிசி இ. கணேசன்

தனுதிகாரி ஆ. சிவலிங்கம்

அத்துடன் ஜீவர் கொண்ட நிர்வாக சபையும் தெரிவுசெய்யப்பட்டது. பின் தலைவர் பூர்த்தியுரையுடன் கூட்டம் இனிது நிறைவேறியது.

உலகம் போற்றும் உத்தமர்

திரு. அ. ச. ஞானசம்பந்தம் அவர்கள்

உலகம் போற்றும் உத்தமரான மகாத்மாவின் வாழ்க்கையை அறிந்த பிறகே, பல குறள்களுக்குப் பொருள் விளங்குகிறது. இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்கு முன்னர்த் தமிழ் நாட்டில் தோன்றிய ஒரு நாலுக்கு இலக்கியம், நமது காலத்தில் இலங்கக்கண்டோம். அடிகளார் “சத்தியாக்கிரகத்தால்” வெற்றி பெற்ற பின்னரே,

“ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல் அதுசான்றேர் மாற்றுரை மாற்றும் படை” (குறள் 985)

என்ற குறள் எவ்வளவு உண்மையானது எனக்கண்டோம். எழுபத்தொன்பது ஆண்டுகள் வாழ்ந்து, பூத உடலை நீத்துடபுகழம் நிலை நிறுத்தின அப்பெரியாரின் வாழ்க்கையை இரண்டு வரிகளில் கூறவேண்டுமானால், அதற்கும் ஒரு குறளே துணை செய்கிறது.

“அன்புநான் ஒப்புரவு கண்ணேட்டம் வாய்மையோடு ஐந்து சால் (ப) ஊன்றிய தூண்”

இக்குறள் மகாத்மாவின் வாழ்க்கையில் எவ்வளவு பயன் பட்டது என்பதை நினையுந் தோறும் மருட்டையே பிறக்கிறது.

“இன்னைசெய்தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால் என்ன பயத்தோ சால்பு”

என்ற குறள் கட்டளையிட்டதைக் கண்டவுடன் இது இயலக்கூடியதா என்ற ஜைம் தோன்றத்தான் செய்கிறது. பெரிதும் வாழ்க்கைக்குப் பயன்படக் கூடியவற்றையே பாடிச் சென்ற வளர்நுவைப் பெருந்தனை, அநேகமாக யாரும் பின்பற்ற முடியாதது என்று கூறக்கூடிய இக்குறளை என் கூறினார்? அதி னும் இனியவே என ஒரு தேற்றேகாம் தந்து கூறல் பொருத்தமா? என்று கேட்டுக்கொண்டிருந்த உலகிற்கு விடை கூறுவார் போன்று ஒரு மகாத்மா தோன்றினார். இவ்வொரு குறளின் விரிவுரையாக அமைந்தது அப்பெரியாரின் வாழ்க்கை. ஆவர் தேன்னுப்பிரிக்காவில் இழந்த ஒரு பற்றஞ்சும் அன்றே இக்குறளுக்கு உரை கூறினார்.

இமயமலையை ஒத்த இடுக்கண் வந்த காலத்தும் கலக்கம் அடையாமல், அவ்விடுக்கணுக்கே இடுக்கண் செய்த ஒரு பெரியாரை இவ்வுலகம் என்று பெற்போகிறது? நற்பேறு இல்லாத உலகமே! நின்கு என்றும் நன்மை செய்த பெரியோரைத் தலைருது நீ கொலைக்கே ஆளாக்கினாய்! ஆனால் அதனால் நன்மை பெற்றவர்கள் அவர்கள்; தீமையடைந்தது நீ. ஆன்மா அழிக்கப்படுவதில்லை. மகாத்மாவின் பூதடூல் அழியினும், அவர்பண்புகளும் புகழும், கொள்கைகளும் அழிவனவல்ல.

“ஊழி பெயரினும் தாம் பெயரால் சான்றுண்மைக்கு ஆழி எனப்படுவார்.”—குறள்

பன்மொழிப் பயிற்சியும் தமிழ்மொழி விருத்தியும்

திரு. வெ. சு. நடராசா

“என்னும் எழுத்தும் கண்ணென்றத்தகும்” என்னும் எழுத்தும் கூடியே உலகில் மொழிகள் தோன்றுகின்றன. என்னும் எழுத்தும் சேராதவிடத்து ஒரு மொழி பூரணமடைய மாட்டாது. இவ்வுலகத்தில் பல்வேறு இன மக்கள் வெவ்வேறு மொழி களைப் பேசுகின்றனர். நமது இலங்கையிலோ மக்களது சொந்த மொழி இரண்டுதான். நாம் அன்னிய ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்ததினால் ஆங்கிலம் கற்க வேண்டிய நிலைமையும் ஏற்பட்டது. அந்த ஆங்கில மொழியே நாளைவில் நமக்குச் சோறு தரும் மொழியாகவும் கருதப்பட்டது. இன்று அந்த ஆங்கில மொழி இல்லாத அலுவல்கள் செய்யமுடியாத நிலைமைக்கும் வந்துவிட்டோம். இலங்கையில் சிங்கள மக்கள் சிங்க எழும் தமிழ்மக்கள் தமிழும், இரு மக்களும் ஆங்கிலமும் கற்கின்றனர்.

அறிவு உளர்ச்சிக்காகவும் வயிற்றுப் பிழைப்புக்காகவும் பல மொழிகளைப் படித்தல் வேண்டியதாயிருக்கின்றது. தமிழ் மக்கள் முதலில் தாய் மொழியாகிய தமிழைத் தடையின்றிக் கற்றல் வேண்டும். நாட்டு மொழிகளுடன் நானிலத்தில் நன்மை தரும் வேறு மொழிகளையும் பயின்றுதல் வேண்டும். ஓர் இனத்த வரின் கலை கலாச்சாரம், நடையுடை பாவனை முதலிய வற்றை நன்கு அறிந்துகொள்ளுதல் நலம். அப்படியானால் அவர்கள் மொழியைத் தெளிவாகத் கற்றல் வேண்டும். மேலை நாடுகளிலிருந்து இங்குவரும் பாதிரிமார் இதை நன்கு உணர்ந்து போலும் இந்நாட்டு மொழிகளை இலகு வில் கற்றுவிடுகின்றனர். மறு இன மக்களின் மொழியை நாம் நன்கு அறிந்து கொண்டாற்றுன நமது உள்ளக கிடக்கை யைத் தங்குதடையின்றி அவர்களுடன் பரிமாறிக்கொள்ளலாம். “ஓரே உகூம்” என்ற புத்தகம் ஒன்று எழுதினார் மேல் நாட்டு மேதாவி ஒருவர். எல்லோரும் ஓர் இனம் எல்லோரும் ஓர் குலமாக வாழவேண்டுமாயின் எல்லாரும் எல்லா மொழி களையும் அறிந்திருத்தல் சிறந்தது. பாரிலுள்ள பல மொழிகளையும் பயின்றுவிட வாழ்நாள் போதாமையால், சிறந்த சில மொழிகளையாவது கற்பது நன்மைதரும்.

இனி ஆங்கிலத்தின் அவசியத்தையும் சிறிது ஆராய்வோம். ஆங்கிலம் உலகில் டல தேசங்களிலும் வழங்கும் மொழியாகத் திகழ்கிறது. தமிழ்லும் சிங்களத்திலும் நவீன சாத்திர முறைகளைக் கையாளுவதற்கு ஏற்ற சொல்வளம் இப்போது இல்லை. சாத்திரசம்பந்தமான நூல்களும் தமிழில் மிகச்சிலவே. தமிழும் சிங்களமும் இந் நாட்டு அரசுக்கும் மொழிகளாக ஏற்படுவதற்கும், ஆங்கில மை மிக்கு எவ்வளர்யிலும் சரிநிகர் சமானமாக நிற்பதற்கும் நமது மொழி :னில் சொல்வளம் சிறந்து ஒங்க வேண்டும்.

“பிற நாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்
தமிழ் மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்
இறவாத புகழுடைய புதுநால்கள்
தமிழ் மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்
மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்குடைகள்
சொல்வதிலோர் மகிமை இல்லைத்
திறமான புலமையெனில் வெளிநாட்டோர்
அதை வணக்கம் செய்தல் வேண்டும்”

என்ற மாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் கூற்றை நாம் நடை முறைக்குக் கொண்டுவர ஆங்கிலம் அத்தியாவசியம் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். நம்நாடு பிறதேசங்களுடன் தொடர்பு கொள்வதற்கும் ஆங்கில மொழி அத்தியாவசியமாகின்ற சு. எனவே நம் நாட்டு மக்கள் மூன்று மொழிகளாவது தெரிந்திருப்பது சாலவும் சிறந்ததாகும். இலத்தென், கிறிக்கு, சமஸ்கிருதம் முதலிய வழக்கற்ற மொழிகளைப் பயில இலங்கை மக்கள் விரும்பிய நாலமும் ஒன்றுண்டு. அப்படியானால் இக்காலத்தில் தமிழ் சிங்களம், ஆங்கிலம் ஏற்க முற்படுவது முட்டான் தனமன்று, புத்தி சாலித்தனமேயாகும். பல மொழிகளைக் கற்பதால் நமது அறிவு விரிந்து ஒங்குகின்றது.

எம் மொழிகளைக் கற்றுலும் சுடறக் கற்றல் வேண்டும் கற்றபடி ஒழுகல் வேண்டும்.

“கற்க சுடறக் கற்பவை நற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக”.

“சித்திரமும் கைப்பழக்கம் செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்” என்றார் தமிழ் முதாட்டியாராகிய ஒளவைப் பாட்டி. செந்தமிழ் சிறந்து ஒங்க வேண்டுமாயின் சுடிய வரையில் நாம் நல்ல தமிழையே பேசியும் எழுதியும் வரல் வேண்டும். ஏன்? மற்ற மொழிகளுக்குக் கூட இக்கூற்று நன்றாகப் பொருந்தும். நல்ல சிங்கள், ஆங்கில அறிவைக் கூட நாம் பழக்கத்தில் தேடிக் கொள்ளலாம். செந்தமிழ்வளர் வேண்டுமாயின் இயற்ற வரையில் பிறமொழிக் கலப்பின்றித் தனித் தமிழ் பேசியும் எழுதியும் வருதல் நலம். ஆனால் இக்கூற்று நடைமுறையில் சாத்திய மானதாவென உற்று நோக்கல் வேண்டும். பிறநாட்டுத் தொடர்புகளும் பழக்க வழக்கங்களும் துரித மாக வந்து நமது நாட்டில் கலக்கும் காலங்களில் எளிதில் நாம் விரும்புவைகளையெல்லாம் தனித் தமிழில் பகர்ந்து விடல் முடியாது. எனவே வேண்டிய விடங்களில் பிறமொழிச் சொற்களைக் கையாள வேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகின்றது. தமிழிலும் சிங்களத்திலும் அநேக பிறமொழிச் சொற்கள் புகுந்து தமிழ் மரபு அல்லது சிங்கள மரபு பெற்று நமது மொழிகளை வளம்படுத்துகின்றன. ஆங்கிலம் அகிலத்தில் அவ்வளவு சிறப்புற்று முதன்மையாக இருப்பதன் ணாணம் என்ன? அம்மொழியின் சொல்வளமே. இச் சொற் செல்வத்தை ஆங்கிலம் எவ்வாறு தேடிக் கொண்டது? பல்வேறு பாறைகளிலிருந்தும் சிற்சில சொற்களைச் சேகரித்துக் கொண்டதனால்கூடும் இதனால் ஆங்கிலப் பாறை தரம் குன்றி விட்டதா? இல்லை, இல்லை. சொற்செல்வம் பெருகியது. அதனால் உலகமொழியாகியது என்பது வெளியிடமலை. நமது தமிழ் மொழியும் காலத்துக்குக் காலம் பல மொழிகளிலிருந்தும் சொற்களைச் சேகரித்துக் கொண்டது. பெரும்பான்மையானவை வட மொழியின் சிறைவாகவோ, கலப்பாகவோ, சார்பாகவோ இருக்கின்றன. இக் காலத்தில் சிலர் தமிழில் வட மொழி கலத்தல் கூடாது என்று கூச்சவிடுகின்றனர். பண்டை நூல்கள் பலவற்றில் வட சொற்கள் ஏற்ற விடத்து உபயோகிக்கப் பட்டிருக்கின்றன வென்பதே அறிஞர்கள் கூற்று. அத்துடன் தமிழில் காவியங்கள் இயற்றிய கம்பரும் வில்லிபுத்தாரரும், சேக்கிமாரும் டெமொழி யைப் புறக்கணிக்கவில்லை. இதற்காகத் தமிழைப் பாழ் உத்தவு

மில்லை. வேண்டியவிடங்களில் தமிழ் மொழியுடன் வடமொழிப் பதங்களையும் உபயோகித்திருக்கின்றனர். “தே மதுரத் தமிழோசை உலகமெல்லாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்” என்று பாடித்தமிழுக் கென்றே அரும்பாடு பட்ட சுப்பிரமணிய பாரதியாரும், வீரமாழுனிவரும் (பெஸ்கி) நம் ஈழநாட்டு நல் ஹார் ஆறுமுக நாவலரவர்களும், சலாநிதி உ. வே. சாமி நாதையரவர்களும் வடமொழியைப் புறக்கணியாது வந்தமையையும் நாம் சிந்திக்க வேண்டும். அக்காலத்தில் இப்பிரச்சினை இல்லையே என்று சிலர் வாதிக்கக்கூடும். இக்காலத்திலும் என் இந்தப் பிரச்சினையில் நாம் ஈடு படல் வேண்டும்? தனித் தமிழின் தந்தை யென்று கூறப்படும் மறைமலையடிகள் கூடச் சில விடங்களில் வடசொற்கள் உபயோகித்திருக்கின்றனர். தனித் தமிழ் எழுதல் வேண்டும், தனித்தமிழிற் பேசல் வேண்டும் என்று தமிழ்ப்படம் அடிப்போர், ஆஸ்பத்திரி, அனுமாரி, அலவாங்கு முதலிய பிறமொழிச் சொற்களைக் கூசாது கையாளுகின்றனர். மேலும் இக்காலத்தில் க, உ, ஏ, ச, ஞ, சூ, எ, அ, கூ, கா, என்னும் எண்கள் மறைந்து இரக்குமதி செய்யப்பட்ட 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 என்னும் எண்கள் கையாளப்பட்டு வருகின்றன. தனித் தமிழ் விரும்புவோர் இதைக் கண்டிக்கின்றிலர். என் இந்தப் பட்சபாதம்? சிங்கள மொழியில் இருந்த எண்கள் இடந்தெரியாது மறைந்து விட்டன. இதேபோன்ற கதி நமது தமிழ் எண்களுக்கும் கூடிய சீக்கிரம் வரும். நமது கரும கூடங்களில் உபயோகிக்கப்பட்டுவரும் எழுத்துப் பொறிகளிற் கூட இந்த ஜிரோப்பிய எண்களைவா காணப்படுகின்றன. தனித் தமிழ் ஆதாரவாளர் இதையும் மாற்றியமைக்க முன் வரல் வேண்டும். தமிழில் தட்டெழுத்துப் பொறி அமைப்பதற்காக எழுத்துக்களைக் குறைக்க எண்ணுவோர் இதை உணரல் வேண்டும். இருபத்தாறு ஆங்கில எழுத்துக்களையும் வைத்துக் கொண்டு ஆங்கிலத்தட்டெழுத்துப் பொறி அமைத்தனர் மேல் நாட்டோர். நாமோ அவர்கள் அமைத்த எழுத்துப் பொறிக்கு ஏற்ற மாதிரி நமது மொழி எழுத்துக்களைக் குறைக்க எண்ணுகிறோம். ஆங்கில தட்டெழுத்துப் பொறி அமைக்கப்பட்ட காலத் தில் இருபத்தாறுக்கு மேற்பட்ட எழுத்துக்கள் ஆங்கில மொழியிலிருந்து தட்டெழுத்துப் பொறிக்கு ஏற்ற வகையில் எழுத்துக்களைக் குறைத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. இயற்கையாக வேயுள்ள இருபத்தாறு எழுத்துக்களுக்கும் ஏற்ற வகையில் பொறியை அமைத்தனர். நாம் சட்டமையைத் தைத்துக்கொண்டு அதற்கேற்றவகையில் சரித்தை அன்மக்க முற்படுகிறோம். நாமும் என் ஆராய்ச்சி செய்து தமிழ் எழுத்துக்களுக்குத் தகுந்த முறையில் தட்டெழுத்துப் பொறியை அமைத்தல் கூடாது? உதாரணமாகச் சில எண்களைக் கொண்டு கூட்டல், கழித்தல் இயந்திரத்தை முதலில் கண்டு பிடித்தவர்கள் நாளைடவில் பல எண்களைக் கொண்டு ஒரே இயந்திரத்தில் கூட்டல், கழித்தல், பெருக்கல், பிரித்தல் எல்லாம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளவில்லையா?

இவ்வியந்திரங்கள் கையாண்முறையும் வேறாற்றுவா? இந்த நலீன சாதனங்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டால் தமிழின் விருத்திக் குத் தடையிருக்காதன்றே?

தமிழில் சொல்வனாம் பெருக்க செய்ய இலங்கை மக்கள்கூடிய வரையில் தமிழ்நாட்டுடன் ஒத்துப்போவதே சிறந்தது. எனெனில் ஏராளமான தமிழ் நால்களை வெளியிடும் தென் இந்தியர் காலத்துக்காலம் புதிய சொற்களைக் கையாளுகின்றனர். அச் சொற்களை அவர்கள் எந்த மொழியிலிருந்து ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்களென்று திட்டவட்டமாகக் கூறமுடியாது. தென்னிந்தியப் பத்திரிகைகளும் புத்தகங்களும் இந்நாட்டில் இறக்குமதி செய்யப்படும் போது நாம் அறியாமலே அநேக பிறமொழிச் சொற்களைப் பயின்று விடுகிறோம். நாளைடவில் அச்சொற்கள் நம் மவர் மனதில் வேருணர் விடுகின்றன. உதாரணமாக “இலாகா” (Department), “காரியாலயம்” (Office), “ராஜிநாமா” (resignation) “வாபஸ், (refund or withdraw), “ரத்து” (Cancel), “மசோதா” (Bill), என்ற சொற்களை உற்று நோக்குங்கள். இவைகளுக்கு இலங்கையில் பொருத்தமான தமிழ் சொற்கள் உபயோகிக்கப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. எனவே தென்னிந்தியச் சொற்கள் மக்கள் மனதில் பதிந்து விடுகின்றன. “பூராவும்” “பூர்த்தி” என்ற தென்னிந்தியப் பதங்களுக்கு இலங்கைத் தமிழில் “முழுதும்” “நிறைவு” என்று கூறலாம். ஆனால் கல்கி முதலிய பத்திரிகைகளை வாசிக்கும் இலங்கை மக்கள்கூட “பூராவும்” “பூர்த்தி” என்ற சொற்களை உபயோகிப்பது கண்கூடு. இன்னொரு உதாரணம் தென்னிந்தியர்கள் “தட்சின பராத் ரயில்வே சீப் அக்கவுண்டனு” (South Indian Railway Chief Accountant) என்று தமிழ் எழுத்துக்களில் எழுதுகின்றனர். இவ்வசனத்தில் எல்லாச் சொற்களுமே அன்னிய சொற்களாக இருக்கின்றன. இம்மாதிரியான வசனங்களையே தமிழிற் தமிழ்ச் சொற்களை உபயோகித்து எழுதல் நலம். ஆஸ்பத்திரி (Hospital) தபால் (Tapal) என்ற இவ்விரு சொற்களும் இன்று தமிழ்ச் சொற்களாகவே கருதப்படுகின்றன.

நாம் பிறமொழிகளிலிருந்து நமக்குப் பயன் தரக் கூடிய அத்தனை நால்களையும் தமிழில் மொழி பெயர்த்தல் வேண்டும். அதே நேரத்தில் நம் நாட்டு மொழிகளிலிருந்தும் நல்ல நால்களையும் பிறமொழிகளிற் பெயர்த்தல் வேண்டும். இப்படிச் செய்தாற்றுன் பிறநாட்டார் எம்ம அறிந்து நன்கு போற்றுவர். தமிழ் மொழியைப் பாதுகாக்க அகில உலகஸ்தானம் ஒன்று நிறுவப்படல் வேண்டும் என்று டேசப்படும் இக்காலங்களில் தமிழ் நாட்டு மக்களுடன் நாமும் சேர்ந்து சொல்வனத் தைச் சிறப்பிப்படுத்த சாலவும் பொருந்தும். நால்களை மொழி பெயர்க்கும் வேலை இலோசான காரியமன்று. உதாரணமாக ஆங்கிலத்தில் “லைவ்” (Leave), “பொவிஸ் சார்ஜன்ற்” (Police Sergeant), “சிவில்” (Civil), என்ற சொற்களுக்கு இன்றுமே தகுந்த தமிழ்ப் பதங்கள் உருவாகியதாகத் தெரியவில்லை. விஷயம் இப்படியிருக்கும்போது “இவரும் அவரும் பாடி-ஞார்கள்” “கணவனே கண் கண்ட தெய்வம்” என்பதை போன்ற சொற்றுக்கொள்ள அக்கருத்துப் பட அவ்வாறே ஆங்கிலத்தில் கூறுவது மிகவும் கடினமே. எனவே தமிழில் உள்ள எல்லாவற்றையும் ஆங்கிலத்தில் அவ்வாறே கூறிவிடல் முடியாது. ஆங்கிலத்தில் உள்ள அனைத்தையும் தமிழிலும் அவ்வாறே பகந்துவிடல் முடியாது. இதற்காக நாம் மொழிபெயர்க்கும் வேலையை விட்டுச் சம்மா இருந்து விடலும் கூடாது. ஆகவே நம்நாட்டுமக்களின் அறிவுளர், சொற்பஞ்சம் நீங்க, தமிழ் மொழி விருத்தியுற வழிவகைகள் செய்வது இந்நாட்டு இக்காலஅறிஞர்கள்.

நேபாள மன்னரை கொழும்பு பொன்னம்பலவாணேசர் கோயிற் குருக்களும் விவோகானந்த சபை மாணவிகளும் வரவேற்று அழைத்துச் செல்லுங்காட்டி,

பொன்னம்பலவாணேசர் கோயிலுக்கு நேபாள மன்னர் விழுயம்

இலங்கையில் நடைபெறும் புத்த ஐயந்தி விழாவிற் கலந்து கொள்வதற்காக இலங்கைக்கு விழுயஞ் செய்துள்ள நேபாள மன்னர் மகேந்திரரும் மகாராணியும் கொழும்பு கொச்சிக்கடையில் உள்ள பொன்னம்பல வாணேசர் ஆலயத்துக்குச் சென்று இந்து முறைப்படி வழிபாடாற்றுதற்கு விசேஷ ஒழுங்குகள் செய்யப் பட்டிருந்தன. மார்ச் மாதம் 20 ம் திகதி காலை மன்னரும் மகாராணியும் பொன்னம்பல வாணேசர் கோயிலுக்குச் சென்று தொழுவதைப் பார்ப்பதற்காகவும், அவர்களுக்குத் தம் மரியாதையைச் செலுத்துவதற்காகவும் ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் விடியற் காலையிலிருந்தே கோயில் விதியில் வந்து சேரத் தொடங்கினர்.

ஆலயம் முழுவதும் பூச்சாங்களாலும் தோரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. கோயிற் கட்டடம் முழுவதுமே புத்துயிர் பெற்றெழுந்து புன்னகை பூத்த தோற்றப்பொலிவுடன் விளங்கியது.

கோயில் அதிகாரிகளும் பணியாளரும் அநேக நாட்களாகச் சிரமத் துடன் வேலைசெய்தே இவ்வித தோற்றப் பொலிவை ஏற்படுத்தினர் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். பொன்னம்பல வாணேசர் கோயில் அமைக்கப்பெற்று இவ்வருடத்தில் நாறு ஆண்டு நிறைவூறுகின்றன. எனவே நாற்றுஞ்சு நிறைவு விழா நடைபெற வேண்டிய இப்புனித ஆண்டிலே இக்கோயிலுக்கு இந்து மன்னர் ஒருவர் இன்றும் இருக்கின்றார் என்று உலகத்து இந்து மக்கள் யாவரும் மனங்குளிந்து மார்புதடிச் சொல்லிப் பெருவழையடையக்கூடிய நேபாள தேசத்து மன்னர் மகேந்திரர் வழிபாடச் சென்றமை திருவருட்குறிப்பென்றே அங்கு கூடியிருந்த மக்கள் பேசிக்கொண்டார்கள். பண்டைக்காலத்தில் இந்து மன்னர் பொலன்றுவைச் சிவன் கோவில் களுக்கும் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயில் முதலீய கோயில்களுக்கும், திருக்கேதீச்சரம், கோணமாமலை, புன்னேசுவரம் முதலீய தலங்களுக்கும் சென்று வழிபட்டனர்.

எனச் சரித்திரம் பேசுகின்றது. ஆனால் இந்தக் காலத்தில் வாழும் இந்து மக்கள் அவற்றைக் கண்டதில்லை. எனிலும் அத்தகைய ஓர் அருங்காட்சியை இந்து மக்கள் 20 ம் திகதியின்று காணக்கூடியதாக இருந்தது. இலங்கையிலே திராவிட சிறப் முறைப்படி கருங்கற் கோயிலாக அமைக்கப்பெற்று விளங்குவது பொன்னம்பல வாணேசர் ஆயைம் ஒன்றுதான். வேறு சில இடங்களில் அன்மைக்காலத் தில் கருங்கற் றிருப்பனி ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் இந்த ஆயைம் ஒன்றுதான் பொதுவாக இந்து மக்களும் சிறப்பாகத் தமிழர்களும் பெருமையுடன் பிறருக்குச் சட்டிக்காட்டத் தக்க நிலைமையில் விளங்குகின்றது. இதற்காக பொன்னம்பல முதலியார் அவர்களையும் அவர்களுடைய மரபினரையும் எவ்வளவு தூரம் போற்றினும் தகும் என்பதை அன்று வந்திருந்த மக்கள் நன்குணர்ந்தார்கள். கொழும்புக்கு வந்திருந்து இலங்கை வாழ் தமிழருக்கும் சிங்கள மக்களுக்கும் அரும் பெருந்தெண்டாற்றிய குடும்பம் பொன்னம்பல முதலியார் குடும்பம் என்று கூறுவது மிகையாகாது. எனவே அம்மரபிற்றேன்றிய சேர் அருணைசலம் மகாதேவா அவர்களும் திரு. சோமகந்தாரம் மகாதேவா அவர்களும் இக் கோயிலின் தர்மகர்த்தாக்களாக விருந்து இதனைச் சிறப்புறப் பரிபாலித்து வருகின்றதை இலங்கை இந்து மக்கள் பாராட்டா திருக்க முடியாது.

சேர் அருணைசலம் மகாதேவா அவர்களும் திரு. சோ. மகாதேவா அவர்களும் நேர்காலத்தோடு வந்துள்ளது விசேஷ ஏற்பாடுகள் நடைபெறுவதை மேற்பார்வை செய்தனர். இதற்கென வரவேற்புத் தொண்டர்குழாம் ஒன்றும் அமைக்கப்பெற்றது. மேற்கு வீதியும் தெற்கு வீதியும் சந்திக்கும் விசாலமான இடத்தில் மன்னரையும் மகாராணியையும் வரவேற்க ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. எனவே அந்த இடத்தில் மேசைமீது பூரண கும்பமும் இரு வெள்ளிக் குத்து விளக்குகளும் பன்ஸீர்ச் செம்பு சந்தனக்கும்பா முதலியன வைக்கப்பட்ட தட்டங்களும், மலர்மாலைகளும் இருந்தன. மேசைக் குப் பின் புறமாக குடை கொடி ஆலவுட்டம் முதலிய ராஜோபசார விருதுகளும் அழகிய வேலைப்பாடுமைந்த மேலாப்பும் தாங்கிக் கொண்டு பலர் மன்னர் வரவை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து நின்றனர். இந்த விருதுகளைத் தாங்கி நின்றவர்கட்டும், பூரண கும்பமிருந்த மேசைக்கு மிடையில் கோயிலின் பிரதம குரு சிவநீ இரகுநாதக் குருக்கள் அவர்களும் பிரமழி கு. இரத்தினசபாபதி குருக்கள், பிரமழி ச. குஞ்சிதபாதக் குருக்கள், பிரமழி கு. பஞ்சநாதக் குருக்கள், பிரமழி சோ. பூநிவர்சக் குருக்கள் ஆதியோரும் மன்னரை வரவேற்பதில் கலந்துகொள்வதற்காக நின்றனர்.

மன்னரைப் பாரப்படதற்காக வந்த மக்கள் நான்கு வெளி விதி களிலும் நின்றார்கள். உள்விதியிலும் பென்களும் ஆண்களும்

மகேந்திர மன்னருக்கு கோயிற் பிரதமகுரு திலகமிடுகின்றார்.

பொன்னம்பலவாணேசர் கோயில் தென்கோபுர வாயில்.

நிறைந்திருந்தனர். விவேகானந்த சபைப் பாடசாலீச் சாரணச் சிறுவர்களும் வரவேற்புத் தொண்டர்குழுவினரும் கோயிலுக்கு வந்த மக்கள் மன்னரை நன்கு பார்க்கத் தக்கவாறு இட ஒழுங்கு செய்து கொடுத்தார்கள். இத்தனை ஆயிரம் சனங்களையும் தன்ன கத்தே அடக்கிக்கொண்டு அசையாது அமைதியுடன் நிற்கக் கூடிய கோயில் ஒன்று கொழும்பில் உண்டென்பதை இந்து மக்களிற் பெரும்பாலார் அன்றுதான் உணர்ந்தனர்.

காலை ஒன்பதே முக்கால் மணியளவில் மகேந்திர மன்னரை ஏற்றி வந்த மோட்டார் இரதம் கோயிலில் வாயிலித் தாண்டி உள்ளேவந்து நின்றதும் தாய்மையான உடைதாரித்த மன்னர் காரிவிருந்து இறங்கினார். பாதத்தில் எவ்வித செருப்பும் அனியாது வந்தார். இந்து மன்னர் பண்டைக்காலத்தில் எவ்வாறு கோயிலுக்குச் சென்று வணங்கினர் என்பதை அறிந்துகொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது நேபாள மன்னரின் எஸிய தாய்மையான உடை, மன்னர் வந்திறங்கியதும் மேலவாத்தியங்கள் மூழங்கின. குருமார் வேதப்பாராயனாஞ் செய்து வரவேற்றனர். கோயில் தர்மகர்த்தா சேர் அருணைசலம் மகாதேவா அவர்கள் அழகியதோர் மாலையினை மன்னருக்குச் சூடி வரவேற்றார். தட்டத்திலிருந்த பெரிய மலர்ச் செண்டு வாடிய முகத்துடன் காணப்பட்டது. தான் யாரிடம் சேர வேண்டுமென நினைத்திருந்ததோ அவர் அங்கே மன்னருடன்

வரவில்லை. வரவேற்பில் கலந்துகொண்ட பெண்மணிகள் கோயில் வாயில்லை நோக்கி எட்டியெட்டிப் பார்த்தார்கள். மகாராணி வேறு அலுவல் காரணமாக கோயிலுக்கு வரமுடியவில்லையென்ற செய்தி அங்கு நின்ற மக்களுக்கு பெருமகிழ்ச்சியிடையே சிறிது கவலையையும் தந்தது. எனினும் மன்னரை வரவேற்கும் குதாகலம் மேலிட்டு நீண்டது. கலசார அமைச்சர் திரு. ஜயவீர சூருப்பு, இந்திய தைலை கமிஷனர் திரு. விஜயரத்தின் ஆதியோரும் வந்திருந்தனர். வெள்ளோக்கலை யுடுத்து வெள்ளோ மலர்த்தட்டெந்திய விவேகானந்தசபை மாணவிகள் மன்னர் முன்பாக இருமருங்கிலும் அனிவருத்து நின்று ஆடியசைந்து வெள்ளோ மலர் தூவி வரவேற்றனர். மன்னரைத் தொடர்ந்து அந்தணக் குருமார் வேதபாராயனஞ்செய்து கொண்டு சென்றனர். வரவேற்பு நிலையத்திலிருந்து கீழைக்கோபுரவாயில்வரை நில பாவாடை யிடப்பட்டிருந்தது. எனவே இளங்கள்னியர்கள் மலர் தூவ குருமார் வேதகோஷங்கிசெய்ய, மேளவாத்தியங்கள் முழங்க, பொது மக்கள் கைதட்டி ஆர்ப்பரிக்க, துடை, கொடி, ஆலவட்டம் முதலிய விருதுகளுடன் மேலாப்பின் நிழலில் வெண்மையான நிலபாவாடையில் வெறுங்காலுடன் நடந்து சென்று கீழை வாயில்வழியாக உள்ளே சென்றுர் இந்து மன்னர் மகேந்திரர். கீழைவாயிலில் இந்து முறைப்படி கால் கழுவிய

பின்னரே உள்ளே சென்றுர். மன்னரை மகாமண்டபத்தில் வசவேற்பதற்கு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது.

மன்னர் கீழைக் கோபுரவாயிலை யடைந்ததும் கண்டாமணிகள் ஒலித்தன. மக்கள் அரோகரா அரோகரா எனக் கோஷமிட்டனர். வேத ஓலி, கீத ஓலி, வாத்திய ஓலி, மனியோசை யாவும் ஒருங்கு கலந்து முழங்க மன்னர் கோயிலுக்குட் சென்றுர். மன்னர் மகாமண்டபத்துக்கு வந்ததும் முதலில் துவார விக்னேஸ்வரபூசைசூயும், துவார சுப்பிரமணியரபூசைசூயும் நடை பெற்றன. பின்னர் மூலவிங்கத்துக்கு அதாவது கருப்பக்கிரகத்திலுள்ள ஸ்ரீ. பொன்னம்பவானேசருக்கு பஞ்சமுக அர்ச்சனை செய்யப்பட்டது. மூலவிங்கத்தைச் சூழ்ந்து ஐந்து குருமார் பஞ்சாலாத்திகள் ஐந்தினைத்தாங்கி நின்று கர்ப்பூர தீபம் காட்டி அர்ச்சனை புரிவதையே பஞ்சமுக அர்ச்சனையென்று சொல்லப்படும். இதன் பின்னர் நடராசப் பெருமானுக்குத் தீபாராதனை நடை பெற்றது. அதன் பின்னர் அம்பானுக்கு தீபாராதனை நடை பெற்றது. இவ்வாறு விசேஷ பூசை நிறை வேறியதும் விபூதிப் பிரசாதம் வழங்கப்பட்டது. கோயிற் பிரதம குருக்கள் மன்னருக்குத் திலகமிட்டார். குருமார் யாவரும் வேதம் ஒது ஆசிர்வாதம் கூறினர்.

(20 ம பக்கம் பார்க்க)

தண்ணீரும் குடல் நோய்களும்

(காகாதாரப் போதனுசிரியர் க. பாலசுப்பிரமணியம்)

இவ்வுகிலே, மனிதர்களுக்கும், மிருகங்களுக்கும், பறவைகளுக்கும், பூச்சிகளுக்கும், புழுக்களுக்கும், மரங்களுக்கும், செடிகளுக்கும், புல்பூண்டு முதலியவைகளுக்கும்—குறிப்பாகக் கூறுவதானால் சகல ஜீவ ஜெந்துக்களுக்கும் மிகவும் அத்தியாவசியமான தொன்று தண்ணீர். இது மட்களின்தும் மனுக்களினதும், தாவரங்களினதும் உணவின் பிரதான அம்சமாக இருக்கிறது. அத்துடன் எங்கள் உடலையும், உடையையும், சுற்றுலையும் சுத்தமாக வைத்திருப்பதற்கு உதவுகிறது. எங்கள் உடலின் நிறையில் எழுபது சத விகிதம் தண்ணீரினதேயாம். இன்னும் இது எங்கள் உடலிலுள்ள கழிவுப் பொருட்களை வெளியேற்றவும் உபயோகப்படுகிறது.

எங்கள் வாழ்ச்சைக்குத் தண்ணீர் மிகவும் அத்தியாவசியமான தொன்றுக இருந்த போதிலும், அது அசத்தமடந்து விட்டால், அதாக தொற்று நோய்க் கிருமிகள் கலக்கப்பெற்று விட்டால், தொற்று நோய்களைப் பரப்பும் சாதனமாகி எங்களுக்குத் துன்டத்தையும், மரணத்தையும் விலைக்கத்தக்க அபாயமான தொன்றுக ஆகிவிடுகிறது. நோய்ண்டான மனிதனின் உடலிலிருந்து கழியும் பொருட்களாகிய மலசை, எச்சில், சளி, வியர்வை முதலியவற்றுடன் கலக்கப்பெற்ற தண்ணீரிலேயே மனிதனுக்கு அளப்பரிய ஆபத்துக்கள் காணப்படும். இவ்விதம் அசத்தமடந்த தண்ணீர் தான், நெருப்புக்காய்ச்சல், வயிற்றுளைவு, வயிற்றேப்படம், பேதி போன்ற கொடிய குடல் நோய்கள் பரவுவதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது.

இலங்கையின் சிராமப் பகுதிகளில் கிணறுகளிலிருந்தே அநேகமாகத் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. அவைகளிற் பல ஆழமற்ற வாயும், பாதுகாப்பில்லாதனவாயும் இருக்கின்றன. ஆழமற்ற கிணறுத் தண்ணீர் பெரும்பாலும் நிலத்திலுள்ள பல அழுக்குகளுடன் கலக்கும். அத்துடன் அழுக்கான ஆடைகளை அருகில் வைத்து அலம்புவதனாலும், அசத்தமான பாத்திரங்களை அழுக்கித் தண்ணீரை அன்றுவதினாலும் அசத்தமான மலசை கூடங்களை அருகாமையில் அமைப்பதனாலும் அநேகமாகக் கிணறுகளிலுள்ள தண்ணீர் அசத்தமடந்து அடாயமானதாகிவிடுகிறது.

இன்னும் இலங்கையில் அநேகர் ஆறுகளிலிருந்தும், அருவிகளிலிருந்தும், குளங்களிலிருந்தும், குன்றுகளிலிருந்தும் தண்ணீரை எடுத்து உபயோகிக்கிறார்கள். அவ்விடங்களில் குளிப்பதாலும், மிருகங்களையும், அசத்தமான பொருட்களையும் கழுவது ஸலாலும், மரங்கள், செடிகள் அருகாமையில் வளர்ந்து இலைகள் அவற்றில் சொரிந்து அழுகுவதாலும் தண்ணீர் அசத்தமடக்கிறது.

நோய்க் கிருமிகள் கலக்கப்பெற்ற தண்ணீரைக் குடிப்பவர்கள் அபாயமான ஒரு காரியத்தைச் செய்வதாக அறிவுதிலே. நோய்க் கிருமிகள் தண்ணீரில் கலக்கப் பெற்றிருந்தாலும், அது மிகவும் தெளிவாகவும் உருசியாகவும் இயற்கையாக இருப்பது போல் இருப்பதேயல்லாமல் கவனிக்கக்கூடிய வேறுபாட்டை அடைந்திருக்க மாட்டாது. அதனாலே அதிகமானவர்கள் அறியாமையினாலும் இன்னுமொரு சிலர் கவலையீனத்தினாலும், தவிர்க்கக் கூடிய நெருப்புக் காய்ச்சல், வயிற்றுளைவு, களிச்சல், பேதி போன்ற குடல் நோய்களுக்கு இடம் கொடுத்து விடுகிறார்கள்.

சில நகரங்களில் குளாய் மூலம் தண்ணீர் விநியோகம் செய்வதின் காரணமாக அவ்விடங்களில் இங்நோய்கள் அதிகமாகப் பாவுவதில் லை. ஆனால் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து இத்தண்ணீரைப் பாதுகாக்கா விட்டால் அதிலும் அபாயம் உண்டு படலாம்.

அசத்தமான தண்ணீரை உபயோகிப்பதனால் உண்டாகும் நெருப்புக்காய்ச்சல், வயிற்றுளைவு களிச்சல், பேதி போன்ற குடல் நோய்கள் இன்று இலங்கையில் முக்கிய பிரச்சினைகளில் ஒன்றுக இருப்பதை நாம் அறிகிறோம். இப்பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்குப் பொது மக்களுக்கு வேண்டிய சிறந்த வழிவகை களை அளித்தல் அரசாங்கத்தின் முக்கிய கடமைகளில் ஒன்றுக்கக் கருதப்படுகிறது என்று செல்கியப்படகுதி அதிபர் வெளியிட்ட அறிக்கைகளில் ஒன்றில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அத்துடன் இவ்விதமான தவிர்க்கக் கூடிய குடல் நோய்களால் வருந்தும் நோயாளிகள் வைத்திய சாலைகளில் சிகிச்சை டெறுவதால், அங்கே கட்டாயமாகச் சிகிச்சை பெறவேண்டிய நோயாளிகளுக்கு அளிக்கப்படும் வசதிகளுக்கு இடையூருகவுமிருக்கிறது.

ஆதவினாலே இக்குடல் நோய்கள் உண்டுபொவுதற்குத் தண்ணீர் எவ்வள்ளும் காரணமாக இருக்கிறது என்பதைச் சிறிது ஆராய்வது அவசியமானது. இங்நோய்கள் உண்டுபொவுதற்குத் தண்ணீர் நோகவும், மற்றுமுகமாகவும் ஆதாரமாக இருக்கிற தென்பது உண்மையே. உதாரணமாக நெருப்புக் காய்ச்சலை உண்டாக்கக்கூடிய நோய்க்கிருமிகள் கலக்கப்பெற்ற தண்ணீரை உட்கொள்ளுவதால் நெருப்புக் காய்ச்சல் உண்டுபடுகிறது. இவ்விதமாகவே வயிற்றுளைவு, களிச்சல், பேதி போன்ற நோய்களும் அவற்றிற்குரிய நோய்க்கிருமிகள் கலக்கப்பெற்ற தண்ணீரைக் குடிப்பதால் உண்டுபடுகின்றன.

அசத்தப் படுத்திய தண்ணீரில் தயாரிக்கும் பனிக்கடி இக்குடல் நோய்களை உண்டாக்குவதற்கு இன்னென்று காரணமாக இருக்கலாம். சுத்தமான தண்ணீரை உபயோகிக்கும் பிரசித்த ஆலைகளில் தயாரிக்கும் பனிக்கடியல்லாத வேறு எங்கும் தயாரித்த பனிக்கடியைக் குடிக்கும் பானத்தில் கலந்து உபயோகித்தல் கூடாது. குடல் நோய்களை உண்டாக்கக் கூடிய கிருமிகள் கலந்து தண்ணீரை பனிக்கடியாக உறைய வைப்பதால் அதிலுள்ள கிருமிகள் சாகமாட்டா. இவை பனிக்கடி உருகியின் தரும்பவும் இங்நோய்களைத் தொற்றுவதைக்கலாம். பல முறைகளில் இக்குடல் நோய்கள் பாலின் காரணமாகப் பரவியதுண்டு. சில சமயங்களில் நேர்மையற்ற பாற்காரன் தனது வாடிக்கைக்காரரை ஏமாற்றும்பொருட்டு பாலில் அசத்தமான தண்ணீரைக் கலக்கிறார். அத்துடன் அசத்தமான தண்ணீரில் பால் வாளிகளையும் போத்தல்களையும் கழுவதால் இவற்றில் நோய்க்கிருமிகள் தொற்றிக்கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது.

விற்பனைக்கு வெட்டி வைத்திருக்கும் மழங்களும் காய்கறி களும் அபாயமானவை. வியாபாரி இடப்பழங்களையும், காய்கறி களையும் வாடாமல் வைத்திருப்பதற்காக இவற்றின்மேல் தண்ணீர் தெளிப்பது வழக்கம். ஆனால் அவன் சுத்தமான தண்ணீரை உபயோகிப்பதிலே. அசத்தமான தண்ணீரை உபயோகிப்பத

ஞல் பழவகைகளும் காய்கறிகளும் அசத்தமடைந்து அவற்றைச் சாப்பிடவர்களுக்கு இக்குடல் நோய்கள் உண்டாகலாம். இத் தலை நன்றாகச் சமைக்காத காய்கறிகளைச் சாப்பிடுவது அபாய மானது.

தண்ணீரில் குளிக்கும் பொழுதும், நீந்தும் பொழுதும் குடல் நோய்க் கிருமிகள் அங்கே கலக்கப்பெற்றிருந்தால் அபாயம் ஏற்படலாம். நீந்தும் பொழுதும், குளிக்கும் பொழுதும் அநேகர் தண்ணீரை உட்கொள்ளுகிறார்கள். ஒருவர் நோயாளியாகுவதற்கு நோய்க் கிருமிகள் கலந்த சிறிதளவு தண்ணீரை உட்கொண்டால் போதுமானது. உப்புத் தண்ணீர் விஷக் கிருமி நாகினி யல்ல என்பதை இது சம்பந்தமாகக் கூற வேண்டியதாக இருக்கிறது. அசத்தப் படுத்திய கடல் நீரில் நீந்துவது, அசத் தப்படுத்திய தலை நீரில் நீந்துவது போன்ற அபாயத்திற்குச் சமமானது.

ஆதவினாலே எங்கள் கவலையீனத்தினாலும் அறியாமையினாலும் உண்டுபடும் இக்குடல் நோய்களைத் தவிர்ப்பதற்கு இந்நாட்டிலே உள்ள ஒவ்வொருவரினதும் ஒத்துழைப்பு அவசியமானது. பொது மக்கள் எல்லோரும் ஒருவிதமான செலவும் இல்லாமல் தண்ணீரால் உண்டுபடும் இக்குடல் நோய்களைத் தவிர்த்துவிடலாம். உதாரணமாகத் தண்ணீரைக் கொதிக்கவைத்து ஆறிய பின் குடிப்பதற்கு மக்கள் செலவந்தார்களாக இருக்க வேண்டியதில்லை. இந்நாட்டிலிருந்து இக்குடல் நோய்களை அறவே ஒழிப்பதற்கு உதவி அளிப்பது ஒவ்வொருவரினதும் முக்கிய கடமைகளில் ஒன்றாகக் கருதவேண்டும். அவ்விதம் செய்வதினால் அருமைப்பெரும் பணியை உங்கள் குடும்பத்திற்கும், சமூகத்திற்கும் அளித்ததாக இருக்கும்.

பொன்னம்பலவாணேசர் கோயிலுக்கு நேபாள மன்னர் விறையம்

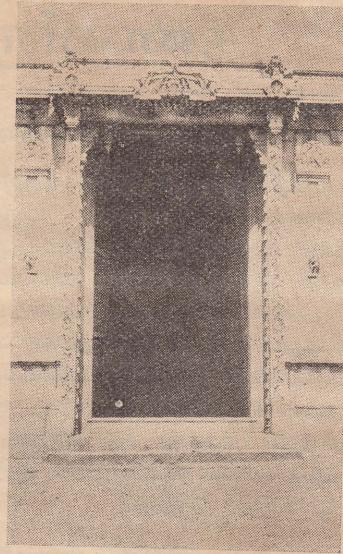
(18 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மன்றாக்கு விழுதிப் பிரசாதம் வழங்குவதற்காக அழிய வேலைப் பாடமைந்த வெள்ளித் தட்டம் ஒன்றைக் கோயில் அதிகாரிகள் செய்வித்து வைத்திருந்தனர். வெள்ளித் தட்டத்தின் மீது ஒரு பேழையுண்டு. இந்தப் பேழையில் மூன்று அறைகளுண்டு. ஒரு அறையில் விழுதியும், மற்றதில் குங்குமமும், மூன்றுவதில் சந்தனமும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. இந்தப் பேழைக்கு அழிய மூடியிடப்பட்டிருந்தது. இதன் பெறுமதி 300 ரூபா வரையிருக்கும்.

மன்னர் மகேந்திரர் விழுதிப் பிரசாதம் பெற்றதும், தாம் வழிபடுதற்காக உழைத்த குருமாருக்கும் கோயிற் பணியாளருக்கும் தமது நன்றியைச் செலுத்துமுகமாக 500 ரூபா தட்சணையாகக் கொடுத்தார். கோயிலுக்கு 2,000 ரூபா நன்கொடை கொடுத்தார்.

பரிவார கோயில்களிலும் விசேஷ பூசைகள் நடை பெற்றன. மன்னர் வீதிவைம் வந்து குருமாரிடம் விடை பெற்று கீழைக் கோபுரவாயிலையைத்தார். சேர் மகாதேவா அவர்களும் திரு. சேர. மகாதேவா அவர்களும் கோயிலுக்குள் மன்னர் பிரானுக்குச் செய்ய வேண்டிய கருமங்கள் செல்வனே நடை பெறுவதில் கண்ணுங்கருத்துமாக இருந்தார்கள். கோயிற் கணக்கப் பிள்ளைமாரும், கோயிற் பணியாளும் தொண்டர்களும் பொது மக்களும் ஒத்துழைத்து மன்னர் வழிபாடாற்றிச் செல்ல உதவி புரிந்தார்கள்.

கொழும்பிலுள்ள விவேகானந்த வித்தியாலம் மாத்திரமன்ற எனைய இந்துப் பாடசாலைப் பிள்ளைகளும் இந்த வரவேற்பில் கலந்து கொண்டார்கள். ஐந்துப்பிட்டி மத்திய பாடசாலை, நில் வீதி அரசாங்க மத்திய பாடசாலை, சந். அந்தோனியார் தமிழ்ப் பாடசாலை முதலிய பாடசாலை மாணவ மாணவிகளும் சமூகமளித்து

பொன்னம்பலவாணேசர் கோயில் கேழவாயிலின் தோற்றும்.

மரியாதை செலுத்தினார்கள். இந்துக்கள் மட்டுமென்றி ஏனைய சமயத்தைச் சார்ந்தவர்களும் மன்னரைப் பார்ப்பதற்காகக் கூடியிருந்தார்கள்.

இந்த மன்னர் இந்து ஆலயத்தில் வணங்குவதைக் காணும் பாக்கியம் பெற்றவர்கள் தங்கள் பிரசந்தத்தியாருக்குப் பெருமையுடன் நினைவு கூர்த்துகிய ஒரு சம்பவம் இது என்பதிற் சந்தேகமில்லை. மேலும் பண்டைக்காலத்தில் முடியிடைய மன்னர் முக்கட் செல்வர்கோயிலில் முடிசாய்த்து எவ்வாறு வணங்கினர் என்பதை ஓரளவு அறிந்து கொள்வதற்கும் மன்னர் மகேந்திரர் வழி காட்டியள்ளார். இந்த மன்னர் ஆட்சிக்காலத்தில் இந்து ஆலயங்களை அவர்கள் எவ்வளவு சிரத்தையுடன் பரிபாலித்து வந்தனர் என்பதையும் அவர் தமது நன்கொடையால் ஞாபகப் படுத்தியுள்ளார்.

வாத்தக மந்திரி திரு. ஆர். ஸி. சேனாயக்கா அவர்கள் சமீபத்தில் கம்பளைக்கு விஜயங்கெந்தபோது அங்கு “ஸ்டீலோ ஐந்தி” என்னும் புகைப்படம் பிடிக்கும் ஸ்தாபனத்தைக் கிறந்துவைத்தபின் அதன் சொந்தக்காரரான திரு. எம். பி. அத்தப்பட்டு அவர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருப்பதைப் படத்தில் காணக். கம்பளைப் பிரதிநிதி திரு. ஆர். எஸ். பெல்போல் அவர்களும் படத்தில் காணப்படுகிறார்.

நேபாளம்

அ. ந. கந்தசாமி

இவங்களிப்பனிமலைகள் எங்கனும் தலைதாக்கிநிற்கும் இமாசலப் பிரதேசத்தில், வட இந்தியாவுக்கும் தீபேத் நாட்டுக்குமிடையில் இலங்கையைப் போல் இருமடங்கு வில்திரணமுள்ளதாகவும், 1937 ஜூன் தொகை கொண்டதாகவும் ஒரு சுதந்திரத் தனி ரூசு மிகப் பூர்வீக காலம் தொட்டு இருந்து வருகிறது. அதுதான் உலகின் ஒரேயொரு சுதந்திர ஹிந்து மன்னர் ஆட்சி செலுத்தும் முடியாட்சி நாடாகிய நேபாளம்.

நேபாள நாட்டுக்கு ஒரு தனிப் புகழ் உலகெங்கும் உண்டு. இங்கு தான் ஆசிய ஜோதியாகத் தோன்றி வில்ல ஜோதியாகப் பரிணமித்த பகவான் புத்தர் அவதரித்த உலும்பினி வனம் இருக்கிறது. சித்தார்த்த குமாரர் சுத்தோதன மன்னின் மகனாக மாயா தேவி யின் உதரத்திருந்து உலகிற்கு வந்த தலமாகிய இவ்வம்யான வனம் பாரெங்கு மூளை பெளத்த மக்களுக்குத் தனி விசேஷம் கொண்டதாகும்.

நேபாளத்திற்கு மற்றொரு புகழும் உண்டு. அஞ்சா நெஞ்சூரமும் அமர்த்திறமும் கொண்டு வெஞ்சாவை வீர மராமென உவந்தேற்கும் உள்ளம் படைத்த கூர்க்கவீரர்கள் இங்குதான் வசிக்கின்றனர். அவர்கள் போர்த்திறமை புவியெங்கும் புகழ் பெற்றதாகும்.

சரித்திரம்

நேபாளத் தனியரசு சுத்ய யுகத்திலிருந்து தொடர்ந்து வரும் ஒரு நல்லரசென, அந்தாட்டுச் சரித்திரத்தை எடுத்தோதும் வம்சாவளி என்னும் நால் கூறுகிறது. இவ்வம்சாவளி இலங்கையின் மகா வமிசத்தைப் போன்ற ஒரு சரித்திர நாலாகும். இதன்கண் பண்டை மன்னர் வரலாறும் அவர் தம் தோற்றமும் ஏற்றமும் கூறப்படுகின்றன.

கிருத, திரேத, துவாபர யுகங்களின் பின்னர் கலியுகத்தின் ஆரம்பத்தில் குப்த ராஜவமிசத்தைக் சேர்ந்த நேமுனி என்பவர் நேபாளத்தின் மன்னராக முடிகுடியதாக நேபாள மக்கள் கூறுவர். இக்காரணத்தினாலேயே நேபாளம் என்னும் பேருண்டாகியதாகவும் அவர்கள் கூறுவார்கள்.

இந்திய உபகண்டத்தைக் கைப்பற்றிய பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய வாதிகள் நேபாளத்தையும் சம்மா விடவில்லை. 1814 ம் ஆண்டில் நேபாளத்துக்கும் இந்தியாவுக்கும் யுத்தம் மூண்டது. இருபுறத்தினரும் கடுமையாகத் தாக்கினார்கள். ஆனால் எவரும் வெற்றி பெறுவதாக இல்லை. இதன் காரணமாக இரு தாப்பினரும் ஒரு சமரசுடன் பாட்டிற்கு வந்தனர். அதன்பின்தான் பிரிட்டிஷார் நேபாளத்தின் சுதந்திர அந்தஸ்தை அங்கிருந்துச் செயலாற்றத் தொடங்கினர்.

ஜனநாயக உதயம்

சமீபகாலம்வரை நேபாளத்தில் அரசியல் அதிகார நிலைமை மிகவும் புதுமையான ஒன்றுக விளங்கியது. அங்கு மன்னராக விருப்பவர் மகாராஜாதி ராஜா என்றும், மந்திரி மகாராஜா அல்லது ராணு என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். மகாராஜாவாகிய மந்திரிக்கே பூரு அதிகாரமும் இருந்தது. அவர் வைத்ததே சட்டம். மன்னராலோ மக்களாலோ யாதும் செய்ய முடியாது. இவ்வாறு இருந்த நிலைமையை மாற்றிய பெருமை காஸ்ருசென்ற திரிபுவன மன்னருக்கே உரியது.

அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றி ராணுவுக்குப் பதிலாகத் தாம் அட்டகாச ஆட்சி புரிய வேண்டுமென்று திரிபுவனர் எண்ணவில்லை. மக்களாட்சி மலரவேண்டுமென்று அவர் மனதார விரும்பினார். இந்தியா சுதந்திரமடைந்த பின்னர் இந்திய அரசாங்கத் தலைவர் களுடன் நெருங்கிய தொடர்பேற்படுத்திக்கொண்டு, படிப்படியாக ராணுவின் கொட்டத்தை ஒருவாறு அடக்கி அவர் அதிகாரத்தைப் பறித்து மக்களாட்சிக்கு விதை யூன்றிய சிறப்பு மகாராஜாதி ராஜாவாகிய திரிபுவனருக்கு உரியது.

அரசியல் முறை

தேபாளத்தில் இன்றும் முடியாட்சியே நிலவி வருகிற போதிலும், இம் முடியாட்சி வரம்புடை முடியாட்சியாகும். 1951 ம் ஆண்டில் முதன் முறையாக இங்கு சர்வ ஜனவாக்கெடுப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு அரசியல் நிர்ணய சபை நிறுவப்பட்டது. இவ்வரசியல் நிர்ணய சபை ஒரு ஜனநாயக அரசமைப்பை இன்று உருவாக்கியிருக்கிறது.

நேபாளத்தின் தற்போதைய மன்னர் 37 வயது நிரம்பிய மாட்சிமை தங்கிய மன்னர் பிரான் மகாராஜாதிராஜ மகேந்திர சீர விக்கிரம ஜங் பகதூர் ஷா பகதூர் ஷாம்ஷேர் ஜங் அவர்கள் ஆவர். அவரது பிரதமராக இன்று கடமையாற்றுபவர் தங்க பிரசாத் ஆசார்யா என்பவர். இவர் பிரஜா பரிஷத் என்னும் கட்சியின் தலைவராவர்.

நேபாள மக்கள் மொங்கோலிய இந்து இனங்களின் கலப்படமாக விளக்குகின்றனர். ஆனால் அரசு குடும்பத்தினர் இந்து ரஜுபுத்திர வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். இங்குள்ளவர்கள் பெரும்பாலும் இந்து மதத்தையும் பெளத்த மதத்தையும் அனுட்டிப்பவர்கள்.

இங்கு தற்பொழுது கல்வியறிவு குறைவாகவே யிருக்கிறது. மக்களில் 6 சத விகிதத்தினரே கல்வி கற்றிருக்கின்றனர். ஆனால் அரசாங்கம் பொது மக்களிடையே கல்வியைப் பரப்புதற்குத் தளராது உழைத்து வருகிறது. தற்பொழுது நேபாளத்தில் 1,028 ஆங்கிலப் பாடசாலைகளும் 243 சமஸ்கிருத பாடசாலைகளும் உள்ளன.

நேபாளம் பின்வரும் பொருட்களை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறது : உணவுத் தானியங்கள், சணல், வெட்டுமரங்கள், எண்ணைய் விதைகள், பசுநெய், உருளைக் கிழங்கு, மருந்து மூலிகைகள், தோல்கள், கால்நடைகள். நேபாளத்தில் பெரிய வணங்கள் பல உள்ளன. இங்கு பல்வேறு விதமான ஆயுர்வேத மூலிகைகள் கிடைப்பதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. இவை தவிரத் தேயிலை, புகையிலை, கரும்பு என்பனவும் பயிரிடப்படுகின்றன. கஞ்சாச் செடி இங்குள்ள காடுகளில் தான்ரேன்றியாக வளர்ந்திருப்பதைக் காணலாம்.

பருத்தித்துணியும், மிக பலம் வாய்ந்த காகித வகைகள் சிலவும் இங்குள்ள கைத்தொழில்களில் பிரதானமானவையாம்.

நேபாளத்தில் ஒரு நாணய உற்பத்திச்சாலையும் உண்டு. நாட்டின் நாணயங்கள் யாவும் இங்குதான் வார்க்கப்படுகின்றன.

சரவை (அச்சுத்தாள்) திருத்துதல்

(திரு. செ. வேலாயுதபிள்ளை)

எட்டில் உள்ளதை அச்சிற் பதிப்பிக்கும்போது எழுத்துப் பிழை கரும் பிற தவறுகளும் நுழைந்துவிடுவது இயல்பு. பிழைகள் இல்லாத நூலை அச்சேற்றுதல் இலகுவான ஒரு காரியமன்ற. இதனாலேயே—

“பட்டாங்கில் உள்ளதைக் காகிதத் தக்கிற் பதிப்பதுவும்
தொட்டார்மணத்தைப் பலவாறு நானும் துயர்செய்யுமே”

என்று தமிழ்ப் புலவர் ஒருவர் பாடினார். எனினும் பிழை யில்லாத நூலைப் பதிப்பது வேண்டற்பாலது.

முதற்கண் நூலாசிரியர் கையெழுத்துப் பிரதியிற் பிழைகள் நேராதவாறு கண்ணுங் கருத்துமாயிருத்தல் வேண்டும். ஆசிரியர் தமது மூலப் பிரதியில் எழுத்துப் பிழை, சொற்பிழை, வாக்கியப்பிழை, குறியீட்டுப் பிழை முதலியன் வாராமற் காத்துக்கொள்ளின், அச்சுத்தாருக்கும் அதிகம் சிரமம் இராது; அச்சுத் தாளை ஒப்புநோக்கித் திருத்தும் பொழுதும் அடிப்படையான மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டியதில்லை. லீன் காலக்கழிவும், செலவும் இல்லாமற் காரியமும் கைகூடிவிடும்.

அடுத்தபடியாக, அச்சுத்திற் சரவை திருத்துவோர் (Proof Reader) அச்சுத்தாளை மூலப் பிரதியோடு ஒப்பு நோக்கிப் பிழை திருத்தும் கட்டுப்பாடு உடையாவர். அவர் பிழைகளைத் திருத்துவதோடு, எழுத்துக் கூட்டல், சொற்பிரிவு, குறியீடு, அச்சுப் பதிவு ஆகியவற்றில் ஒருமைப்பாடு இருக்கும் வண்ணம் ஒழுங்குசெய்தலும் வேண்டும்.

அச்சுப் பிரதியை வ்ரைவாகவும் இலகுவாகவும் திருத்துவதற்கு மாடு முறையாக வழங்கிவரும் சில திருத்தற்குறிகள் உண்டு. இக்குறிகளை ஆங்கிலத்தில் உள்ளவாறே தமிழிலும் தழுவிக் கொண்டனர். ஆங்கில வழக்கில் உள்ளவற்றில் தமிழுக்குப் பொருந்தாவற்றை விட்டும், சில ஆங்கிலக் குறிக்கு நேரான தமிழ்க் குறிகளை மேற்கொண்டும் இத்திருத்தற்குறிகளைத் தமிழிற் கையாஞ்வது நலம் பயக்கும். தமிழ்க் குறிகள் நன்கு பயின்று நிலைபெறும்வரை அவை பதிப்பகத் தாருக்கு மயக்கம் விளைக்குமெனக் கருதிப்போலும் இன்றும் ஓராக் குறி ஸீலை ஆங்கிலத்தில் எழுதும் வழக்கம் இருந்துவருகிறது. திரு. ச. பவானந்தம்பிள்ளை அவர்கள் வெளியிட்ட “தற்கால தமிழ்க் கொல்லகாதி” யின் அனுபந்தத்தில் இவ்வாறு தரப்பட்டிருத்தல் காணக். திரு. ச. அ. இராமசாமிப் புலவர் அவர்கள் எழுதிய “எழுத்தாளர்களும் பதிப்பகங்களும்” என்னும் நூலில் ஆங்கிலக் குறிகளுக்கு நேரான தமிழ்க் குறிகள் தரப்பட்டுள்ளன. இக்குறிகளின் விளக்கம் கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

இவை நூல் வாசகத்தில் (Text) இடப்படும் அடையாளங்கள் எனவும், ஓரத்தில் இடப்படும் அடையாளங்கள் எனவும் இருத்தப்படும். வாசகத்தில் இடப்படும் ஒவ்வொரு அடையாளத்துக்கும் ஒத்த ஓர் குறி ஓரத்தில் இடப்படல் வேண்டும். பிழை குறிக்கப்பட்ட வரிக்கு நேராகவே ஓரத்தில் திருத்தம் செய்யப்

படல் வேண்டும். ஒரே வரியிற் பல அடையாளங்கள் இடப்பட்டிருந்தால், வாசகத்திற் பிழைகள் தோன்றும் ஒழுங்கிலேயே ஓரத்திலும் திருத்தங்கள் அமைதல் வேண்டும். அவ்வாறு அடுக்கிவரும் திருத்தங்களை ஒன்றிடையிலே பிரித்துக் காட்டுவதற்கு ஒவ்வொரு நிலைக்கோடு (Vertical line) இடப்படல் வேண்டும்.

(1) நூல் வாசகத்திற் பொதுவாக இடப்படும் அடையாளங்கள் பின்வருமாறு :—

குறுக்குக் கோடு இடுதல் (வெட்டுதல்)—ஒன்றை நீக்கவோ, அன்றி அதற்குப் பதில் வேறொன்றை எழுதவோ வேண்டும் மிடங்களில் மட்டும் கோடிட்டு வெட்டலாம்.

கீழ்க்கோடு—எழுத்துக்களையோ, சொற்களையோ மறைக்காமல் திருத்தமில்லை வேண்டும்போது, அப்பகுதியின்கீழ்க் கோடிட்டுக் காட்டுதல் மரபு. எழுத்துக்களின் வகையையும் அளவையும் குறிப்பதற்கு வெவ்வேறு விதமான கீழ்க்கோடு இடுதல் ஆங்கில வழக்கில் உண்டு.

- சாய்ந்த எழுத்தில் அமைக்க (italics)
- = பெரிய எழுத்து வகையிற் கிறிய எழுத்தில் அமைக்க (Small Capitals).
- = பெரிய எழுத்தில் அமைக்க. (Capitals)
- தடித்த எழுத்தில் அமைக்க (bold face type)
- தவறாகத் திருத்தியதை எடுத்துவிடுதற்கு இடப்புள்ளிக் கோடு இடுதல்மரபு.
- ~ இரு பந்தியாயிருப்பதைத் தொடர்ச்சியாக்க.
- எழுத்துக்களை இடப்படுத்தி அமைக்க.

(2) ஓரத்தில் பொதுவாக இடப்படும் குறிகள் :—

- முற்றுப்புள்ளி (முடிப்பிசைக்குறி) அமைக்க.
- ஷ காற்புள்ளி (உறுப்பிசைக்குறி) அமைக்க.
- ஐ கிறிய கோடு இடுக.
- ஃ முக்காற்புள்ளி (விளக்கிசைக்குறி) அமைக்க.
- ஃ அரைப்புள்ளி (தொடரிசைக் குறி) அமைக்க.
- ஃ தொகுநிலைக்குறி இடுக.
- ஐஃ மேற்கோட்குறி (அனுவாதக்குறி) அமைக்க.

இடைவெளி விடுக. சொற்களுக்கிடையில் வெளியைக் குறைக்க வேண்டின், வாசகத்தில் திருத்தம் வேண்டிய இடத்தில் மூடுக. என்றால் அடையாளமிடு, ஓரத்தில் less (குறை) என்று எழுதுக. வரிகளுக்கிடையில் வெளி வேண்டின் எனக் குறியிடு,

சொற்களுக்கிணவில் வெளி சமமாக அமைக்க வேண்டின் eq (சம) என ஓரத்தில் எழுதி வாச கத்தில் அந்த அந்த இடங்களை மூன்றும் குறி யினால் காட்டுக.

g திருப்பி உள்ள எழுத்தைச் சரியாக அமைக்க.

c இடைவெளி இல்லாமற் சேர்க்க (எழுத்துக்களும் சொற்களுக்குமிடையில்).

h இக்குறி விடப்பட்ட தொன்றைக் காட்டுவது. அவ்வாறு விடப்பட்ட எழுத்தையோ, சொல்லையோ, ஓரத்தில் எழுதுதல் வேண்டும்.

l காரணமின்றிப் படும் மை அழுக்கைப்பற்றிக் கவனிக்க. கோடு இடுக.

cent வலமாகவோ இடமாகவோ நகர்த்துக.

இரு சொல்லையோ, பல சொற்களையோ நகர்த்தி மத்தி யில் அமைக்க வேண்டின், வாசகத்தில் ஏற்ற ஒர் அடையாளமிட்டு, ஓரத்தில் Centre (மத்தி) என எழுதுக.

parab எழுத்தை அல்லது சொல்லை மேலே உயர்த்துக. கீழே தாழ்த்துக.

tr மாற்றி அமைக்க. சொல்லில் எழுத்துக்கள் நிலைமாறி நின்றால் வாசகத்தில் ~ என்ற அடையாளமிட்டு, ஓரத்தில் tr (மா) என்று எழுதுக.

stet அப்படியே விடுக. தவறாகத் திருத்திய ஒன்றைத் திருத்தாமல் அப்படியே விடுக என்பதற்கு வாசகத்தில் அப்பகுதியின் கீழ்ப்புள்ளிக் .... கோடிட்டு ஓரத்தில் Stet (அ) என எழுதுக.

y எடுத்துவிடுக. வாசகத்தில் நீக்கவேண்டிய பகுதியைக் கீற்றிடு வெட்டிவிட்டு ஓரத்தில் இக்குறியை இடுக. தமிழில் (ஏ) என்று குறிக்கலாம்.

® விளக்கமாய்ப் படாத எழுத்தை (முறிந்த அச்சைச் சரிப்படுத்துக.

wf வேறு வகையான எழுத்தை மாற்றிவிட்டுப் பொருத்த மான வகை எழுத்தை அமைக்க.

capo (பெ. எ.) பெரிய எழுத்து, பெரிய எழுத்தில் அமைக்க பெரிய வகையிற் சிறிய எழுத்து.

s.c. (சா. எ.) சாய்ந்த எழுத்து, சாய்ந்த எழுத்தில் அமைக்க.

ital (சி. வ.) சிறிய வகை எழுத்து. சிறிய வடிவில் அமைக்க.

rom (இ. எ.) இயல்பான எழுத்து. சாய்ந்த எழுத்தில் இருப்பதை இயல்பான எழுத்தில் அமைக்க வேண்டும்போது, வாசகத்தில் அப்பகுதிக்குக் கீழ்க் கோடிட்டு, ஓரத்தில் rom (இ. எ.) என்று எழுதுக.

cp பகரக்கோட்டினுள் அமைக்க.

பிறைக் கோட்டினுள் அமைக்க.

ly அடிக்குறிப்பு எண் மேனேஞ்சிக் கூள்ளதை அமைக்க.

ly அடிக்குறிப்பு எண் கீழ்நோக்கி உள்ளதை அமைக்க.

! / வியப்புக்குறி (மெய்ப்பாட்டிசைக்குறி) அமைக்க.

? / வினாக்குறி (வினாவிசைக்குறி) அமைக்க.

! / இக்குறி ஐயத்துக்கிடமானதைக் காட்டும். நூலாசிரி யரைக் கேட்க.

* / உடுக்குறி இடுக.

= கோணலாயிருப்பதை நேராய் அமைக்க.

|| வரிகளை நேராமுங்காக அமைக்க.

- வரிகளுக்கிடையில் வெளியைக் குறைக்க.

..... நடத்தி (லீடர்) ..... என்னும் புள்ளி அமைக்க.

N.P. தனிப்பந்தி ஆக்க. வாசகத்தில் வேண்டிய இடத்தில் பகரக்கோடு.

(த.ப.) இட்டுக் காட்டி ஓரத்தில் N.P. (த. ப.) என எழுதுக.

run on தொடர்ச்சியாக்க. இரு பந்திகளை ஒன்றாகத் தொகுத் தமைக்க வேண்டும்போது வாசகத்தில் ~ என்ற

(தொ.) அடையாளமிட்டு, ஓரத்தில் run on (தொ.) என்று எழுதுக.

bolder தடித்த எழுத்து. தடித்த எழுத்தில் அமைக்க.

(த.எ.)

குறிப்பு.—கோடுகளும் அம்புக் குறிகளும் வாசகத்திலிருந்து ஓரத்துக்குக் கீற்படுதல் பொதுவாக விரும்பத்தக்கதன்று. ஆயின், திருத்தங்கள் நெருக்கமாகவோ, மயக்கம் விளக்கும் வகையிலோ இருந்தால் அவ்வாறு கோடிட்டுக் காட்டுவதைவிட வேறு வழியில்லை.

நேபாளம்

(21 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நேபாளத்திலிருக்கும் மக்களில் கூர்க்கர்களும், நேவார்களும் முக்கியமானவர்கள். கூர்க்கர்கள் கோரக் பூர் என்னுமிடத்திலிருந்து இங்கு வந்து குடியேறியமையால் அப் பெயர் பெற்றனர்.

பழத்திற்குத் திருமணம்

நேவார்கள் எனப்படுவர்களின் பழக்க வழக்கங்களில் சில நமக்குப் புதுமையாக இருக்கும். ஆனால் அவர்களுக்கோ அவை மிகப் பழைய காலத்திலிருந்தே அனுட்டிக்கப்பட்டு வரும் ஆசார சீலங்களாம். உதாரணமாக இங்கு ஒன்றைக் குறிப்பிடலாம்.

நேவார் மக்களிடையே சிறுமிகளுக்கு மிகச் சிறு வயதிலேயே திருமணம் செய்து வைத்து விடுகின்றனர். ஆனால் மணமகன் ஒரு ஆண்மகனால். சிறுமிக்கும் ஒரு வில்லம் பழத்துக்கும் திருமணம் நடக்கும் விந்தையை அங்கு காணலாம். திருமணம் முடிந்த பின்னர் மணமகனுக்கு வில்லம் பழம் ஆற்றில் சீசப்படுகிறது. ஆற்றேடுபோன பழத்தின் கதியை யாரும் அறியார். ஆகவே மனப்பெண் ஆயுள் பூராவும், அவள் வேறு கணவன்மாருடன் சேர்ந்து அவர்களைச் சாவுக்குப் பறிகொடுத்தபோதும் நித்ய சமங்கலியாகவே கருதப்பட்டு வருவாள்.

நோன்பின் மகத்துவம்

ம. முகம்மது உவைஸ்—எம்.ஏ.

இல்லாத்தின் ஜம்பெருங் கடமைகளுள் “நோன்பு நோற்புது மூன்றுவதாகும். அகில உலக மூல்விமகளுக்கும் நோன்பு முக்கியம் வாய்ந்தது. அது அல்லாஹ்வினால் மூல்விமகள் கடைப்பிடிக்கும்படி பிறப்பிக்கப்பட்ட ஒரு சாதாரண கட்டளை எனக் கூறுவது நோன்பின் அளவற்ற நற்பயன்களைக் குறைத்துக் கூறுவதற்கு ஒப்பாகும் எனலாம். நோன்பு நோற்று அனுபவம்பெற்ற ஒரு வனுக்கே அதன் இன்றியமையாமை புலனாகும்.

நோன்பு நோற்பதின் குறிக்கோளையும் அதன் அகில உலகத்துக்கும் பொதுவான தன்மையையும் இல்லாமிய திருமையாம் திருக்குர்ஆன் மிகத் தெரிவாகப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது. “விசவாசிகளே! உங்களுக்குமுன் இருந்தவர்களுக்குக் கடமை ஆக்கப்பட்டதுபோல் நோன்பு நோற்புது உங்களுக்கும் கடமை ஆக்கப்பட்டது; உங்களைத் தீமையானவற்றிலிருந்து விலக்கிக் கொள்வதற்கே (அங்ஙனம் விதிக்கப்பட்டது) [2 : 183] இந்தத் திருக்குர்ஆன் திருவாச்சியத்திலிருந்து இல்லாம் உலகில் பரவவதற்கு முன்பிருந்தே நோன்பு நோற்றல் இருந்துவந்தது என்பது புலனுகின்றது. அக்காலத்தில் பாவங்களிலிருந்து தப்பிப் பிழைப் பதற்காகவும் விடுதலை பெறுவதற்காகவுமே நோன்பு நோற்கப் பட்டது. ஒருவன் பாவமான ஒரு காரியத்தைச் செய்துவிட்டால் தனக்குத் தான் வணங்கும் தெய்வத்தின் கோபம் உண்டாகும் என்று உணர்ந்தான். அந்தத் தெய்வத்தின் கோபத்திலிருந்து மீட்சி பெற உணவை வெறுத்து இருந்தான். இல்லாம் உலகில் பரவவதற்கு முன்னர் விரதம் அனுட்டிப்பது தன்னைத் தானே பலியிடுதல் போன்று அமைந்திருந்தது.

ஆனால் இல்லாம் பழைய மிக்க பழக்க வழக்கங்களுக்கு புதுமெரு கூடியது. எந்த ஒரு குறிக்கோளுக்காகவும் தன்னைத் தான் பலியிடுவதை தடுத்துள்ளது. இல்லாமிய நோன்பின் குறிக்கோள் மிருக இச்சை, கொடுஞ் சொல், தீய எண்ணம் முதலிய மனிதனுக்கு அவாலூட்டக்கூடிய கேடுகளை விட்டும் மூல்விமகளைப் பாதுகாப்பதாகும். மூல்விமகளிடையே ஒற்றுமையையும் கட்டுப்பாட்டையும் உண்டாக்குகின்றது. மாடமாளிகைகளில் சகல போகங்களையும் அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பவர்களாயினாஞ்சரி, சின்னாஞ்சிறு குடிசையில் வாழும் பரம ஏழைகளாயினாஞ்சரி எல்லா மூல்விமகளும் உணவு, குடிமுதலியவற்றிலிருந்து சூரியோதயத்துக்குச் சற்று முன்பிருந்து சூரியப்பதமான்வரை தவிர்த்து நடக்கும்படி இல்லாமிய நோன்பு விதிக்கின்றது.

பசி, தாகம் என்னும் இரண்டையும் வெற்றி கொள்வது அரிதிலும் அரிது. அவற்றை வாளினால் அடக்க முடியாது. அவற்றைத் தலைதூக்காமல் தடுக்கக் கூடிய ஒரே ஓர் ஆயுதம் மனத்தை அடக்கும் ஆற்றலேயாகும். இங்ஙனம் மனக் கட்டுப்பாட்டை பெறும் பரியிலே நோன்பு நோற்றலின் மூலம் மூல்விம மக்கள் கடமை ஆற்றுகின்றனர். இதன்மூலம் பசி தாகம் முதலியவற்றை எதிர்க்கின்றனர். எனவே நோன்பு நோற்றல் தலைசிறந்த ஓர் உடற் பயிற்சியாக விளங்குகின்றது. இல்லாத்தைப் போதித்த முகம்மது நபி (சல்) அவர்களின் வாழ்க்கையிலே அவர்கள் பசியைத் தனிக்காது பல மணி நேரங்களைக் கடத்திய சந்தர்ப்பங்கள் மிகப் பல. சில வேளைகளிலே வயிற்றில் கற்களைக் கட்டிக்கொண்டும் இருந்தார்கள்.

ஒரு முறை ஓர் அபிளையி மன்னன் அன்பினால் உந்தப்பட்டு, நோயாளிக்கு வைத்தியம் செய்யும்படி ஒரு வைத்தியரை

அறேபீயாவுக்கு அனுப்பிவைத்தான். அந்த வைத்தியர் மக்கம் நகரத்தில் இருந்த சமயம் நோயாளிகள் ஒருவரும் அவரிடம் வில்லை. இதனைக் கண்டு வியப்புற்ற அந்த வைத்தியர் தமிடம் நோயாளிகள் வராததற்கும் நோயின்மைக்கும் காரணம் என்ன என்று விசாரித்தார். ‘எது நோயற்ற தன்மைக்குக் காரணம் நாவியிறு நிவையைச் சாப்பிடாமையே. அவளிற்குக் குறைத்தே உவருந்துகிறோம். உணவை உட்கொள்ள இருந்த இடத்திலிருந்து உணவு அருந்தும் விருப்பம் இருக்கும்பொழுதே உணவை முடித்த கொண்டு எழுந்து விடுகிறோம்’ என்று அந்த வைத்தியருக்கு அறிகள் பதிலிறுத்தனர்.

இல்லாமிய நோன்பின் முக்கியத்துவம் தீயவைகளிலிருந்து விலகி நடக்கச் செய்வதோயாகும். நபிகள் நாயகம் முகம்மது (சல்) அவர்கள், ‘நோன்பு ஒரு தற்காப்பு ஆயுதம்; ஆதவினால் நோன்பு நோற்பவன் கொடுஞ் சொற்களைப் பேசாதிருக்கட்டும், அறிவில்போல் ஒழுகாதிருக்கட்டும், அவனுடன் இன்னேருவன் சண்டைக்கு வந்தால் அல்லது அவனுக்கு ஏசினால் அவன் தான் நோன்பு நோற்பதாக இரண்டு முறை கூற வேண்டும். எவனுடைய கையிலே எனது ஆத்மா தங்கி இருக்கின்றதோ அந்த அல்லாஹ்வின் திருநாமத்தால் கூறுவது யாதெனில் அல்லாஹ்வின் மதிப்பிடிடலே நோன்பு நோற்பவனின் வாயிலிருந்து வெளியாகும் வாடை கத்தாரியைக் காட்டிலும் நறுமணம் உடையது’ [புஹாறி—30 : 2] என்று கூறியுள்ளர்கள்.

மூல்விமகள் நோன்பு நோற்கும் மாதமாகிய றம்ளான் மாதத்திலே பகற்பொழுதிலே பல்சைவை பொருந்திய உணவுப் பதார்த்தங்கள் நாற்புறமும் சூழ உண்மை மூல்விம் தனிமையாக ஓர் அறையில் இருக்கின்றுள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்த அறையிலே அவன் ஒருவரும் கானமைல் இருந்தும்கூட அந்த உணவுப் பதார்த்தங்களைத் தொடுகின்றன? இல்லை. அவனை அங்ஙனம் செய்யாமல் தடுப்பது எது? தான் செய்வதை அங்கே அல்லாஹ் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றுள் என்பதை உணருகின்றன. இன்னேரு நோன்பாளி பசி, தாகம் பொறுக்க முடியாமல் சூடான றம்ளான் மாதத்திலே ஒரு பகற் பொழுதில் ஓர் அறையில் தன்னந் தனிமையாக இருக்கிறன. ஆனால் அவன் ஒரு சிறுதுளி தண்ணீர்கூடக் குடிக்கத் தயங்குகின்றன. அல்லாஹ்வின் பார்வையிலே தான் சதாவும் இருப்பதாக உணருகின்றன. உணர்ந்து அங்ஙனம் விலகி நடக்கின்றன. அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சம் அத்தகையோர் சூதாடல், லஞ்சம் (கைக்கலி) வாங்கல், மதுபானம் அருந்துதல் முதலிய தீய செயல்களில் ஈடுபடுவார்களா? இல்லை. இங்ஙனம் உள்ளத்தைப் பண்படுத்தும் முறை தேகாப்பியாசம் போன்று மனிதனின் அறிவையும், நம்பிக்கையையும், நற்குணங்களையும், உறுதிப்பாட்டையும் வளர்ந்தோங்க செய்கின்றது.

மூல்விம் மக்கள் நோன்பு நோற்கும் மாதத்தை “றம்ளான்” என்று அழைப்பார். அது “றம்ள்” என்ற வினை அடியாகப் பிறந்த ஒரு சொல். ‘றம்ள்’ என்றால் ‘சட்டெரிக்கும்’ என்பது பொருள். எனவே றம்ளான் மாதம் சட்டெரிக்கும் மாதம். றம்ளான் மாதம் எதனைச் சட்டெரிக்கின்றது. நோன்பு நோற்கும் உண்மை மூல்விம் களின் பாவங்களை றம்ளான் மாதம் சட்டெரிக்கின்றது. றம்ளான் மாதத்திலே தினசரி பன்னிரண்டு முதல் பதினாண்கு மனித்தியாலங்கள் வரை பகற் பொழுதில் உணவு, குடி முதலிய ஒன்றும் இன்றி

வவுனிக்குளம் என்னும் பழைய பாலி வாவியைப் புதுப்பித்தல்

பழம் பாலி நகரத்தைப் பக்குவப்படுத்தல்

எஸ். ஆஹமுகம் B.Sc (Lond.) M.I.C.E., M.I.W.E. (நீர்ப்பாசனப் பகுதி அதிபர்)

மங்களம் மலரும் மாங்குளம் என்னும் இடத்திற்குத் தென்மேல் திசையில் சற்றேற்றக்குறையைப் பத்து மைல் தாரத்தில் காட்டார்ந்த இடத்தில் ஓர் சீரழிந்த குளம் உண்டு. அதன் பெயர் இப்பொழுது ‘வவுனிக் குளம்’ என்பதாகும்.

இந்தக் குளம் எப்பொழுது, யாரால் கட்டப்பட்டது என்பன என்று எவருக்கும் தெரியாத மறை பொருளாக இருக்கின்றன. கைத்தைப்பற்றி யாம் முதன் முதல் கேள்விப்படுவது மகாவம்சம் (Mahavamsa XXVIII. 39) எனும் நாவிலாகும். அதில் கூறப் படுவதிலிருந்து இக்குளம் கி.மு. 3 ம் நூற்றுண்டளவில் வாழ்ந்த எல்லாளர் மன்னன் காலத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கலாம் என பொறித்துறை ஆராய்ச்சியாளர்களாகிய ஹென்றி பாக்கரும் (Henry Parker) அவரையொட்டி புரோகியரும் (R. L. Brohier) அனுமானித்திருக்கின்றனர்.

பின் வசபன் செய்கை பற்றிப் பொறிக்கப்பட்ட ஒரு கல்வெட்டி லும் இக் குளத்தின் பெயர் விளக்குகின்றது. அதன் பின் ஆங்கிலேய இஞ்சினியர்களின் அறிக்கைக்களில் 1887 ம் ஆண்டு தொடக்கம் இக் குளம் பற்றிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன.

ஊர்ச் சிறப்பு

இக்குளம் இருக்கும் இடத்தின் அயல் எல்லாம் பார்ப்பார்கள் வெளி யென்றும், மன்னர் குளம் என்றும், தட்டான் குளம் என்றும், என்கமம் என்றும், வாணன் கமம் என்றும் இன்னும் இவ்வகைத்தான் பெயர்களைக்கொண்ட கிராமங்களாய் இருந்திருக்கின்றன. இங்குள்ள காட்டில் ஒரு பகுதி கோவில் காடு என்ற பெயருடையதாய் இருக்கின்றது. கோவில்கள் இருந்ததற்குப் பல சாள்றுகள் இன்றும் காணப்படுகின்றன.

இவ்வாறு கோவிலும் குளமும் பார்ப்பார், மன்னர், தட்டார், பாணர், வாணர், ஆதியாம் பற்பல குலத்தாரும் வாழ்ந்த இடங்களும் இருந்து வந்தமையால் இங்கு ஒரு நகரம் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக் களிபோலத் தெள்ளிதிற் புலகும். ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து இது முன்பு சொன்ன வசபன் கல்வெட்டில் சொல்லப்படுகின்றது. இந்த நகரத்திற்கு அக் காலத்தில் பாலி நகரம் என்ற பெயர் வழங்கியிருக்கின்றது.

வவுனிக்குளத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட சிவலிங்கம்

இப்பொழுதும் இவ்விடத்தில் ஓடும் ஆறு பாலி ஆறு என வழங்கப்படுகின்றது. கோயிலை நடுநாயகமாக்கொண்டு நகரமைக்கும் முறை பன்னெடுங்காலமாகத் தமிழரால் கையாளப்பட்டு வருகின்றது.

இப்பாலியாற்றின் அருகிலுள்ளதும், சரித்திரத்திற்கும் எட்டாத தாய் இருக்கின்றதும், இலங்கையில் முதன் முதல் கட்டப்பட்ட தெனப் படுவதுமாய் “பாலிக் குளம்” என்று வன்னிய அவனி புரக்கும் நீர்த்தேக்கமாகையினால் வவுனிக் குளம் என வழங்குகின்றது போலும்.

‘கோவிலில்லா ஊரிற் குடியிருக்க வேண்டாம்’ என்ற சமய குரவர் கூற்றுக்கு இலட்சியமாய் இருந்தார்கள் நம் பாலி நகரார். இன்று அக் கோவில் ஸ்தலம் யாவும் கோவில்காடு எனக் கிடக்கின்றது. அக்கோவிற் காட்டில் இன்று பல விக்கிரங்கள் உடைந்து கெட்பதைக் காணலாம். இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த, வவுனிக் குளம் என்னும் பாலி வாவித் தடாகத்தை, இப்போது நீர்ப்பாசன இலாகா எஞ்சினியர்கள் புதுக்குவதற்கு முயலுகின்றனர்.

அபிவிருத்திச் சாத்திரக் குறிப்புகள்

பழைய நீர்த் தேகத்தில் தற்போதுள்ள மண் அணைக்கட்டுகளால் ஆங்காங்கே காணப்படும் உடை கடவான்களைக் கட்டி 48 சதுர மைல் பரப்பு வடித்தரையின்று வழியும் நீர், தடாகத்தில் சேமித்தப்படும். இந்த அணைக்கட்டு வரம்பு $2\frac{1}{2}$ மைல் நீளத்திற்கு மேலுடையதாய் இரு அந்தங்களும் உயர்ந்த மேடுகளில் தொடுக்க இணைக்கும். 700 அடி அகல சீமென்றுக் கொன்கிறீட் வரையும் மிதவையால் பாலி யாற்றின் மிகுதி நீர் பாயும். கடல் மட்டத்திலிருந்து 142 அடி உயர்த்திற்கு நீர் தேங்கி நிற்கும். 4 அடி அகலமுள்ள இரு நீர் வடி மதசுகளால் நீர்ப்பாசனத் தேவைக்கு வேண்டிய நீர் பெறப்படும். இம்மதசுகள் ஆற்றின் இடது கரைப் பிரதேசத்திற்கும் வலது கரைப் பிரதேசத்திற்கும் நீரளிக்கும். 30,000 ஏக்கர் அடிநீர் வாயிலில் சேமிக்கப் பெறும்.

வவுனிக்குளத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட புத்தரசிலை

நோன்பின் மகத்துவம்

(24 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

முப்பது நாட்களுக்கு இருத்தலினால் தீயவை யாவும் அழிந்து ஒழிந்து விடுகின்றன. பாவங்கள் அகன்று விடுகின்றன. எனவே பாவங்களைச் சுட்டெரிக்கும் ஆற்றல் நம்மான் மாதத்துக்குண்டாகின்றது.

நோன்பு உடல் நலத்தைப் பாதுகாக்கின்றது; சாந்த குணத்தையும் தாழ்மை உணர்ச்சியையும் உண்டாக்கின்றது; எல்லா உறுப்புகளையும் உரிய முறையில் வலிமையாக இயங்கச் செய்கின்றது; பசியையும் தாகத்தையும் நன்கு கட்டுப்படுத்துகின்றது; சுகிள்புத் தன்மையை உண்டாக்கின்றது; ஆத்மீகத்துறையை உறுதி படுத்துகின்றது; சிற்றின்ப ஆசைகளை நசுக்குகின்றது; மனதை நாய்மைப்படுத்தி நல்லெண்ணங்களை வளரச் செய்கின்றது, ஏழு களின்பால் அன்பு செலுத்தத் தாண்டுகின்றது; கடைசியாக அல்லாஹ்மீதுள்ள நம்பிக்கையை வளர்த்து அவனு கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியச் செய்து அல்லாஹ்வை நன்கு அறிந்து அவனுடன் இணக்கச் செய்கின்றது.

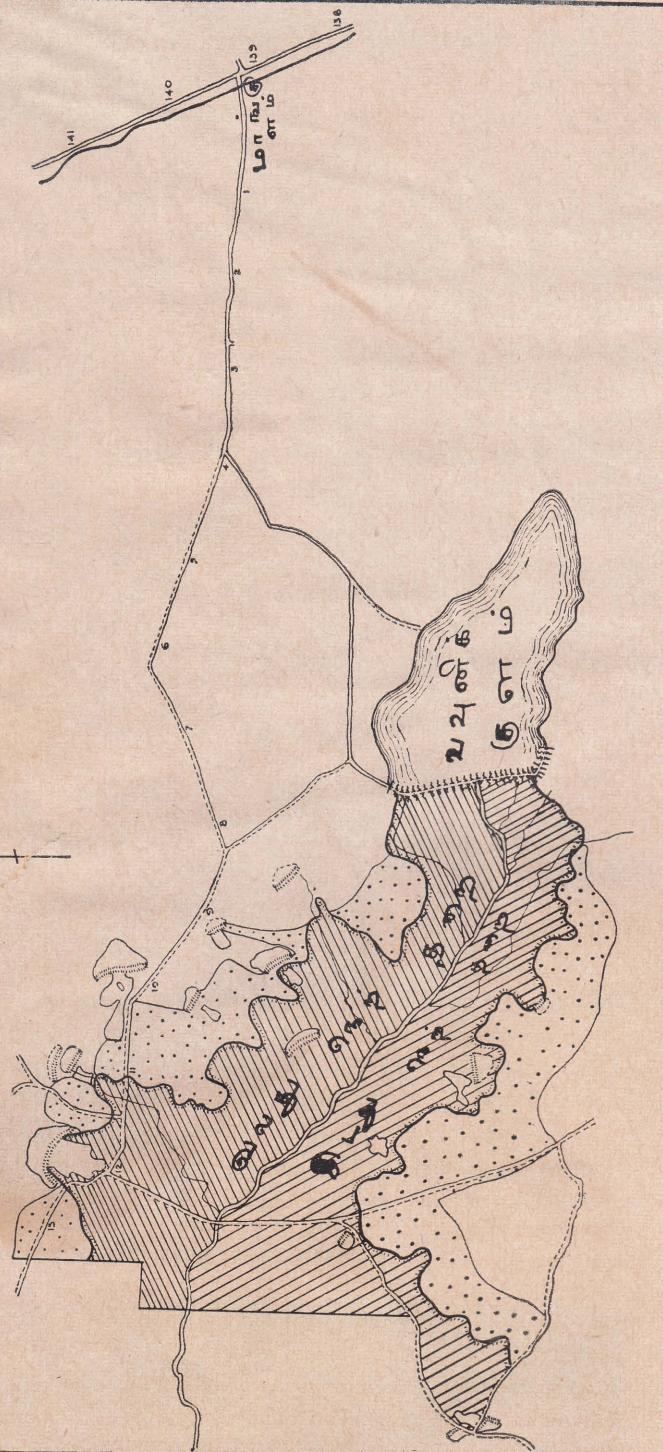
நம்மான் மாதத்தின் புகழ் இன்னேரு வகையிலும் குடி உள்ளது. இந்த மாதத்திலேதான் இல்லாமய திரு மறையாம். திருக்குர்ஆனின் முதற்பகுதி முதல் முதல் ஜிப்ரில் (அலை) முஸ்முகம்மது நபி (சல்) அவர்களுக்கு அருளப்பட்டது. இங்ஙனம் படிப்படியாக அருளப்பட்ட வேத வாக்கியங்களின் தொகுப்பே திருக்குர்ஆன். இத் தெய்வீகத் திருமறை மக்களின் வாழ்க்கையில் சமூக, அரசியல், பொருளாதார, நல்லொழுக்க, அறிவாற்றல்/மிக்க துறைகளில் மாபெரும் மாற்றங்களை உண்டுபண் னுவதில் மிக்க வெற்றி ஈட்டி உள்ளது.

இல்லாம் விதிக்கும் ‘ஸக்காத்’ என்ற கட்டாயக் கொடை மூலம் இல்லாம் வறியவர்க்கட்டு செல்வந்தரின் சொத்தில் ஒரு பகுதிக்கு உரிமை வழங்குகின்றது. ஒருவரிடம் செல்வம் தங்குவதை தடுக்கின்றது. இங்ஙனம் மனித சமத்துவத்துக்கு அடிகோலுகின்றது. நோன்பு நோற்கும் நம்மான் மாதத்திலே முஸ்லிம்கள் தங்களால் இயன்றவரை கொடை கொடுத்தல் வேண்டும் என்று இல்லாம் விதிக் கின்றது.

நம்மான் மாதம் முடிவடைந்ததும் பெருநாள் தொடங்குகின்றது. அல்லாஹ்வால் ஏற்படுத்தப்பட்ட கட்டளையைத் தலைமேற்கொண்டு நம்மான் மாதம் முழுவதும் நோன்பு நோற்று ஈட்டிய வெற்றியைக் கொண்டாடுவதே ‘சதுல் பிதர்’ பெருநாளாகும்.

இங்ஙனம் அரசன் முதல் ஆண்டிலை எல்லா முஸ்லிம்கட்டும் கிடைக்கக்கூடியன புனித நம்மானின் நன்மைகள். இத்தகைய நோன்பு பூரணமாவதற்குரிய இயல்புகளை காயற்பட்டினத்தைச் சேர்ந்த சாமு நைஞ லெப்பை என்ற தமிழ் நாட்டுக் கவிஞர் தமது அதிபுமாலை என்னும் ஒழுக்கலாற்றைக் கூறும் நூலில். உள்ள ஒரு செய்யுளில் சுருங்கக் கொல்லி விளங்க வைக்கிறார். அந்தச் செய்யுள் வருமாறு:—

பாவம் வருவதும் வாயிலை
பாவம் போவதும் வாயிலை
ஆயு மறிவா எரெல்லோ ருந்தா
எல்லா வென்பதும் வாயி ஞலே
காய முறுப்புக ஜௌலாம் வாயைப்
போலே கண்டவ ரிசைக்களா நுமில்லை
நாயன் நனக்கஞ் சிவாய் பேணின்
நன்மையுள் எதோன் பழகர் மென்றூர்

வவுனிக்குள எல்லைப் பிரதேசம் படம்.

இப் புதுக்குதற் திட்டம் வலது கரையோரக் குளக்கட்டிலிருந்து துறைக்காய் வரையும் உள்ள பிரதேசத்தில் விளைவுக்கு நீரளித்து, விவசாயிகள், குடியேற்றப் பிரதேசமாகும்; இடது கரையோரம் குளக்கட்டிலிருந்து துறைக்காய் பூரசங் குளம் கிடைத்து வரை பாந்த பிரதேசத்தில் விளைவுக்கு நீரளித்து நடுத்தர வகுப்பினர் புலப்பிரதேசமாகும்.

“வரப்புயர நீர் உயரும், நீர் உயர நெல் உயரும்,
தெல் உயரக் குடி உயரும்”
என்றார் ஒளவையார்.

ஏவ்வள ஜியர்

துறை நீலாவணை

கா. ஜீவரெட்னம்

“பொன்னெனக் கதிர்களாடும்,
பொலிவயற் சூழலோடே,
கண்ணினைக் கொள்ளுங்
கல்லடியமை வாசம்
மண்ணினை வளமுறுத்தி
மனுக்குலங்காக்குந் தெய்வச்
சந்தித் துறை கொள் நீலா
வண்ணையாம் பண்ணை நல்லூர்”

—என்ற பாட்டைக் கொண்டதும், வற்றுத் வாவி வளைந்தோடு, வயல்கள் தோறும் பொற் கதிரென் நெற் கதிர்கள் பூத்துங் குலுங்கும் பூமிகள் நாற்றிசையும் புடை குழி . . . ஏராவியும். எருமைக் கூட்டங்களின் இன்னெலியும் பண்ணிசைக்கும்—எங்கள் பொன்னூராம் புராதனப் பதி—துறைநீலாவணையையிட்டு, ஈழத் தின் “பூந் லங்கா” மூலம் ஓர் கட்டுரை எழுதுவதில், யான் உண்மையாகப் பெருமைப்படுகிறேன்.

இப் பழம்பதி, மட்டக்களப்பு நகருக்குத் தெற்கே ஏறக்குறைய இருபத்தைந்து கல் தொலைபில், கிழக்கே பெரிய நீலாவணை, கல்லாறு போன்ற கிராமங்களையும், மேற்கே பரந்த வயல்களையும், மட்டக்களப்புப் பரவைக் கடலையும், வடக்கே குறுமண்வெளி, மண்டீர் போன்ற கிராமங்களையும், தெற்கே “தூரவந்தியமேடு” என்னும் கிராமத்தையும் எல்லைகளாகக் கொண்டுள்ளது.

நீலன் வரலாறு

பேரிய நீலாவணையுடன் இக்கிராமம் இணைத்திருப்பதாலும், கிராமத்தை அண்டினாற் போலிருக்கும் வாவியில் பல துறைகள் காணப்படுவதாலும், இக்கிராமத்தைத் “துறைநீலாவணை” என்ற நாமத்துடன் அழைத்தனரென்று ஒரு சில துறைநீலாவணை வாசிகள் பேசிக்கொள்கின்றனர். அக்காலத்திலே ‘நீலன்’ என்னுமோரு சலவைத் தொழிலாளி இக்கிராமத்திலே வசித்து வந்தானும். அவன் இக்கிராமத்தின் அருகேயுள்ள வாவியில் சலவைத் துணி களைச் சலவை செய்து கொண்டிருக்கையில், மழைக்காலம் வரவே வெள்ளாம் கரைபுரன்டோடிற்று. எனவே நீலனுக்குத் தொழில் செய்ய அசௌகரியப்படவே, பல வருடங்கள் செலவிட்டுக் கிராமத்தைச் சுற்றிவர ஏறக்குறையப் பத்து அடி உயர்முள்ளதோர் அணைக்கட்டைக் கட்டின். ஆதலாற்றுன் இதற்குத் ‘துறை நீலாவணை’ என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று என்றும் பல துறை நீலாவணை வாசிகள் சொல்கின்றனர். இருந்தும், முன்னதை விடப் பின்னதே உண்மையானிருக்கலாம் என ஒருசில ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

பெரிய கிணறு

‘பச்சைப் பசேலே’னப் பரந்து வளர்ந்து நிற்கும் நெற்பயிர்கள், காலம் செல்லக் கார்காலத்தின் கடுமை தாங்காது, தங்கள் கதிர்களைக் கதிரவளின். கடிய பார்வையிலிருந்து விலக்குவது போல் அவற்றைத் தலை சாய்த்து வைத்திருப்பது, இக் கிராமத்திலே, கண்களுக்குக் களிப்பூடும் காட்சிகளுள் ஒன்றுயிருக்கிறது. இவ் வயல் வெளியின் அருகே வளைந்தோடிக்கொண்டிருக்கும் வாவியிலே, அதன் பளிங்கு போன்ற நீரில் பலரகப்பட்ட மீன்கள் துள்ளித் திருவதும், அதன் மத்தியிலே ஆடவரும், அரிவையரும், சிறுவர்களும் நீராடி இன்புறவுதும் மேற்படி காட்சிக்கு மெருக்கட்டுகிறது. கிராமத்

திலிருந்து சற்றுக் கிழக்கே சென்றுவ, பசும் புற்றரையும், அதன் மத்தியிலே அடர்ந்து வளர்ந்து நிற்கும் பற்றைகளையும் கண்டு, “இது கொடிய மிருகங்கள் சஞ்சரிக்கும் நெடிய வனமோ?” என நாம் ஐயுறும்படி காட்சியளிக்கிறது. ஆனால் அது அத்தன்மை வாய்ந்ததன்று. இக்கிராமத்தில் இறந்தவர்களின் பினங்களை இக் காட்டில்தான் அடக்கம்செய்வார்கள். இக்காட்டினருகே நெவிந் தோடுக்கொண்டிருக்கும் பாதையின் பக்கத்தே ‘பெரிய கிணறு’ என்று சொல்லப்படு மோர் பிரமாண்டமான கிணறு அமைக்கப் பட்டுள்ளது. அக்கினர்றிலே தண்ணீர் மொண்டு துடியிடைதுவளத் தவிர்க்கரம் தாவத் துள்ளு நடை போட்டு, அணியியையாய்ச் சென்று கொண்டிருக்கும் அரிவையர் குழாம், பார்ப்போர் மனதைப் பரவசமடையச் செய்து விடும்.

சீர்பாத வம்சம்

கிராம வனப்பையும், எழிலையும் இட்டுச்சொன்னால், கிராம வாசிகளைப்பற்றியும் சொல்லத்தான் வேண்டும். இதோ . . . ! மறக்குல மக்கள்—அறவழி நிற்போர்—மாற்றுங் முன் மன்றியிடா மைந்தர்கள்—தற்பரசி கண்ணகி . . . வழிவந்த காரிகைகள்—அன்னைமாழி எம் கன்னல்த் தமிழ் பேசும் வீரத் தமிழ் மக்கள்தான் இங்குள்ள அணைவரும். இவர்கள் ‘சீர்பாத’ வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இற்றைக்குப் பல்லானுகூக்கு முன்னே, தென்னிந்தியாவின் சோழ நாட்டிலிருந்து, சிந்தன், பழையன், காங்கேயன், கால தேவன் ஆகியோரும் இன்னேரன் பலரும், ஈழத்தை நோக்கிக் கப்பலேறிக் கடல்வழியாய் வந்து கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், கப்பல் கவிழ்ந்து விடவே, பழையன் கடலுள் முழுகினால் மற்றொரைக் காப்பாற்ற! அங்கே—அந்தப் பளிங்கு போன்ற நீரினாடே ஜெகஜோதியாய்க் காட்சியினித்துக்கொண்டிருந்தது ஓர் விக்கிரகம். எனவே அதைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான் பழையன். பின் எல்லோரும் உயிர் தப்பிக் கப்பலில் ஏறிக் கொண்டுர்கள். கப்பலும் கடலையெல்லாம் கடந்து கடைசியில், மட்டக்களப்புப் பரவைக் கடலினாடே சென்று, அக் கடல் முடிவடையும் இடமாகிய ‘சீரமுனை’ யை அடைந்துவிடவே, அதே இடத்தில் கோயிலாளர்கள் நிறுவினர். அதில் தாங்கள் கண்டெடுத்த விக்கிரகத்தையும் வைத்து, அதற்குச் ‘சிந்தாத்துரைப் பின்னையார்’ என்று நாமும் சூட்டி, அக்கிராமத்திலே ‘சீர்பாதம்’ என்னுமோர் வம்சத்தையும் நிறுவி அவர்களும் அங்கேயே வசித்து வந்தனர். காலம் செல்லச் செல்லச் ‘சீர்பாத’ வம்சமும் பெருகி, சீரமுனையிலிருந்த மக்களிற் பலர், குறுமண்வெளி, துறைநீலாவணை ஆகிய கிராமங்களிற் குடியேறி வசிக்கத் தொடங்கினர். ‘சீர்பாத’ வம்சமக்கள் இன்று துறைநீலாவணையிலே ஆரூயிரத்திற் கதிகமாக உள்ளனர். மேற்படி சான்றுக்கு எடுத்துக் காட்டாக இன்றும் இத்துறைநீலாவணையிலே, சிந்தன், பழையன், காங்கேயன் ஆகிய குடிவேற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. இருந்தும் இவர்களிடையே, உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர் என்ற மனப்பான்மை எள்ளளவும் கிடையாது.

கண்ணியம்மன் ஆலயம்

துறைநீலாவணையிலே ஒருசில கிறிஸ்தவர்களைத் தவிர மற்றெல்லோரும் இந்துக்களே. இங்கு கிறிஸ்து மதத்தைப் பரப்பிய பெருமை காலங்களிற் திருவாளர் நாகமுத்து ஆசிரியர் அவர்களுக்கே உரியதாகும். இங்கு பல சௌவாலயங்கள் இருந்தபோதிலும்

‘கண்ணகியம்மன்’ ஆலயமே மிகவும் பிரசித்தி வாய்ந்தது. இக் கோயில், கிராமத்தின் வட கோடியிலிருப்பதாலும், வட கோடியைக் ‘கல்லடிமூளை’ என்று சொல்வதாலும், மேற்படி கோயிலை அநேக மானேர் ‘கல்லடி அம்மன் கோயில்’ என்றே சொல்கின்றனர். இக் கோயிலிலே வாரந்தோறும் வெள்ளிக்கிழமைகளிற் பூசைகள் நடந்த போதும், வருடமொருமூறை, வைகாசிப் பூரணையன்றுதான் விசேஷ பூசைகள் நடக்கும். இதை ‘வைகாசிச் சடங்கு’ என்றும் “குளிர்த்தி” என்றும் சொல்கின்றனர். இச் சடங்கு நடப்பதற்கு ஏழு நாட்களுக்கு முன்னமேயே நாளாந்தம் பூசைகள் நடை பெற்றுக்கொண்டு வரும். சடங்கிற்கு முதல் நாள் ‘கலியாணங்கால்’ வெட்டப்படும். இக் காட்சியைக் கண்டு களிக்க அயலிடங்களி விருந்தும் ஏராளமான மக்கள் வருவர். இவ் வைபவத்திற் பலர் மேனியெங்கும் மஞ்சள் பூசிக் கையில் முறுக்குச் செம்பேந்தித் தெய்வமாடுவர். இன்னுஞ் சிலர் ‘காவடி’ ஆடுவர். கல்யாணக் கால் வெட்டப் போகும் போது

“கல்லடி நாச்சியார் பேராலே—பாங்காய்க்
கல்லானக் கால் வெட்டச் சென்றிடுவோம்,
பொல்லாத விக்கினமத்தனையு மோட்டப்
பூசை புனர்க்காரம் செய்திடுவோம் . . . . . !”

என்று பாடிக்கொண்டு செல்வர். இவ் வைபவத்திற்கு அடுத்த நாளான ‘குளிர்த்தி’யில்நு, ஒரு சில ஊர்த் தலைவர்களால் அம் மாஜை பாட்டப்படும். இவ்விழாவில் ஏராளமான பக்தர்கள் கலந்து கொள்வர். கோயில் விதியிலே சனங்கள் ‘ஈ கூட நுழைய முடியாத படி’ திரண்டிருப்பார்கள். விதியில் ஒரு புறம் பல பக்தர்கள், பரவசமேலீட்டினால்,

“கற்பிற் சிறந்த கண்ணகித்தாய்—மக்கள்
கைகுவித் தேத்துங் கண்ணகித்தாய்,
ஓப்பிலாத் தேவகம் முன்னே நின்று—பாங்கி
ஓய்யாரக் கும்மியாட்டாடுங்கடி . . . . . !”

என்றும்,

“மாரியம்மை மனங்குளிர—வாச
மலர், காய், பாக்குப் படையல் வைத்தே
ஏரிக் கரையிலே பூசை செய்தே—பாங்கி
இனபக் ‘குளுத்தி’ நாம் பாடிடுவோம் . . . . . !”

என்றும், பாடிக் கொண்டே கும்மியடிப்பார். இக் காட்சியைக் காண ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட மாதர்கள் குழுமியிருப்பார். இன்னுமொரு புறம் பல சிறுவர்கள் :—

“கல்லு மலையிலே கோயில் கொண்ட எம்முரக்
கண்ணகி தாய் பதம் போற்றிடுவோம்
அல்லும் பகலும் ஆலய முன்றில்
ஆனந்தப் பண்ணிசை பாடிடுவோம் . . . . . !”

என்று பாடிக்கொண்டு “வசந்தன்” ஆடுவர். இப்படியாக அன்றிரவு முற்றும் கோயில் விதி ‘அல்லோல் கல்லோல்’ப் பட்டுக் கொண்டிருக்கும். விடிந்தவுடன், ஏராளமானோரால் பொங்கல் படைக்கப்படும் அம்மனுக்கு. இத்துடன் அவ்விழா இனிது முடிவடையும்.

கிராமத்தின் தென் கோடியில் ஏழுந்தருளியிருக்கும் பிள்ளையார் கோயில் முன்னால் ஒரு சிறு குளம் உண்டு. இது “பிள்ளைவர்க்கும் குளம்” என்றழைக்கப்படும். இதற்குப் :—

“பிள்ளைவர்க்கும் பெருங்குளமே—எங்கள்
பினி நோயகற்றும் தீர்த்தமடி . . . . . !”

இல்லை இது போல் நீரூற்று—பச்சை

எற்றுந் தண்ணீர்ச் செல்வமடி . . . . . !”

என்று ஓர் எடறியா இலக்கியம், இக்கிராமிய மக்களின் வாழையடி வாழையான வழக்கிலிருக்கிறது. இக்குளத்திலே மழைக் காலங்களில்

தான் அதிகமான நீர் இருக்கும். பிள்ளையார் கோயிலுக்குச் செல்பவர்கள், இக் குளத்தில்தான் கை கால் கழுவிச் செல்வர். இங்குள்ள ஒருசில சிறுவர்களும், சிறுமியர்களும் வெகு நேரம் வரை இக்குளத்திலே நீராடிக்கொண்டிருப்பர். இன்னும் பல தாய்மார்கள், தங்கள் சிறு குழந்தைகளைக் கூட இக் குளத்திலே குளிப்பாட்டிச் செல்வர். நோயுள்ள குழந்தைகளை இக்குளத்தில் நீராடிடினால், அவர்கள் நோயகள் பறந்து விடுவதாக இக்கிராம மக்கள் பலரின் நம்பிக்கை. இக்குளத்தின் மேற்குக் கரையிலே ஓர் ஆலமரம் காணப்படுகிறது. இம் மரம் வளர்ந்து ஏறக்குறைய அரைவாசிக் குளத்தையே தன் இலைகளாலும், கந்து கவர்களாலும் மறைத்துவிட்டிருக்கிறது. இந்த மரம்தான் இக்கிராமத்திலே எல்லா மரங்களையும் விடப் பெரியது.

மக்கள் தொழில்

ஊறைநீலாவனையைச் சுற்றிவர வயல் நிலங்களே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. எனவே இக்கிராம வாசிகளிற் பெரும்பாலோர் விவசாயிகளே. மற்றும் சமீபத்தில் வாவி ஓடிக் கொண்டிருக்கின்ற படியால், மீன் பிடிப்பவர்களும் இங்கு உள்ளனர். வேளாண்மை செய்யும் காலங்கள் தவிர, ஏனையநாட்களில் தொழிலாளிகள் அனைவருமே மீன் பிடிப்பர். இவர்கள் பிடிக்கும் மீன்களை வாங்குவதற்கு, அயற்கிராம மக்களும் வியாபாரிகளும் குவிந்து விடுவர். ‘கண்ணகி விழா’ காலங்களிலே இக்கிராம வாசிகள் மீன் பிடிக்கச் செல்லமாட்டார்கள் ஆதலால், அயற்கிராம மக்கள் மீனுக்குக் கஷ்டப்படுவர். இக்கிராமத்தில் பள்ளிப்படிப்பு வாசனையற்ற வர்களே ஏராளம். எனினும், உலகப்படிப்பை உன்னிப்படித்திருக்கிறார்கள். பாடசாலையிற் படித்தவர்களிற் பெரும்பாலோர் ஆசிரியத்தொழிலே புரிகின்றனர். மற்றும் வீட்டிலிருக்கும் பெண்மணி களிற் பலர், பாய், பெட்டி முதலியன இழைத்தல், கயிறு திரித்தல் முதலிய குடிசைக் கைத் தொழில்களில் ஈடு பட்டுள்ளனர். சில சிறுவர்கள் பாடசாலைக்குச் சென்று கல்வி பயில்கின்றனர். இன்னுஞ் சிலர் தத்தம் தந்தைகளுடன், மீன்பிடித்தல், கம்மசெய்தல் போன்ற தொழில்களில் ஈடு பட்டுள்ளனர். தச்சர்கள் தையற்காரர்கள் போன்ற தொழிலாளர்களும் இங்கு அதிகமாயுள்ளனர்.

தண்ணீர்க் கஷ்டம்

கோடை காலங்களிலே இக் கிராமத்தில் கடும் வரடசி தாண்டவ மாடும். வயல்வெளிகளைல்லாம் காய்ந்து கல்லாகியிருக்கும். குளங்களிலே நீர் இருக்காது. கிணறுகள் பலவற்றில் குடிக்கப் போதிய தண்ணீர் இருக்காது! ஆனால் வாவி மட்டும் வற்றுது. எனவேதான் வரடசிக் காலத்திலும்கூட, இக்கிராம மக்கள் ஒருவித கஷ்டமுமின்றி ஸ்நானம் செய்து கொள்கின்றனர். குடிநீர் எடுத்து வர இரவு வேளைகளிலும் கூட இவ்வூர்ப் பெண்கள், ஏறக்குறைய ஒரு மைலுக்கப்பாலுள்ள பெரியநிலாவனைக்குச் செல்கின்றனர். இவர்களுடன் ஆண்களும் துணையாய்ச் செல்வர். ஒரு கிராமத்திற்குக் கேவையான சகல வசதிகளும் இங்கு இருந்த போதிலும் குடிநீர்ப் பஞ்சமொன்றே இக்கிராமப் பெண்களைக் கொல்லாமல் கொல்கிறது. பட்டப்பகல் வேளையிலே இப்பெண்கள் நீர்க் குடங்களை ஏந்திக் கொண்டு, வியர்வை சிந்த, பாதங்களைப் பருக்கைக் கற்கள் புதம் பார்க்க வேகமாய் நடந்து செல்வதைப் பார்த்தால், கல்மனம் ப்படைத்தோரின் உள்ளாறாலும் உருகிவிடும்.

இங்கு மூன்று குறிச்சிகள் இருந்தபோதிலும் ஒரு கிராமத்தலைவரே கடமையாற்றுகிறார். கிராம முன்னேற்றங்களுதி, மாதர் முன்னேற்றங்களும், கிராம முன்னேற்றங்களும், சனசமூக நிலையங்கள், தொண்டர்ப்படை ஆதியன இயங்குகின்றன. மேலும் மாணவர் முன்னேற்றங்களுதி மாணவர் மன்றமும் இங்கு நிறுவப் பட்டிருக்கிறது.

கலாஞானி ஆனந்த குமாரசவாமி

“ மணி ”

இருபதாம் நூற்றுண்டு கீழேத் தேய நாடுகளுக்கு புத்துயிரளித்த சகாப்தமாகும். பண்டைச் சிறப்பையும், நாகரிகப் பொலி வையும் மறந்து அன்னியருக்கு அடிமைப்பட்டு வாழ்ந்த ஆசியமக்கள் தங்கள் நாடுகளின் புராதன நிலையை அலசிப்பார்க்கத் தனிந்த காலம் இருபதாம் நூற்றுண்டின் உதயகாலமே. நூற்றுக் கணக்கான வருடங்களாக அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த இலங்கையும், இந்தியரும் கண் விழித்த சகாப்தமும் இதுவே. இந்தியா சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கு வழிகோவிய இச்சகாப்தத்திலே இந்தியக் கலை, இந்திய நாகரிகம், இந்தியப்பண்பு என்பனவற்றை ஆராயப் புகுந்தனர், தவப் புதல்வர்கள் பலர். ரவீந்திரநாத் தாகூர், மகாத்மா காந்தி, அரவிந்தி கோஸ், ஹெவல், கிரும் ரீஸ் போன்ற பெரியார்கள் தோன்றி அடிமைத் தளையில் சிக்கி பொலிவிழுந்த ஆசிய நாடுகளுக்கு புத்துயிரளிக்கத் தொடங்கினர். இப்புனித சேவையிலே ஈடுபட்ட பெரியார்களில் ஆனந்த குமாரசவாமியும் ஒருவர்.

ஆனந்த குமாரசவாமி கொழும்பிலே கீர்த்தியுடன் வாழுந்த தமிழக குடும்பத்திலே பிறந்தவர். அன்னிரின் தகப்பனார் சார். முத்துக்குமாரசவாமி, சிறந்த ஆங்கிலப் பேச்சுவன்மை யுடைய நியாயவாதி; புகழ்பெற்ற எழுத்தாளி; பொதுஜன ஆதரவள்ள அரசியல்வாதி; பரம்பரையாக அறிவுக் களஞ்சியங்கள் உதித்த குடும்பத்தில் பிறந்த பெருந்தகை. இவர் “கெண்ட” பிரதேசத்தில் பிறந்த ஆங்கிலப் பெண்மணியை மணந்தார். ஆனந்த குமாரசவாமி 1877 ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 22 ந் திகதி இவர்களுக்கு மகனுக்கப் பிறந்தார். சிறு வயதிலேயே தகப்பனார் இறந்ததினால் ஆனந்தர் தாயாருடன் இங்கிலாந்து சென்றார். இங்கிலாந்தில் முறையாகக் கல்விகற்று விஞ்ஞானப் பட்டமும், டாக்டர் பட்டமும் பெற்றார். இவரே முதன்முதல் இத்துறையில் படித்துப் பட்டம் பெற்ற ஆசிய மாணவராவர்.

தனது 23வது வயதில் இவங்கை திரும்பிய டாக்டர் ஆனந்த குமாரசவாமி முதன் முதலில் கனிஜுப் பொருட் பரிச்சை இலாகாவின் அத்தியட்சகராக கடமையேற்றார். ஆராய்ச்சித் துறையில் அனவு கடந்த உஞ்சாகமும், நிர்மாண சக்தியும் படைத்த அன்னர் கடமை யேற்ற சிறிது காலத்திற்குள் “இலங்கையின் நிலநூல்” என்ற புத்தகத்தை எழுதினார். இந்நாலே எழுத இவர் இவங்கையின் பல பாகங்களையும் பார்வையிட்டார். இளம் பிராயத்திலேயே புத்தக வாயிலாக இவங்கையைப்பற்றிச் சிறி தனவு தெரிந்திருந்த அன்னர் அனுமாதபுர தாது கோபங்களையும், சிகிரியாவின் புகழ்பெற்ற வர்ணச் சித்திரங்களையும், பொல்லதறுவையின் படைத்த தமிழ்ப் பண்பையும் கண்டு பிரமிக்காது என் செய்வார்? உடனே கலைத்துறையில் இறங்கத் தனிந்தார். இவங்கைச் சிற்பங்களும், சித்திர வேலைப் பாடுகளும் பெரும்பாலும் இந்தியக் கலையைப் பிரதி பலிப்பதால் முதலில் இந்தியக்கலையை ஆராயும் டனியில் ஈடுபட்டார். இந்தியாவைப்பற்றி—அதன் புராதன நிலையைப்பற்றி—கூறும் முறையான சரித்திரப் புத்தகங்கள் அக்காலத்தில் இருக்கவில்லை. கலையின் சிறந்த பிரதி பிம்பங்களெல்லாம் வெள்ளையர்களின் மாளிகைகளில் அலங்காரப் பொருட்களாக வைக்கப் பட்டிருந்தன. புதைந்து கிடக்கும் புராதன நகரங்களைப்பற்றி சரிவரத் தெரிந்துகொள்ளும் சரித்திரக் குறிப்புகளெல்லாம் ஒன்றுக்கு ஒன்று முரணுனவையாயிருந்ததனால் இத்துறையில் இறங்கு வதற்கு உண்மையான கலைப் பற்றும் தளரா மனவுறுதியும் தேவைப்பட்டன. இவ்விரண்டும் ஆனந்தரிடம் இருக்கன. இறங்கினர் கலைத்துறையில். உலகம் புகழ், இந்தியர் வாழ்ந்த, இலங்கையர் பெருமிதம் கோள்ள உழைத்தார். வெற்றி கண்டார். அன்னர் தனது சீவிய காலத்தில் கலையைப்பற்றி எழுதிய புத்தகங்கள் என்னிறந்தனவை.

இந்தியாவும், இலங்கையும் பொதுவாக ஆசியாவும் அன்னருக்கு பெரிதும் காமைப்பட்டிருக்கின்றன. இவர் காலத்திற்கு முன்னர் இலங்கையில் வாழ்ந்தவர்களில் பெரும்பாலோர் அடிமைத்தனம் மிகுந்த கீழைத்தேய நாகரீகத்தை அடியோடு மறந்து வெள்ளையர்களைப் பின்பற்றிய கறுப்புத்துறைகளாய் வாழ்ந்துவந்தனர். அன்னிய உடையில் மோகம், மேல்நாட்டு நாகரிக மயக்கம், ஆங்கில மோகிப் பைத்தியம், சுதேசிப் போக்கில் வெறுப்பு ஆதியவை அவர்காலத்து மக்களோடுகூடப் பிறந்திருந்தன. வெள்ளையரை வாழ்த்தி, அவர் தாள் வணங்கி வாழுந்த இலங்கையரின் கணக்கைத் திறந்த பெருமை ஆனந்தரையே சேரும். (Borrowed Plumes) “இவவ் இறகுகள்” என்ற புத்தகத்தில் இலங்கையரின் போக்கைக் கண்டிப்பதுடன் அவர்களுக்கு உண்மை வழி எது என்பதைக் காட்ட பெரிதும் முயற்சித்திருக்கின்றார். (Kandyan Art how it rose, and how it ended) “கண்டிக்கலையும் அதன் எழுச்சியும், வீழ்ச்சியும்” என்ற ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையில் இலங்கையின் கலைச் சரித்திரத்தைச் சரிவர ஆராய்கின்றார். இதன் பின்னர் எழுதப்பட்ட புத்தகம், இன்று பல கலை விரிசுகர்களின் புத்தக நிலையங்களில் முதலைப் பெறும் “மத்திய காலச் சிங்களக் கலை” யாகும். (Mediaeval Sinhalese Art) இந்தால் இலங்கையை மேல் நாட்டாருக்கு அறிமுகப்படுத்தும் ஓர் சாதனமாகும்.

1917 ம் ஆண்டுவரை இவங்கையில் பல துறைகளிலும் இறங்கி சேவை செய்த இவர் அமேரிக்காவில் பொன்டன் மியூலியத் தின் நூண்கலைப் பகுதி அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார். கலைத்துறையில் மேலும் உழைக்க அன்னருக்கு அரிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்தத்து. இப்பதவியில் இருந்துகொண்டு அன்னர் இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்கும் செய்த சேவையை எக்காலத்தும் மறக்க முடியாது. இந்த சமயக்கலையில்—அதாவது சிவன்-பார்வதி, விஷ்ணு போன்ற உருவங்களில் நூண்கலை காணப்படவில்லை யென்று கூறிய பலகலை விமரிக்காகளின் கூற்றை தக்க ஆதாரங் காட்டி தர்க்கர்த்தியாகப் பொய்ப்பித்தார். இந்த சமயத்தின் தத்துவம் வெளித் தோற்றத்தில் அல்ல. உள் தோற்றத்தில் தான் இருக்கின்றது என்பதை நிரூபித்த இப்பெரியார் இது சம்பந்தமாக எழுதிய புத்தகங்கள் பல (Selected Examples of Indian Art) “இந்தியக் கலையின் சில எடுத்துக் காட்டுகள்” என்ற புத்தகமும் (Mirror of Gesture) “அபிநாயக்கண்ணேடி” என்ற நூலும் இந்துமயப் போக்கை உலகிறுக்க காட்டுகின்றன. (Dance of Siva) “சிவநடம்” என்ற நூல் இந்து மத தத்துவாரத்துங்கள் நன்கு விளக்கும் ஒரு கண்ணேடி ஆகும். (History of Indian and Indnesian Art) “இந்தீய இந்தோனேவியக் கலைச்சரித்திரம்” இப்புத்தகம் ஆனந்தரின் ஆழந்த ஆராய்ச்சித் திறமைக்கு ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டு. (Rajput Painting) “இராஜ புத்திர சித்திரக்

கலை” (Indian Drawing) “இந்தியச் சித்திரங்கள்” என்ற இரு நூல்களிலும் இந்துக்களின் ஆத்ம ஒளியையும், முஸ்லீம் களின் பண்டிட்ட கலாசாரத்தையும் பிரித்துக்காட்டுகின்றார். எக்கலையையும் அவ்வக் கலையின் சூழ்நிலைக்குத் தக்கவாறு பிரித்து அதில் உண்மை அம்சத்தைக் காணுவதில் ஆனந்தருக்கு நிகராக ஒரு சிலரே உலகில் இருக்கின்றனர்.

பெனத்த, ஜஜன, மெளரிய, சங்க, குப்த, குஸான் ஆந்திர, பஸ்லவ, ராஜபுத்திர, மொகலாயக் கலைகளின் அழிய அம்சங்களையெல்லாம் வெவ்வேறுக எடுத்துக்காட்டி நம்மை இக்கலைச் சமுத்திரத்தில் மூழ்கித் தினைக்கச் செய்கின்றார். குமாரசுவாமி, தமிழ்ச் சிற்பங்களில் இக்கலைகளைல்லாம் பொதிந்திருக்கின்றனவேனக் காட்டும்பொழுது நம்மை யறியாமலே நம்மிடையே உற்சாகம் துளிர்த்தெழுவதைக் காணுகின்றோம். கலைகளின் பிதா ஆனந்தர் எங்கே எங்கே என்று தேடுகின்றோம்.

காவியமும், ஓவியமும் ஆனந்தரின் கைச்சரக்கு. நாடகமும், நாட்டியக்கலையும் அவரது இல்லங்கள். நாலந்தையும், மது ஸையும் அவரது கல்லூரிகள். கலை எங்கே உண்டோ அங்கே ஆனந்தர் காட்சியளிக்கின்றார். கல்லில், சுவரில், சுவடியில், வெண்கலத்தில், மரத்தில் கலைகண்டார் நமது பெரியார். இரண்டு மூன்று வளைந்த கோடுகளாலும், நான்கு மூன்று வர்ணங்களைக்காலும் ஆன சித்திரத்தில் உண்மை கண்டார். உதட்டின் வளைவிலே, அங்க அமைவிலே ஆத்ம ஒளி கண்டார். அவரெழுதிய புத்தகங்கள் அறிவுக்கடல்கள். மேல் நாட்டாருக்கு இந்தியாவையும் இலங்கையையும் உணர்த்தியவர்களுள் ஆனந்த குமாரசுவாமி தனிப்பட்டவர். புத்தகங்கள் மூலமாகவும், ரேடியோ மூலமாகவும் அன்னர் மேல் நாட்டாருக்கு கீழ் நாட்டுக் கலையையும், பண்பையும், நாகரிகத்தையும் விளக்கினார்.

டாக்டர் ஆனந்த குமாரசுவாமி சிறந்த எழுத்தாளி. விளக்கமான, தெள்ளிய எழுத்து நடை. அவரூது நடை. தர்க்கவாதி. பிறர் கருத்தைக் கண்மூடித்தனமாகச் சின்பற்றும் எழுத்தாளர் அல்ல அவர். புத்தகங்களை வாசிக்க வாசிக்க அவைகளை மேலும் மேலும் வாசிக்க வேண்டும் என்ற ஆவலை உண்டாக்குவன அவரது புத்தகங்கள். உலகிற் சிறந்த எழுத்தாளிகள் பெயர் வரிசையில் அன்னரும் திகழ்கின்றார்.

யாழிப்பாணத்தின் விலையில்லா மாணிக்கமும், பாரதத்தின் அருந்தவைப் புதல்வரும், தமிழ் நாட்டின் உரை கல்லுமான இப்பெரியார் வெறும் கலை விமரிசகர் மாத்திரமல்ல. ஆழந்த தத்துவ ஞானியங்கூட. எளிமையும், தூய்மையும் அவரது வாழ்க்கையின் இல்லசனங்கள். நவநாகரிகத்தில் தினைக்கும் அமெரிக்காவில் வாழுந்தார். ஆனால் அமெரிக்கரைப்போன்று ஆடம்பர வாழ்க்கை நடத்தவில்லை. அவர் இல்லத்தில் எங்கு நோக்கினாலும் கலைச் செல்வங்களே காணப்பட்டன. அவர் ஆம் பரத்தை வெறுத்தார் எப்பதை அவருடைய வசனத்திலேயே சொல்லுகின்றேன்.

“நான் முடிவு காண முடியாத இந்த வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்த வேண்டும்” என்ற கண் மூடிப் போக்கை எதிர்க்கின்றேன். வாழ்க்கை எப்பது ஸ்நானத் தொட்டியையும், ரேடியோவையும் போன்றதல்ல. அது அவைகளைவிடப் பெரியது. மிக மிகப் பெரியது. வாழ்க்கை நிலை உயரும் பொழுது பண்பாட்டின் உயர்ந்த அம்சங்கள் மறைந்துவிடுகின்றன” என்று ஆனந்தர் கூறுகின்றார். உதாரணமாக அமெரிக்கரின் வாழ்க்கையைப்பற்றி அவர் கூறுவதைக் கேளுங்கள்.

“உலகத்திலேயே மிகவும் சிறந்த முறையில் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்திக் கொண்டவர்கள் அமெரிக்கர்களைல்லவா? ஆனால் ஐம்புது சத வீதமானேர் புத்தகங்களே வாங்குவ

தில்லை” என்கிறார். ஆனந்தர் அமெரிக்கரோடு வாழ்ந்தார். அவர்களை நன்கு கவனித்தார். கவனித்த பிறகு இவ்வித மாகக் கூறுகின்றார். ஆனந்தர் ஆத்மஞானியென்று கூற இதைவிட வேறென்ன அத்தாட்சி வேண்டும்?

இப்பெரியார் சிறந்த தேசடக்தராவர். மற்ற தலைவர்களைப் போல—தொண்டர்களைப் போல—இவர் மோட்டார்களிலும், விமானங்களிலும் ஆரவாரத்துடன் பிரயாணஞ் செய்யவில்லை என்பது உண்மையே. ஆனால் கீழைத்தேய நாடுகளின் விடுதலைக்கு கலையின் மூலமாக வழிகோலியவர் எப்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது என்பதும் உண்மைதானே!

ஜீவிய கால முழுவதும் கலைக்காகவே உழைத்த இப்பெரியார் 1947 ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 9 ந் திகதி விண்ணுவகேகினார்.

மேல் நாட்டையும்—கீழ் நாட்டையும் ஒன்று சேர்க்க கலை மூலமாக பாலம் அமைத்த இக் கலாஞ்சானி எழுதிய புத்தகங்களைல்லாம் ஜெர்மெனி, பிரான்சு, பின்லீ முதலிய மேல் நாட்டுப் பாண்டைகளைல்லாம் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இவை தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்படவில்லை. இது நமது பெரியாரை அறியாக் காரணத்தினால் போலும்! அறிஞர்கள் “குழு” அமைத்து ஆனந்தருக்கு ஞாபக மடல் தயாரிப்பதோடு மொழி பெயர்ப்புத் துறையிலும் கவனம் செலுத்துவார்களாக.

ஆனந்தர் வேதாங்தம், நிலநூல், தத்துவஞ்சானம், கலை, பெனத்தம், இந்து மதம், மேல்நாட்டு தத்துவஞ்சானம் ஆகிய எல்லாத் துறைகளிலும் இறங்கி அழியாக் சேவை செய்ததை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. கடலை ஒத்த அவரது ஆழந்த அறிவை தமிழர் பகிர்ந்துகொள்ள அறிஞர்கள் சந்தர்ப்பம் அளிப்பார்களாக.

துறை நீலாவணை

(28 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சந்தை

தினந்தோறும் பிற்பகல் மூன்று மரிக்கெல்லாம் இங்குள்ள சந்தையில் துறைநீலாவணை வாசிக்காமும், அயற்கிராமத்தவரும் பலரகப்பட்ட பொருட்களை வியாபாரம் செய்யும் வியாபாரிகளும் கூடிவிடுவர். அங்கே, சில்லறைச் சாமான்களை விற்பனை செய்பவர்கள் சந்தைக் கட்டிடத்துள்ளும், மரக்கறி வகைகள் விற்போர் கட்டிடத்திற்கு வெளியிலுமாகக் காணப்படுவர். மீன் விற்பனை செய்வதற்கெனப் பிரத்தியேகமானதோர் கட்டிடம் அமைக்கப் பட்டுள்ளது. இக்கிராமத்திலே அரிசி மிகவும் மலிவாய்க் கிடைப்பதனால் அயற்கிராமத்தவர் இங்கு வந்து அரிசி வாங்கிச் செல்வார். இச் சந்தையின் நிர்வாகங்களைக் கவனிப்பதற்கு வருடமொருமுறை ஒருவர் தெரிவ செய்யப்படுவார்.

துறைநீலாவணையிலே இரு பாடசாலைகள் உள்ளன. மெதாஷ்டு மிஷன் பாடசாலை உயர்தார் பாடசாலை மூம்பு பாடசாலை யாகவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்விரு பாடசாலைகளிலும் ஏறக்குறைய ஐந்தாறு மாணவமானவிகள் கல்வி பயில்கின்றார்கள். இருபதிற்கு மேற்பட்ட ஆசிரிய ஆசிரியை கடமையாற்றுகின்றார்கள். இக்கிராம மக்களின் தபாற் சேவைகளைக் கவனிப்பதற்காக ஓர் உபதபாற் கந்தோர் நிறுவப்பட்டுள்ளது. புதன் சனிக்கிழமைகளில் கல்லாற்று அரசினர் வைத்திய சாலையிலிருந்து வைத்தியர் இங்கு வந்து நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சை செய்து வருகிறார்.

பற்பல வசதிகளாலும், கவர்ச்சிகரமான சூழ நிலைகளாலும் துறைநீலாவணை மக்கள் சந்தோஷமாகவே வாழ்கின்றனர்.

அரசகருமொழி அலுவலகம்

(கல்விப் பிரிவு)

வெளியீடுகள் :

கீழ்க்குறிப்பிடப்படும் கலைச்சொற்றெகுதிகள் தற்பொழுது பெற்றபாலன :

கணிதம்	தமிழ்	ரூ. 2.80
இரசாயனவியல்	„	ரூ. 1.50
புவியியல்	„	ரூ. 2.20
பௌத்தகவியல்	„	ரூ. 3.50
கைப்பணி—பகுதி I	„	ரூ. 1.00
	(நெசவுத் தொழிலும் வணைதற்றெழிலும்)	
கைப்பணி—பகுதி II	„	ரூ. 1.40
	(மரவேலையும் அரக்கு வேலையும்)	

ஜ. ந. க. வி. ப. வெளியீடு

நூல் I

(ஜக்கியநாடுகள் அவையத்தையும் அதன் சிறப்புச் செயற்குமுக்களையும் பற்றிக் கற்பிப்பதற்கான சில குறிப்புரைகள்) ரூ. 0-70

விற்பனையாளர்:

வரிக்கரைப் புத்தகசாலையார்,
த. பெ. இல. 224, கொழும்பு.

அரசாங்க பிரசர நிலையத்தில்
பறக்கூடிய நூல்கள்

		விலை	தபாற செலவு
		ரூ. ச.	ச.
1.	இலங்கைக் கல்வி முறைச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாய் ஆலோசனைகள்	55	10
2.	அரசாங்க பாதைக் கொமிஷனின் நான்காவது இடையறிக்கை	50	15
3.	அரசாங்க பாதைக் கொமிஷனின் ஐந்தாவது இடையறிக்கை	1.20	35
4.	இந்து ஆலயங்களும் தரும நம்பிக்கைச் சொத்துகளும்	70	15
5.	இந்துமத அறநிலையங்கள், ஆதீனங்கள் முதலியனவை பற்றிய விசேஷ விசாரணைச் சபையின் அறிக்கை 1951 ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் ..	2.00	35
6.	இலங்கைக் குடிமதிப்பு—1946	5.00	35
7.	6 ம், 7 ம், 8 ம் வகுப்புகளில் கல்வியூட்டும் மொழிகளாக தேசிய மொழிகளை இலகுவில் அமைத்துக்கொள் வதற்கான சிபார்சுகளைச் செய்தற்கு நியமிக்கப்பட்ட சபையின் அறிக்கை	1.45	35
8.	இலங்கை அரசியற் சீர்திருத்த விசாரணைச் சபையின் அறிக்கை—1945 ம் ஆண்டு செப்ரேம்பர் மாதம் ..	2.00	35
9.	சுகாதார சேவைகளின் பதில் அதிபரது 1953 ம் வருட நிர்வாக அறிக்கை	1.55	35
10.	குடிமதிப்பு புள்ளிவிபர தற்காலீக அதிபரினது 1953 ம் வருட நிர்வாக அறிக்கை	60	20
11.	இலங்கைப் பறவைகள்—சித்திரசகித நூல் ..	5.00	35

அரசாங்க பிரசர நிலை அதிபர்,

தபால் பெட்டி நிர். 500,

கொழும்பு, 1.

என்ற விலாசத்தில் நூல்களைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.